

RAADSVOORSTEL

16R.00664

16R.00664

Indiener: college van burgemeester en wethouders

Datum: 25 oktober 2016

Portefeuillehouder(s): Mw. Y. Koster

Portefeuille(s): Sociaal domein; Participatie, Werk en Inkomen

Contactpersoon: G. Kraaijkamp, C. Kraan

Tel.nr.: 0620094919 **E-mailadres:** kraaijkamp.g@woerden.nl

Onderwerp: Zienswijze wijziging verordeningen Participatie, Werk en Inkomen

De raad besluit:

De door het college voorgestelde zienswijze ten aanzien van de wijziging van verordeningen Participatie, Werk en Inkomen vast te stellen en deze ter kennis te brengen van het dagelijks bestuur van Ferm Werk.

Inleiding:

Het algemeen bestuur Ferm Werk heeft in december 2014 een aantal verordeningen op het terrein van Participatie, Werk en Inkomen vastgesteld. Toen is afgesproken deze verordeningen na een jaar te evalueren. Dat is in de afgelopen periode gebeurd waarbij een relevante partijen zijn betrokken. Op 8 september 2016 heeft het dagelijks bestuur van Ferm Werk besloten een aantal wijzigingen voor te stellen aan het algemeen bestuur. Alvorens het algemeen bestuur een besluit neemt, wordt de raden van de deelnemende gemeenten gevraagd een zienswijze in te dienen. In dit raadsvoorstel wordt een concept zienswijze aan de raad gepresenteerd.

Wij realiseren ons dat we daarmee geen omvattend minima- en armoedebeleid presenteren zoals aangekondigd in de procesagenda PWI. We hebben daar niet voor gekozen omdat (te) veel aspecten nog in beweging zijn.

We noemen:

- het verkrijgen van nadere informatie over de verstrekkingen op basis van de declaratieregeling
- het beleid ten aanzien van de eigen bijdrage WMO-voorzieningen
- het beleid ten aanzien van de collectieve verzekering in samenhang met het vervallen van CER/Wtcg (compensatie eigen risico / Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten)
- de implementatie van het Beleid Preventie Schuldhulpverlening.

Bovenstaande aspecten zullen we in samenhang met elkaar beschouwen en vertalen naar een zo integraal mogelijk minima- en armoedebeleid. Naar verwachting kunnen we een beleidsnota voor de zomer 2017 opstellen.

De bevoegdheid van de raad komt voort uit de volgende wet- en/of regelgeving:

De Gemeentewet en de Gemeenschappelijke Regeling Ferm Werk.

Beoogd effect:

De bevoegdheid van de raad om verordeningen vast te stellen is met de oprichting van de Gemeenschappelijke Regeling Ferm Werk overgedragen aan het algemeen bestuur Ferm Werk. In de regeling is bepaald dat het algemeen bestuur bij het vaststellen van de verordeningen rekening houdt met het beleid van de deelnemende gemeenten en de verordeningen voor een zienswijze aan de raden voorlegt. Daarmee kan elke raad controleren of de voorgestelde verordeningen corresponderen met het (strategische) beleid dat door de raad is vastgesteld.

Argumenten:

De bijlagen bij dit raadsvoorstel bestaan uit een groot aantal documenten. Zij vallen uiteen in drieën:

- de aanbiedingsbrief van Ferm Werk en de memo evaluatie verordeningen
- afzonderlijke documenten per verordening: het conceptbesluit, een aanduiding van de voorgestelde wijzigingen en de voorgestelde inhoud van de verordening¹
- documenten als achtergrond: de raadsinformatiebrief over de uitkomsten van de Minima Effect Rapportage die is uitgevoerd door het Nibud, het door de raad vastgestelde beleid PWI 2016-2017 en het raadsbesluit dienaangaande

Hieronder wordt achtereenvolgens ingegaan op

- het proces dat is doorlopen om te komen tot de wijzigingsvoorstellen
- de wijze waarop de uitkomsten van het Nibud-onderzoek zijn vertaald in de verordeningen
- de afzonderlijke verordeningen

Bij elk item zullen wij de raad een deel-zienswijze voorstellen. Tezamen vormen zij de voorgestelde zienswijze.

Het proces

Het achter de aanbiedingsbrief gevoegde memo evaluatie verordeningen Ferm Werk geeft weer hoe het proces naar wijzigingsvoorstellen is verlopen. De evaluatie heeft bestaan uit een aantal besprekingsessies met personen en instanties die nauw betrokken zijn bij de uitvoering van de verordeningen. Zoals in het memo staat aangegeven gaat het om verordeningen op het terrein van inkomensondersteuning en om verordeningen op het terrein van re-integratie.

De besprekingsessies, waaraan ook ambtelijk vertegenwoordigers van de gemeenten hebben deelgenomen, hebben tot de conclusie geleid dat een aantal verordeningen buiten de evaluatie konden blijven omdat zij een beperkte inhoud hebben dan wel zelden worden toegepast.

In de verschillende besprekingsessies met ambtelijk vertegenwoordigers van de gemeenten is een weg afgelegd van algemeen / abstract naar specifiek / gedetailleerd. Gestart is met de algemene beleidsuitgangspunten en de resultaten van de uitgevoerde Minima Effect Rapportage. In tweede instantie zijn deze vertaald naar de verschillende verordeningen.

Voorstel zienswijze:

De raad heeft kennis genomen van het proces dat heeft geleid tot de voorstellen tot wijziging van de verordeningen. De raad spreekt zijn waardering uit voor de moeite die is genomen om relevante personen en partijen inbreng te laten leveren. Het is van belang dat ook de uitvoering daarin is betrokken omdat de verordeningen goed uitvoerbaar moeten zijn en niet moeten leiden tot een onevenredig grote inzet van capaciteit van Ferm Werk. Tegelijkertijd moeten zij recht doen aan het verschillend handelen in ongelijke situaties. De raad heeft de indruk dat deze aspecten goed zijn afgewogen.

De uitkomsten van het Nibud-onderzoek

De raad is in november 2015 geïnformeerd over de uitkomsten van de Minima Effect Rapportage, uitgevoerd door het Nibud (zie bijlage 8.: 15r.00454). Het Nibud-onderzoek had betrekking op twee zaken:

¹ De toegevoegde nieuwe tekst van elke verordening kan nog de aanduiding 2015 bevatten. Dat betekent dat de verordening oorspronkelijk is opgesteld in 2015. De nu voorgestelde wijzigingen voor 2017 zijn wel in de tekst verwerkt. Zie de aanduiding 2017 in de voetregel

- de effecten van landelijke en lokale inkomensondersteunende maatregelen op de financiële positie (koopkracht) van huishoudens met een laag inkomen
- het optreden van de armoedeval als betrokkenen (meer) betaald werk gaan verrichten (in verband met het verliezen van recht op landelijke en lokale inkomensondersteuning). Dit aspect heeft een relatie met de eerder door de raad aangenomen motie 'Werken moet lonen'.

Het onderzoek maakt wat betreft het eerste aspect onderscheid tussen een basispakket (noodzakelijke kosten) en een restpakket (algemeen geaccepteerd minimum aan sociale participatie en overige bestedingen). Bij vijf verschillende groepen (typen huishoudens) is de koopkracht en het optreden van de armoedeval onderzocht. Daarbij zijn vier inkomensniveaus in ogenschouw genomen. In het totaal ging het derhalve om twintig verschillende situaties. De voor dit voorstel relevante resultaten van het onderzoek laten zich als volgt samenvatten:

- (echt)paren met kinderen in de tienerleeftijd zijn financieel het meest kwetsbaar. De koopkracht is in veel gevallen onvoldoende in vergelijking met het basispakket
- in driekwart van de situaties is sprake van onvoldoende financiële middelen in vergelijking met het basispakket en het restpakket; huishoudens hebben onvoldoende middelen om algemeen geaccepteerde bestedingen (het restpakket) te kunnen doen. Deze situatie wordt met name veroorzaakt door landelijke regelgeving
- in acht van de twintig situaties is sprake van het optreden van de armoedeval als meer wordt gewerkt. Dit wordt met name veroorzaakt door het vervallen van landelijke belastingtoeslagen. In enkele gevallen treedt een gering effect op als gevolg van het vervallen van het recht op een uitkering uit de declaratieregeling.

Deze resultaten zijn aanleiding geweest niet te overwegen de toegang tot de declaratieregeling en/of de hoogte van de uitkeringen daaruit te beperken. In de onderzochte situaties gaat het vaak om huishoudens die moeite hebben rond te komen en het risico lopen schulden op te bouwen. Er is echter ook niet voor gekozen lokale regelingen te verruimen om nadelige effecten van landelijk beleid te niet te doen.

Op basis van het voorgaande zijn wijzigingsvoorstellen gedaan met betrekking tot

- het meer onderscheid maken in verschillende typen huishoudens, met name waar het gaat om de leeftijd van aanwezige kinderen
- het minder onderscheid maken tussen verschillende inkomensniveaus met name in relatie tot de transparantie van de regelingen en de uitvoerbaarheid daarvan
- een verhoging van de premie bij werken met behoud van uitkering (participatieplaats) om enerzijds recht te doen aan de motie 'Werken moet lonen' en anderzijds de mogelijk optredende armoedeval bij uitstroom niet te vergroten.

Voorstel zienswijze:

De raad is positief over het feit dat de uitkomsten van de MER (de Minima Effect Rapportage uitgevoerd door Nibud) zijn gebruikt bij het opstellen van de wijzigingsvoorstellen. De raad heeft geconstateerd dat binnen de ruimte die wettelijk bestaat aandacht is geschonken aan het verlichten van de meest knellende situaties. De raad realiseert zich dat nauwelijks recht kan worden gedaan aan elke afzonderlijke situatie.

De wijzigingsvoorstellen

De declaratieregeling

Ten aanzien van de declaratieregeling wordt voorgesteld de staffel en de daaraan gerelateerde systematiek van gedeeltelijke vergoeding te laten vervallen en één inkomensgrens te hanteren van 120% van de bijstandsnorm. Daarnaast wordt voorgesteld onderscheid te maken tussen vergoeding van ouderbijdrage in het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs.

Voorstel zienswijze:

De raad kan zich vinden in de wijzigingen die worden voorgesteld met betrekking tot de declaratieregeling. Zij zijn in lijn met de uitkomsten van de uitgevoerde MER en naar verwachting hebben zij slechts geringe financiële consequenties. De raad wil in dit verband op de hoogte worden gehouden van het bereik van de regeling en de bestedingen. Bij de bestedingen wenst de raad een uitsplitsing te zien zodat helder wordt aan welke doelen de bestedingen bijdragen en of het gaat om een volwassene, een kind tot 12 jaar of een kind van 13 jaar en ouder.

De verordening individuele inkomensvoet.

Individuele inkomensvoet is de opvolger van de langdurigheidstoelag. Het betreft een toeslag voor huishoudens die lange tijd hebben moeten rondkomen van een minimuminkomen waardoor reserves zijn opgedroogd. In lijn met de uitkomsten van de MER wordt voorgesteld meer onderscheid te maken tussen verschillende situaties met name waar het gaat om de aanwezigheid van oudere kinderen en daarop de bedragen aan te passen. Uit het wijzigingsvoorstel blijkt dat de financiële consequenties gering zijn.

Voorstel zienswijze:

De raad kan zich vinden in de wijzigingen die worden voorgesteld met betrekking tot de verordening individuele inkomensvoet. Zij zijn in lijn met de uitkomsten van de uitgevoerde MER en naar verwachting hebben zij slechts geringe financiële consequenties.

De afstemmingsverordening

Deze 'technische' verordening bevat regels met betrekking tot de verlaging van de uitkering als iemand de arbeidsverplichtingen niet of onvoldoende nakomt. De wijzigingen die worden voorgesteld hebben betrekking op wettelijke wijzigingen en op het verhelderen van onduidelijke passages. Een belangrijke toevoeging is het vermelden dat een op te leggen maatregel (indien wettelijk toegestaan) wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van betrokkenen. Daarnaast wordt opgenomen dat bij schending van een niet-geüniformeerde arbeidsverplichting het geven van een waarschuwing mogelijk is.

Voorstel zienswijze

De raad constateert dat de voorgestelde wijzigingen in de afstemmingsverordening technisch van aard zijn. De raad vindt het een goede toevoeging dat de op te leggen maatregel wordt afgestemd op de omstandigheden van betrokkene. Opname in de verordening is overigens niet voldoende; de raad gaat er vanuit dat deze bepaling ook in praktijk wordt gebracht. Enerzijds is de raad van mening dat inwoners met een uitkering verplicht zijn inspanningen te verrichten die leiden naar uitstroom. Eventueel moeten die inspanningen worden afgedwongen door het opleggen van maatregelen. Anderzijds is de raad van mening dat dwang en drang niet de meest effectieve instrumenten zijn. Er moet vooral maatwerk worden geleverd afgestemd op de persoon in kwestie. In die zin is de mogelijkheid van het eerst geven van een waarschuwing positief.

De Participatieverordening

De voorgestelde Participatieverordening heeft de toevoeging 2017 gekregen omdat wordt voorgesteld de verordening nogal ingrijpend te wijzigen. Dit heeft te maken met ontwikkelingen die zich hebben voorgedaan met betrekking tot de implementatie van de Participatiewet en discussies binnen het dagelijks bestuur Ferm Werk over de instrumenten die kunnen worden ingezet ter bevordering van re-integratie. In de verordening wordt onderscheid gemaakt tussen verschillende doelgroepen en de verschillende instrumenten die voor die doelgroepen kunnen worden ingezet. Zo komen de instrumenten werkervaringsplek, participatieplaats en garantiebaan voorbij maar wordt ook de detachingsbaan genoemd. In artikel 10 over de participatieplaats is opgenomen dat de premie € 600,- per half jaar bedraagt, waar deze voorheen € 300,- was. De verhoging is een gevolg van de aangenomen motie "Werken moet lonen".

Voorstel zienswijze

De raad heeft kennis genomen van de opgestelde Participatieverordening 2017 en is positief over het helder op een rij zetten van de doelgroepen en instrumenten. De raad constateert verder dat recht is gedaan aan de motie "Werken moet lonen". Met deze verordening kan het door de raad gewenste maatwerk worden geleverd zodat maximaal effect kan worden bereikt in termen van uitstroom waarbij betrokkene in staat is in het eigen levensonderhoud te voorzien.

De verordening cliëntenparticipatie

Het voorstel betreft de relatie tussen de WSW-commissie en de cliëntenraad Ferm Werk. De voorgestelde wijziging betreft het laten vervallen van de verplichting een aparte WSW-commissie in het leven te roepen. In plaats daarvan wordt voorgesteld een 'kan'-bepaling op te nemen. In de praktijk worden twee WSW-ers opgenomen in de cliëntenraad Ferm Werk.

Voorstel zienswijze

De raad heeft kennis genomen van de voorgenomen wijziging van de verordening cliëntenparticipatie en heeft daartegen geen bezwaren.

Kanttelingen:

Nvt

Financiën:

Zoals aangegeven hebben de voorgestelde wijzigingen naar verwachting een gering effect. Vanzelfsprekend zullen wij de uitgaven nauwlettend volgen. De raad wordt daarover geïnformeerd door middel van de reguliere kwartaalrapportages.

Uitvoering:

Het algemeen bestuur Ferm Werk zal in zijn vergadering in december de gewijzigde verordeningen vaststellen rekening houdend met de door de raden van de deelnemende gemeente ingediende zienswijzen. De gewijzigde verordeningen zullen in werking treden per 1 januari 2017 en op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd.

Communicatie:

Zie bij uitvoering

Samenhang met eerdere besluitvorming:

Vaststelling van het Beleid Participatie, Werk & Inkomen 2016-2017 (raadsbesluit 15R.00803)

Bijlagen:

1. 16R.00665 raadsbesluit zienswijze wijziging verordeningen PWI
 2. 16.022229 ferm werk verzoek om zienswijze wijziging verordeningen_sept 2016
 3. 16.022230 voorstel wijziging verordening declaratieregeling
 4. 16.022231 voorstel wijziging verordening individuele inkomenstoelage
 5. 16.022232 voorstel wijziging afstemmingsverordening
 6. 16.022233 voorstel opstellen participatieverordening 2017
 7. 16.022234 voorstel wijziging verordening cliëntenparticipatie
 8. 15r.00454 rib minima effect rapportage gemeente woerden; onderzoek nibud
 9. 15.026219 beleid participatie, werk en inkomen (pwi) 2016-1017
 10. 15r.00803 raadsbesluit beleid participatie, werk en inkomen 2016-2017
-

De indiener: college van burgemeester en wethouders

De secretaris

drs. M.H.J. van Kruijsbergen
MBA

De burgemeester

V.J.H. Molkenboer

RAADSBESLUIT

16R.00665

Agendapunt:

Onderwerp: Zienswijze wijziging verordeningen Participatie, Werk en Inkomen

De raad van de gemeente Woerden;

gelezen het voorstel d.d. 25 oktober 2016 van:

- burgemeester en wethouders

gelet op het bepaalde in de Gemeentewet;

b e s l u i t:

De door het college voorgestelde zienswijze ten aanzien van de wijziging van verordeningen Participatie, Werk en Inkomen vast te stellen en deze ter kennis te brengen van het dagelijks bestuur van Ferm Werk.

De zienswijze luidt:

De raad heeft kennis genomen van het proces dat heeft geleid tot de voorstellen tot wijziging van de verordeningen. De raad spreekt zijn waardering uit voor de moeite die is genomen om relevante personen en partijen inbreng te laten leveren. Het is van belang dat ook de uitvoering daarin is betrokken omdat de verordeningen goed uitvoerbaar moeten zijn en niet moeten leiden tot een onevenredig grote inzet van capaciteit van Ferm Werk. Tegelijkertijd moeten zij recht doen aan het verschillend handelen in ongelijke situaties. De raad heeft de indruk dat deze aspecten goed zijn afgewogen.

De raad is positief over het feit dat de uitkomsten van de MER (de Minima Effect Rapportage uitgevoerd door Nibud) zijn gebruikt bij het opstellen van de wijzigingsvoorstellen. De raad heeft geconstateerd dat binnen de ruimte die wettelijk bestaat aandacht is geschonken aan het verlichten van de meest knellende situaties. De raad realiseert zich dat nauwelijks recht kan worden gedaan aan elke afzonderlijke situatie.

De raad kan zich vinden in de wijzigingen die worden voorgesteld met betrekking tot de declaratieregeling. Zij zijn in lijn met de uitkomsten van de uitgevoerde MER en naar verwachting hebben zij slechts geringe financiële consequenties. De raad wil in dit verband op de hoogte worden gehouden van het bereik van de regeling en de bestedingen. Bij de bestedingen wenst de raad een uitsplitsing te zien zodat helder wordt aan welke doelen de bestedingen bijdragen en of het gaat om een volwassene, een kind tot 12 jaar of een kind van 13 jaar en ouder.

De raad kan zich vinden in de wijzigingen die worden voorgesteld met betrekking tot de verordening individuele inkomens toeslag. Zij zijn in lijn met de uitkomsten van de uitgevoerde MER en naar verwachting hebben zij slechts geringe financiële consequenties.

De raad constateert dat de voorgestelde wijzigingen in de afstemmingsverordening technisch van

aard zijn. De raad vindt het een goede toevoeging dat de op te leggen maatregel wordt afgestemd op de omstandigheden van betrokkene. Opname in de verordening is overigens niet voldoende; de raad gaat er vanuit dat deze bepaling ook in praktijk wordt gebracht. Enerzijds is de raad van mening dat inwoners met een uitkering verplicht zijn inspanningen te verrichten die leiden naar uitstroom. Eventueel moeten die inspanningen worden afgedwongen door het opleggen van maatregelen. Anderzijds is de raad van mening dat dwang en drang niet de meest effectieve instrumenten zijn. Er moet vooral maatwerk worden geleverd afgestemd op de persoon in kwestie. In die zin is de mogelijkheid van het eerst geven van een waarschuwing positief.

De raad heeft kennis genomen van de opgestelde Participatieverordening 2017 en is positief over het helder op een rij zetten van de doelgroepen en instrumenten. De raad constateert verder dat recht is gedaan aan de motie 'Werken moet lonen'. Met deze verordening kan het door de raad gewenste maatwerk worden geleverd zodat maximaal effect kan worden bereikt in termen van uitstroom waarbij betrokkene in staat is in het eigen levensonderhoud te voorzien.

De raad heeft kennis genomen van de voorgenomen wijziging van de verordening cliëntenparticipatie en heeft daartegen geen bezwaren.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Woerden in zijn
openbare vergadering, gehouden op 24 november 2016

De griffier

De voorzitter

E.M. Geldorp

V.J.H. Molkenboer

GR Ferm Werk
Carrosserieweg 1
3445 BC Woerden

T. 0348-497000
info@fermwerk.nl
www.fermwerk.nl

Gemeente Woerden
t.a.v. college B&W
Postbus 45
3440 AA Woerden

Betreft Zienswijze t.a.v. wijziging van verschillende verordeningen
Ref.nr. / datum 19458 / 13 september 2016

Geacht college,

Op 8 september 2015 heeft het dagelijks bestuur van Ferm Werk besloten om het algemeen bestuur van Ferm Werk voor te stellen een aantal verordeningen te wijzigen. Aan dit besluit is een uitgebreid proces voorafgegaan waarin met ambtenaren, cliëntenraad en een aantal ketenpartners zoals sociaal teams en de vluchtelingenwerk organisaties de verordeningen van Ferm Werk zijn geëvalueerd.

Conform de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk bieden wij hierbij deze wijzigingsvoorstellen en de daarbij behorende stukken aan voor doorgeleiding naar uw raad zodat die hierover zijn zienswijzen kan formuleren. Tegelijk zullen de voorstellen ook voor advies aan de cliëntenraad worden voorgelegd.

Wij ontvangen de zienswijzen van uw raad bij voorkeur voor 28 november zodat het dagelijks bestuur deze in zijn vergadering van 15 december kan behandelen. Het algemeen bestuur kan dan op 22 december besluiten over wijziging van de verordeningen.

Met vriendelijke groet,

B.F. Drost
Algemeen directeur Ferm Werk

Memo evaluatie verordeningen Ferm Werk

Inleiding

Ferm Werk voert namens de gemeenten Woerden, Bodegraven-Reeuwijk, Montfoort en Oudewater de Participatiewet en nog enige ander wetten en regelingen uit. Het algemeen bestuur heeft daartoe in december 2014 een aantal verordeningen vastgesteld. Afgesproken werd om deze verordeningen na een jaar te evalueren.

In dat kader hebben wij in een aantal bespreksessies informatie opgehaald bij personen en instanties die direct met de uitvoering van deze verordeningen te maken hebben of die in direct contact staan met onze cliënten. De uitkomsten van deze bespreksessies leiden tot een aantal voorstellen voor het al dan niet wijzigen van de verordeningen.

Aanpak

Voor de bespreksessies hebben wij de verordeningen opgedeeld in twee clusters:

I. inkomen en inkomensondersteuning:

- Verordening Declaratieregeling maatschappelijk participatie voor minima
- Verordening individuele inkomensvoet
- Verordening individuele studietoelage

II. re-integratie/participatie, handhaving en sancties:

- Participatieverordening
- Afstemmingsverordening
- Verordening loonkostensubsidie arbeidsbeperkte personen
- Verordening tegenprestatie
- Handhavingsverordening
- Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive

De verordeningen zijn eerst besproken tijdens een ambtelijk vooroverleg met de contactambtenaren van de gemeenten. Vervolgens zijn er bespreksessies geweest met:

- **ketenpartners:** Welzijn Woerden, WoerdenWijzer, RAWB, Sociaal Team Bodegraven-Reeuwijk, Puree, VOTA SWOM, Stadsteam Oudewater, Vluchtelingensteunpunt Groene Hart, Vluchtelingenwerk Montfoort en Linschoten, Vluchtelingenwerk Bodegraven-Reeuwijk
- **cliëntenraad** Ferm Werk
- uitvoerend **medewerkers** van Ferm Werk

Na afronding van de bespreksessies zijn de uitkomsten opnieuw besproken met de contactambtenaren in een ambtelijk overleg.

Voorstellen

Op grond van deze voorbereiding stellen wij voor:

1. De volgende verordeningen niet te wijzigen:
 - Verordening individuele studietoelage,
 - Verordening loonkostensubsidie arbeidsbeperkte personen,
 - Verordening tegenprestatie,
 - Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive,
 - Handhavingsverordening, en
 - Verordening cliëntenparticipatie.

Deze verordeningen zijn in de verschillende gremia, gezien hun beperkte inhoud/belang niet becommentarieerd. De verordening individuele studietoelage is in alle gremia weliswaar kort aan de orde geweest, maar blijkt in de praktijk maar voor heel weinig inwoners van toepassing te zijn. Er zijn dan ook weinig aanvragen; dit is in heel Nederland zo. Communicatie zou misschien beter kunnen maar wij stellen voor om de verordening verder ongemoeid te laten.

2. De volgende verordeningen te wijzigen:
 - Verordening declaratieregeling,
 - Verordening individuele inkomensvoetstuk,
 - Participatieverordening, en
 - Afstemmingsverordening.

Hierna leggen wij het dagelijks bestuur per verordening wijzigingsvoorstellen voor. Als en voor zover het dagelijks bestuur hiermee kan instemmen, zullen in een volgende DB-vergadering concrete wijzigingsvoorstellen worden voorgelegd die daarna aan de cliëntenraad en de verschillende gemeenteraden ter advisering dan wel voor het geven van zienswijzen worden voorgelegd. Beoogd wordt dat het algemeen bestuur de wijzigen in zijn laatste vergadering van dit jaar kan vaststellen.

Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima

Doel

Het doel van de Declaratieregeling is alleenstaanden en gezinnen met een laag inkomen financieel te faciliteren om mee te doen. De declaratieregeling biedt vergoedingen voor welzijnsactiviteiten in brede zin, informatievoorziening en voor de schoolbijdragen van kinderen.

Keuzes

- De declaratieregeling is een gemeentelijke regeling, dat betekent veel gemeentelijke vrijheid over aantal en aard van de categorieën waar vergoedingen voor worden gegeven;
- Deze keuzevrijheid geldt ook over de hoogte van vergoedingen;
- Een aanbeveling uit de Minima effectrapportage van NIBUD (MER) is uitbreiding van de mogelijkheden om gezinnen met kinderen in het voortgezet onderwijs te ondersteunen.

Overwegingen

- Doel van de declaratieregeling is meedoen maximaal mogelijk maken. Daarbij moet wel rekening gehouden worden met de gevolgen voor de armoedeval.
- Uitbreiding van de declaratieregeling heeft budgettaire gevolgen.
- Differentiatie van vergoedingen kan leiden tot hogere administratieve lasten.

Verbeterpunten uit de besprekingsessies:

Uit de verschillende sessies zijn de volgende wensen en suggesties naar voren gekomen om de verordening te verbeteren:

- Maak de aanschaf van een computer mogelijk voor minima.
- Maak de systematiek eenvoudiger. De huidige systematiek (staffel bij inkomensgrens tot 110%, 115 en 120 % van het sociaal minimum leidt tot vergoeding van 100 resp. 70 resp. 35% van de kosten) is onduidelijk.
Men vraagt zich daarbij af of er op basis van de MER reden is om aan afbouw te doen. Het gat blijft even groot op 110-120 %. Dus waarom niet volledige vergoeding mogelijk maken tot een inkomen van 120%.
- Studenten zijn uitgesloten van de Declaratieregeling. Maak hierop uitzonderingen mogelijk voor kinderen van alleenstaande ouders die studeren en partners waarvan er 1 studeert.
- Verhoog de vergoeding voor ouderbijdragen voor oudere kinderen, de ouderbijdrage voor de middelbare school is veel hoger dan voor de basisschool.
- Onderzoek de mogelijkheid om aan te sluiten bij U-pas of een dergelijke regeling.
- Montfoort is aangesloten bij jeugdsportfonds en jeugdcultuurfonds. Het voordeel hiervan is dat je weet dat een kind op sport gaat van het geld. Overweeg daarom voor andere gemeenten om ook (weer) aan te sluiten.
- In de praktijk ziet men veel voorbeelden waarbij de Declaratieregeling niet besteed wordt aan waarvoor het bedoeld is. Overweeg daarom om toch weer met inleveren bonnetjes te werken. Al zou je ze niet eens bekijken maar direct weggooien, gaat er toch een controlerende werking van uit.
- Consulents in de uitvoering vinden het lastig dat de declaratieregeling niet geldt voor Bodegraven-Reeuwijk.
- Is er inzage in het gebruik van het armoedefonds Bodegraven-Reeuwijk? Kunnen we dat vergelijken met gebruik declaratieregeling? En als het goed werkt misschien iets van leren?

Voorstel

- *Wij stellen voor om in categorie 3 (ouderbijdragen) te differentiëren tussen basis- en voortgezet onderwijs en daarbij het bedrag voor voortgezet onderwijs te verhogen. Dit sluit aan bij de uitkomsten van de minima effectrapportage die door NIBUD is uitgevoerd in opdracht van de gemeente Woerden.*
- *Afschaffing van de staffel en de daaraan verbonden systematiek van gedeeltelijke vergoeding vereenvoudigt de uitvoering en de regeling. Als je één inkomensgrens wil hanteren, dan ligt die van 120% voor de hand. Er zijn wel meer kosten aan verbonden. En de armoedeval bij een inkomen van 120% wordt verdiept. Voordeel van het hanteren van de grens van 120% is dat er sprake blijft van differentiatie omdat bij de overige minimaregelingen de inkomensgrens ligt op 110%. Een tussenoplossing kan zijn om alleen de inkomensgrens bij 115% te schrappen.*
- *Studenten met kinderen zijn een weinig voorkomend fenomeen. De verordening staat eigenlijk niet in de weg aan declaratie voor hun kinderen. E.e.a. kan via een toevoeging aan de toelichting worden opgelost.*
- *Controle van bewijsstukken is middels beleidsregels geregeld. Is iets om te bespreken, maar heeft geen invloed op de verordening.*
- *Vergoeding van een computer zou kunnen, maar maakt de regeling een stuk duurder.*
- *De directie van Ferm Werk wil onderzoeken of een systeem dat werkt met een kortingspas op langere termijn de Declaratieregeling zou kunnen vervangen zoals die nu bij Ferm Werk wordt uitgevoerd.*
Voordelen daarvan zouden zijn:
 - *dat diensten in natura worden geboden, dus het geld wordt besteed waarvoor het bedoeld is;*
 - *dat lokale ondernemers en verenigingen ingeschakeld kunnen worden waardoor de lokale economie gesteund wordt;*
 - *door samenwerking met een externe partij kan eenvoudiger digitalisering worden ingevoerd en worden administratieve uitvoeringslasten beperkt.**Nadeel kan zijn dat bij aansluiting bij een bestaande pas de lokale beleidsvrijheid beperkt is.*

Verordening individuele inkomenstoelage

Doel

De Individuele inkomenstoelage is sinds invoering van de Participatiewet de opvolger van de Langdurigheidstoelage en bedoeld om mensen die langdurig van een laag inkomen leven en die geen uitzicht hebben op inkomensverbetering financieel te compenseren voor het verlies van hun financiële reserves. De inkomenstoelage is erop gericht om mensen in staat te stellen om beter rond te komen. De naamsverandering markeert dat deze toelage niet langer een vorm van categoriale bijzondere bijstand is, maar een individuele beoordeling vraagt. Daarbij moet rekening worden gehouden met de krachten en bekwaamheden van de persoon en zijn inspanningen om tot inkomensverbetering te komen.

Keuzes

De wet bepaalt dat bij verordening in ieder geval moet worden geregeld wat wordt verstaan onder het begrip langdurig laag inkomen en hoe hoog de toelage is.

Daarnaast kan de inkomenstoelage worden ingezet om de groepen waar zich de grootste tekorten voordoen extra te ondersteunen. In de groep lage inkomens heeft immers niet elke (sub)groep evenveel moeite om rond te komen. Dit komt bijvoorbeeld duidelijk naar voren uit de minima-effectrapportages (MER) van het Nibud.

Verbeterpunten uit de besprekingsessies

Uit de verschillende sessies zijn de volgende wensen en suggesties naar voren gekomen om de verordening te verbeteren:

- Concretisering van hetgeen van de aanvrager wordt verwacht ten aanzien van zijn inspanningen om tot inkomensverbetering te komen. Dit is met name lastig te duiden als het gaat om personen die geen uitkering van Ferm Werk ontvangen.
- Deelnemers onderschrijven hetgeen uit de MER is gekomen, dat er groepen zijn die tekort komen en zouden de mogelijkheden willen benutten om meer te differentiëren naar doelgroepen.

- De cliëntenraad suggereert om de inkomensgrens van 110% te verlaten en deze te verhogen zodat meer mensen in aanmerking komen voor de toeslag.

Voorstel

- *Wij stellen voor om in de verordening geen concrete bepalingen op te nemen over de inspanningen om het inkomen te verbeteren. Dat zou mogelijk via beleidsregels kunnen, maar probleem is dat hiervoor geen praktische oplossing denkbaar is zonder veel administratieve lastenverzwaring zowel voor de aanvragers als de uitvoerders. Vooralsnog wordt voorgesteld om de praktijk voort te zetten waarbij aanvragers wel informatie verschaffen over wat ze hebben ondernomen of aangeven waarom dit voor hen niet mogelijk was, maar dit niet systematisch te controleren.*
- *Verhoging van de inkomensgrens wordt niet voorgesteld. Dit zou directe financiële (budgettaire) gevolgen hebben. De huidige grens is daarnaast niet laag vergeleken met andere gemeenten. In onze regio komt het percentage van 110% meer voor. Andere gemeenten hebben vaker lagere percentages. Hogere percentages zijn zeldzaam.*
- *Wel wordt voorgesteld om meer differentiatie aan te brengen in de doelgroepen en hogere bedragen vast te stellen voor gezinnen met oudere kinderen. Dit zou betekenen dat er vijf in plaats van drie verschillende groepen en bedragen worden gehanteerd:*
 - *alleenstaanden*
 - *alleenstaanden met alleen jongere kinderen*
 - *alleenstaanden met één of meer oudere kinderen*
 - *(echt)paren en gezamenlijke huishoudens*
 - *(echt)paren en gezamenlijke huishoudens met één of meer oudere kinderen.*

Participatieverordening

Doel

In de participatieverordening worden regels gesteld met betrekking tot het bieden van ondersteuning bij arbeidsinschakeling. In de verordening wordt ook opgenomen welke voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling ingezet kunnen worden.

Keuzes

De wet bepaalt dat de verordening in elk geval afspraken bevat over wie onder welke voorwaarden in aanmerking komt voor welke voorzieningen en hoe deze voorzieningen evenwichtig over doelgroepen/personen worden verdeeld. In de participatieverordening kunnen financiële kaders worden opgenomen die gelden voor de voorzieningen (budgetplafonds).

Overwegingen

- Afbakening van de doelgroep: op 5 oktober 2015 is tijdens een strategiesessie met directie, dagelijks bestuur en raad van commissarissen van Ferm Werk een inhoudelijke discussie gevoerd over de dienstverlening aan diverse doelgroepen. Hierin zijn de volgende uitgangspunten benoemd:
 - Ferm Werk biedt volledige dienstverlening aan uitkeringsgerechtigden, jongeren en aan personen die zijn opgenomen in het doelgroepenregister.
 - De overige doelgroepen, waaronder NUG'ers en personen van wie de WWV uitkering binnen drie maanden afloopt, ontvangen basis dienstverlening. Dit betekent dat zij worden doorverwezen, gewezen worden op vacatures, tips krijgen om te solliciteren en er eventueel een korte training (taal, sollicitatie) kan worden aangeboden bij Ferm Werk.
- Instrumenten in de verordening en uitwerking hiervan in beleidsregels is op dit moment niet goed afgestemd en heeft verduidelijking.
- Wetgeving inzake de No Risk Polis is gewijzigd.
- Afstemming met de arbeidsmarktregio's: In Midden-Holland en Midden-Utrecht is afgesproken om het beleid op elkaar af te stemmen om te voorkomen dat werkgevers en werkzoekenden in elke gemeente anders behandeld worden.
- In december 2015 is een aanzet gedaan door Ferm Werk om deze verordening te wijzigen. Deze stukken zijn in december 2015 verspreid.

Verbeterpunten uit de besprekingsessies

Uit de verschillende sessies zijn de volgende wensen en suggesties naar voren gekomen om de verordening te verbeteren:

- Taken en verantwoordelijkheden zijn niet altijd duidelijk. Wat doet Ferm Werk zelf en wat wordt uitbesteed? (sociale activering, participatieplaats, dagbesteding etc)
- Inzet van de voorziening participatieplaats inclusief (maximale) premie
- Definitie participatieplaats verduidelijken en de afbakening met andere instrumenten.
- (Om)scholingsfaciliteiten opnemen in de verordening.
- Streef naar maatwerk en leg zo min mogelijk voorwaarden aan instrumenten wat betreft doelgroepen. Neem een algemene bepaling op over de inzet van instrumenten en de afweging van kosten en baten. Streef naar duurzame uitstroom met oog voor de belangen van de cliënt.
- Aandacht voor vluchtelingen; ontwikkel trajecten toegespitst op hun competenties en vaardigheden;
- Maak (tijdelijke) loonkostensubsidie ook mogelijk voor mensen zonder indicatie doelgroepenregister.

Voorstel

Het verduidelijken van de taken en verantwoordelijkheden is iets wat hoort bij uitvoeringsafspraken. In algemene zin kan hierover wel iets in de toelichting worden opgenomen. Bijvoorbeeld dat een taak (zoals sociale activering) niet door Ferm Werk zelf uitgevoerd hoeft te worden en dat cliënten dan overgedragen worden aan welzijnsinstellingen waarmee wordt samengewerkt.

In de verordening kan de definitie Participatieplaats worden verhelderd zodat duidelijker is wat ermee bedoeld wordt en wat het verschil is met andere instrumenten. Het verhogen van de premie is mogelijk maar heeft financiële gevolgen. Hierbij moet zeker ook de armoedeval worden betrokken: iemand met een participatieplaats heeft een hoger inkomen waardoor uitstroom minder aantrekkelijk is.

Waar mogelijk doelgroepbepalingen schrappen om meer maatwerk mogelijk te maken. In plaats daarvan algemeen uitgangspunt dat wordt uitgegaan van goedkoopste passende voorziening waarbij afweging wordt gemaakt tussen kosten en belangen cliënt.

Optie (tijdelijke) loonkostensubsidie voor mensen zonder indicatie garantiebanen is het overwegen waard.

Afstemmingsverordening

Doel

De participatiewet maakt onderscheid tussen geüniformeerde en niet-geüniformeerde arbeidsverplichtingen. In de afstemmingsverordening wordt bepaald welke regels gelden ten aanzien van het verlagen van de uitkering als iemand de arbeidsverplichtingen niet of onvoldoende nakomt.

Overwegingen

- De wet schrijft de op te leggen maatregel voor een groot deel dwingend voor bij de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, maar er is enige beleidsruimte voor het bepalen van de duur van de maatregel. In de huidige verordening heeft het DB gekozen voor een “gemiddelde” binnen deze beleidsvrijheid.
- Bij niet-geüniformeerde arbeidsverplichtingen is meer vrijheid om hoogte en duur van maatregelen te bepalen. Hieronder vallen ook de arbeidsverplichtingen in de loaw en loaz. Deze zijn vergelijkbaar met de geüniformeerde arbeidsverplichtingen in de Participatiewet.

Verbeterpunten uit de besprekingsessies

Uit de verschillende sessies zijn de volgende wensen en suggesties naar voren gekomen om de verordening te verbeteren:

- De sancties zijn te zwaar, maatregelen zijn veel zwaarder dan boetes. Dit komt oneerlijk over want fraude is erger. Daarom wordt de suggestie gedaan dat Ferm Werk bij niet-geüniformeerde verplichtingen de ruimte zou kunnen nemen om eigen soepeler beleid te voeren.
- Ook bij maatregelen (net als bij boetes) rekening houden met beslagvrije voet. Dat zou betekenen dat de maximale verlaging bij een maatregel 10% van de norm is.
- Waarschuwingmogelijkheid opnemen in de verordening: altijd eerst een waarschuwing waar dat kan.
- De maatregel bij schending van de verplichting om te solliciteren (trachten alg. geaccepteerde arbeid te verkrijgen en aanvaarden) zou ook voor loaw en loaz in de verordening geregeld kunnen worden.
- Afstemming bij niet verschijnen op uitnodiging voor gesprek over re-integratie/taaltoets opnemen in de verordening.

Voorstel

De zwaarte van de maatregelen bij niet-geüniformeerde verplichtingen is bedoeld door de wetgever. In nominale zin (euro's) zijn maatregelen niet zwaarder dan boetes. De zwaarte zit hem in de wijze van verrekening (in één keer). Dit is zo door de wetgever bedoeld om een sterke prikkel te hebben. Bij ingrijpende versoepeling zou sprake zijn van schending van het gelijkheidsbeginsel als eenzelfde schending binnen de Participatiewet veel zwaarder wordt bestraft als binnen de loaw/loaz. We zouden ook een sterk afwijkende positie innemen t.o.v. andere gemeenten. Maximeren op 10% zou wel een heel sterke breuk met (al lang bestaand) beleid inhouden en maakt het ook moeilijker om proportionaliteit te bewaren binnen deze groep van maatregelen. Deze versoepelingen worden daarom niet voorgesteld.

Het gebruik maken van de mogelijkheid om te waarschuwen alvorens een maatregel op te leggen kan worden overwogen. Maar bij de geüniformeerde verplichtingen kan dit niet. In dit verband is goede communicatie van belang. Als cliënten telkens goed worden geïnformeerd wanneer iets als een verplichting wordt opgelegd en dat een maatregel kan/zal volgen als de verplichting niet wordt nagekomen, dan is iemand gewaarschuwd.

Het weglaten van de maatregel bij schending van de sollicitatieplicht voor loaw'ers is conform de modelverordening. Volgens een strikt juridische redenering zou eigenlijk een heel zware sanctie moeten volgen, namelijk weigeren van de loaw-uitkering en instroom in de Participatiewet. Dit wordt niet als evenredig gevoeld. Het is (ook volgens juristen) mogelijk om in de verordening een maatregel te vermelden voor deze gedraging. Dit komt ook begrijpelijker over. Voorgesteld wordt dit te doen.

Conform de modelverordening was geen verlaging vermeld voor schending van verplichting om te verschijnen bij een gesprek over re-integratie. Gedachte van de juristen was dat een uitnodiging altijd zou gaan om de inlichtingenplicht. Toch staat het recht op bijstand niet altijd ter discussie. In de praktijk wordt daarom een dergelijke bepaling gemist. Zeker omdat nu voor het niet verschijnen op de taaltoets (wat een vergelijkbare gedraging is) een verlaging moet worden opgenomen, wordt voorgesteld deze omissie te repareren.

Onderwerp	Wijziging verordening Declaratieregeling n.a.v. evaluatie
Datum	3 augustus 2016
Auteur	Elly Vos

Besluit

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk

besluit

In te stemmen met het voorgestelde wijzigingsbesluit Verordening declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 en dit aan te bieden

- via de colleges van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraden om hierover hun zienswijze kenbaar te maken;
- aan de cliëntenraad om hierover zijn advies uit te brengen.

Ondertekening

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van Ferm Werk gehouden op 8 september 2016

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter dagelijks bestuur Ferm Werk

.....
B.F. Drost
secretaris dagelijks bestuur Ferm Werk

Voorstel

Inleiding

Naar aanleiding van de invoering van de Participatiewet heeft het algemeen bestuur in december 2014 een aantal verordeningen vastgesteld. Afgesproken werd om deze verordeningen na een jaar te evalueren. In dat kader is met verschillende stakeholders gesproken. Op basis van de uitkomsten van die gesprekken is de 'memo evaluatie verordeningen' opgesteld waarin de richting werd aangeduid voor aanpassing van een aantal verordeningen. Het dagelijks bestuur heeft op 9 juni 2016 met deze memo ingestemd.

Eén van de te wijzigen verordeningen betreft die voor de Declaratieregeling voor minima. Op grond van die verordening worden vergoedingen verstrekt voor welzijnsactiviteiten (o.a. sport en cultuur), abonnementen en de ouderbijdragen die scholen vragen. De regeling kent een staffel waardoor het recht op de vergoedingen afneemt bij stijging van het inkomen.

In de memo wordt met betrekking tot de Declaratieregeling voor minima voorgesteld:

- 1. Afschaffing van de staffel en de daaraan verbonden systematiek van gedeeltelijke vergoeding vereenvoudigt de uitvoering en de regeling. Als je één inkomensgrens wil hanteren, dan ligt die van 120% voor de hand. Er zijn wel meer kosten aan verbonden. En de armoedeval bij een inkomen van 120% wordt verdiept. Voordeel van het hanteren van de grens van 120% is dat er sprake blijft van differentiatie omdat bij de overige minimaregelingen de inkomensgrens ligt op 110%. Een tussenoplossing kan zijn om alleen de inkomensgrens bij 115% te schrappen.*
- 2. Wij stellen voor om in categorie 3 (ouderbijdragen) te differentiëren tussen basis- en voortgezet onderwijs en daarbij het bedrag voor voortgezet onderwijs te verhogen. Dit sluit aan bij de uitkomsten van de minima effectrapportage die door NIBUD is uitgevoerd in opdracht van de gemeente Woerden.*
- 3. Studenten met kinderen zijn een weinig voorkomend fenomeen. De verordening staat eigenlijk niet in de weg aan declaratie voor hun kinderen. E.e.a. kan via een toevoeging aan de toelichting worden opgelost.*

Op basis hiervan wordt nu concreet voorgesteld om:

1. De staffel en de systematiek van gedeeltelijke vergoedingen geheel af te schaffen;
2. De vergoeding ouderbijdragen te bepalen op maximaal € 75 voor het basisonderwijs en € 150 voor het voortgezet onderwijs;
3. De mogelijkheid om welzijnsactiviteiten van kinderen van studenten te vergoeden expliciet te vermelden in de toelichting.

Om de voorgestelde wijzigingen te realiseren moeten de artikelen 4, 5 en 6 van de verordening worden gewijzigd alsmede de toelichting bij de artikelen 3, 4, 5 en 6. Bijgaand treft u het concept aan voor een wijzigingsbesluit van het algemeen bestuur (bijlage 1). Voor een sneller inzicht in de voorgestelde wijzigingen is in bijlage 2 tevens een tabel bijgevoegd waar de verschillen in één oogopslag zichtbaar zijn. Voor de leesbaarheid van het voorstel worden hier ook de artikelen 2 en 3 vermeld waarnaar wordt verwezen.

Beoogd effect

Met de voorgestelde wijziging van de Verordening declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima wordt beoogd om tegemoet te komen aan de verbeterpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de evaluatieprocedure.

Overwegingen

Zowel de klant als de uitvoering zijn gebaat bij een eenvoudige regeling

De huidige systematiek waarbij de vergoedingen stapsgewijs worden verlaagd door kosten gedeeltelijk te vergoeden maakt de Declaratieregeling voor veel mensen lastig te begrijpen. Daarnaast brengt dit natuurlijk zowel voor de klant als de uitvoering administratieve lasten met zich mee. Door afschaffing van de staffel kunnen formulieren worden vereenvoudigd en de aanvragen en declaraties sneller worden verwerkt.

Gezinnen met kinderen in het voortgezet onderwijs kunnen extra ondersteuning gebruiken

Uit de minimaffectrapportage die het Nibud voor de gemeente Woerden (maar ook voor andere gemeenten) heeft uitgevoerd blijkt dat minimagezinnen met oudere kinderen maandelijks tekort komen om de noodzakelijke kosten te voldoen, laat staan om uitgaven te kunnen doen in de sfeer van sociale participatie. In versterkte mate geldt dit voor echtparen met oudere kinderen. Het Nibud suggereert in zijn Woerdense rapport om de vergoeding voor ouderbijdragen in het basisonderwijs te verlagen en die voor het voortgezet onderwijs te verhogen. De vergoeding is dan ook reëler ten opzichte van de kosten (ouderbijdragen in het basisonderwijs zijn in de praktijk lager dan het huidige bedrag, die in het voortgezet onderwijs hoger). Het thans voorliggende voorstel volgt de suggestie van het Nibud.

Financiële consequenties

Door de staffel voor vergoedingen in de Declaratieregeling af te schaffen (dus slechts één inkomensgrens hanteren van 120% bijstandsnorm), zullen de uitgaven stijgen. In wat mindere mate zou dat ook gelden als alleen de inkomensgrens bij 115% bijstandsnorm zou worden geschrapt. Die meerkosten lijken zelfs bij volledige afschaffing van de staffel toch nog relatief gering: gemiddeld 2% bij het gelijkblijvend bereik. Reden hiervoor is dat (tot nu toe) slechts weinig gebruikers van de regeling (3-4 %) behoren tot de inkomensgroepen boven 110% van de bijstandsnorm. Niet denkbeeldig is dat bij afschaffing van de staffel en dus hogere vergoedingen voor inwoners in de hogere inkomensgroepen het bereik in die groepen zal toenemen. In dat geval zullen de uitgaven sterker toenemen. De mate waarin is echter op voorhand niet in te schatten.

De financiële gevolgen van een hogere vergoeding voor de ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs zijn moeilijk in te schatten. Reden is gelegen in het feit dat niet wordt geregistreerd of de vergoeding wordt verstrekt voor een kind in het basis- of voortgezet onderwijs. Het is echter duidelijk dat de uitgaven hierdoor zullen stijgen. Op basis van aannames over het aandeel oudere kinderen voor wie deze kosten worden gedeclareerd komt een grove schatting op een toename van de kosten met gemiddeld 17% zijnde een bedrag van circa € 8.360 voor alle gemeenten samen.

Voor meer informatie over de geschatte meerkosten wordt verwezen naar bijlage 3 bij dit voorstel.

Vervolgtraject

Na ontvangst van de zienswijzen van de gemeenteraden en het advies van de cliëntenraad kan het Dagelijks Bestuur de verordening ter vaststelling aanbieden aan het algemeen bestuur.

Na vaststelling zal het wijzigingsbesluit op de voorgeschreven wijze worden bekendgemaakt en de geconsolideerde versie op overheid.nl beschikbaar worden gesteld. Deze zal tevens worden opgenomen in het handboek Grip op Participatiewet. De consultants zullen hierover worden geïnformeerd en geïnstrueerd.

Voor zover van toepassing zal het gewijzigd beleid worden verwerkt in de standaarddocumenten zoals rapportages, beschikkingen en formulieren.

Communicatie

Ferm Werk communiceert over deze wijziging van beleid via zijn eigen website en social media. Daarnaast wordt gecommuniceerd middels

- informatiebericht aan deelnemers t.b.v. gemeentelijke website en voorlichtingspagina
- persbericht naar lokale en regionale pers
- folder/brochure 'Extra s bij een laag inkomen'
- mailberichten aan ketenpartners in het sociaal domein

Bijlagen

1. concept wijzigingsbesluit
2. overzicht huidige en voorgestelde tekst van te wijzigen onderdelen
3. uitwerking financiële gevolgen

Wijzigingsbesluit

Aanhef en considerans

Het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk,

Gelezen

- het voorstel van het dagelijks bestuur van 15 december 2016 tot wijziging van de Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima;
- het voorstel aan het dagelijks bestuur ter zake dat is behandeld op 9 september 2016;

In aanmerking genomen

- de zienswijzen ter zake van de gemeenteraden van de gemeenten Woerden, Montfoort en Oudewater
- het advies van de cliëntenraad van Ferm Werk;

Besluit

Tot de hierna volgende wijzigingen van de Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk:

ARTIKEL I

De tekst van de verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 200,00 per gezinslid per kalenderjaar.

2. Het derde, vierde en vijfde lid vervalt.

B

Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 22,50 per huishouden per maand.

2. Het derde, vierde en vijfde lid vervalt.

C

Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:

De bijdrage ten behoeve van kinderen in het basisonderwijs bedraagt maximaal € 75,00 per kind per jaar.

2. Er wordt een derde lid toegevoegd dat komt te luiden:

De bijdrage ten behoeve van kinderen in het voortgezet onderwijs bedraagt maximaal € 150,00 per kind per jaar

ARTIKEL II

De toelichting bij de verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk wordt als volgt gewijzigd:

A

De toelichting bij artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

Na de bestaande tekst wordt volgende tekst toegevoegd:

Dit staat echter niet in de weg aan deelname aan de regeling door hun ten laste komende kinderen. Met andere woorden: aan studenten met studiefinanciering die voldoen aan de criteria met betrekking tot inkomen en vermogen kan het recht worden toegekend om kosten te declareren voor hun ten laste komende kinderen.

B

De toelichting bij de artikelen 4 en 5 wordt als volgt gewijzigd:

De laatste alinea, beginnend met 'Om een armoedeval te voorkomen,' vervalt.

C

De toelichting bij artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

De bestaande tekst wordt vervangen door:

Vanwege het bijzondere belang dat kinderen niet de dupe mogen worden van financiële beperkingen van hun ouders maar ook op school gewoon mee moeten kunnen doen, is in de Declaratieregeling een vergoeding opgenomen voor de vrijwillige schoolbijdragen die aan ouders wordt gevraagd. Dit betreft kinderen in zowel het basisonderwijs, als het voortgezet onderwijs. Voor ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs geldt een hogere vergoeding als voor die in het basisonderwijs. Reden hiervoor is dat de ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs hoger zijn en omdat uit onderzoeken van het Nibud is gebleken dat minimagezinnen met kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar het meest tekort komen.

ARTIKEL III

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk tijdens zijn openbare vergadering gehouden op 22 december 2016 te Woerden,

Y. Koster-Dreese
Voorzitter algemeen bestuur

B.F. Drost
secretaris algemeen bestuur

Overzicht wijzigingen Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk

Artikelen waarnaar wordt verwezen

Artikel 2 Doel van de regeling

De regeling beoogt door toekenning van een bijdrage:

1. de participatie van minima aan welzijnsactiviteiten te bevorderen en daardoor sociale uitsluiting te voorkomen;
2. de toegankelijkheid van informatievoorziening via schriftelijke media of internet voor minima te bevorderen;
3. te bevorderen dat kinderen van minima deelnemen aan schoolactiviteiten waarvoor een ouderbijdrage wordt gevraagd.

Artikel 3 Doelgroep

1. Deze regeling is uitsluitend van toepassing op meerderjarige personen en hun ten laste komende kinderen die op de aanvraagdatum zijn ingeschreven als inwoner van de gemeente Woerden, Montfoort of Oudewater.
2. Tot de doelgroep voor deze regeling behoren personen die beschikken over een inkomen tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm en een vermogen tot de geldende grenzen genoemd in artikel 34 derde lid van de Participatiewet.
3. De wijze waarop het inkomen en het vermogen worden vastgesteld, wordt in beleidsregels vastgelegd.
4. De regeling is niet van toepassing op personen vanaf 18 jaar die onderwijs volgen dat valt onder de werking van de Wet Studiefinanciering.

Voorgestelde wijzigingen (niet gewijzigde onderdelen zijn grijs gedrukt)**Artikel 4 Bijdrage voor welzijnsactiviteiten***Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

1. Een bijdrage als bedoeld in het eerste lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de betaling van directe en indirecte kosten in verband met deelname aan welzijnsactiviteiten.	1. Een bijdrage als bedoeld in het eerste lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de betaling van directe en indirecte kosten in verband met deelname aan welzijnsactiviteiten.
2. De in aanmerking te nemen kosten bedragen maximaal € 195,00 per gezinslid per kalenderjaar.	2. De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 200,00 per gezinslid per kalenderjaar.
3. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm 100% van de in aanmerking te nemen.	vervalt
4. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tussen 110% en 115% van de toepasselijke bijstandsnorm 70% van de in aanmerking te nemen kosten.	vervalt
5. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tussen 115% en 120% van de toepasselijke bijstandsnorm 35% van de in aanmerking te nemen kosten.	vervalt

Artikel 5 Bijdrage voor kosten van informatievoorziening*Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

1. Een bijdrage als bedoeld in het tweede lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de kosten van een abonnement op een dag-, week- of maandblad of van een internetabonnement.	1. Een bijdrage als bedoeld in het tweede lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de kosten van een abonnement op een dag-, week- of maandblad of van een internetabonnement.
2. De in aanmerking te nemen kosten bedragen maximaal € 22,50 per huishouden per maand.	2. De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 22,50 per huishouden per maand.
3. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tot 110% van de toepasselijke bijstandsnorm 100% van de in aanmerking te nemen.	vervalt
4. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tussen 110% en 115% van de toepasselijke bijstandsnorm 70% van de in aanmerking te nemen kosten.	vervalt
5. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tussen 115% en 120% van de toepasselijke bijstandsnorm 35% van de in aanmerking te nemen kosten.	vervalt

Artikel 6 Bijdrage voor ouderbijdragen voor schoolgaande kinderen

1. Een bijdrage als bedoeld in het derde lid van artikel 2 kan worden verstrekt ten behoeve van de ouderbijdragen voor kinderen op de basisschool en het voortgezet onderwijs.	1. Een bijdrage als bedoeld in het derde lid van artikel 2 kan worden verstrekt ten behoeve van de ouderbijdragen voor kinderen op de basisschool en het voortgezet onderwijs.
2. De bijdrage bedraagt voor aanvragers met een inkomen tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm 100% van de kosten tot een maximum van € 110,00 per kind per jaar.	2. De bijdrage ten behoeve van kinderen in het basisonderwijs bedraagt maximaal € 75,00 per kind per jaar.
	3. De bijdrage ten behoeve van kinderen in het voortgezet onderwijs bedraagt maximaal € 150,00 per kind per jaar.

Toelichting bij artikel 3 Doelgroep

<p>De doelgroep voor de regeling is gerelateerd aan de toepasselijke bijstandsnormen en de vermogensgrenzen genoemd in de Participatiewet. De groep studenten met een uitkering in het kader van de WSF wordt specifiek van de regeling uitgesloten. Deze personen hebben voldoende mogelijkheden om tegen gereduceerde prijzen deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten</p>	<p>De doelgroep voor de regeling is gerelateerd aan de toepasselijke bijstandsnormen en de vermogensgrenzen genoemd in de Participatiewet. De groep studenten met een uitkering in het kader van de WSF wordt specifiek van de regeling uitgesloten. Deze personen hebben voldoende mogelijkheden om tegen gereduceerde prijzen deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten. Dit staat echter niet in de weg aan deelname aan de regeling door hun ten laste komende kinderen. Met andere woorden: aan studenten met studiefinanciering die voldoen aan de criteria met betrekking tot inkomen en vermogen kan het recht worden toegekend om kosten te declareren voor hun ten laste komende kinderen.</p>
---	---

Toelichting bij artikel 4 en 5 Bijdragen voor welzijnsactiviteiten en informatievoorziening

<p>In deze artikelen worden de aard van de vergoedbare kosten en de hoogte van een toe te kennen bijdrage vermeld. De kosten waarvoor een vergoeding kan worden verstrekt, zijn in de verordening globaal omschreven. Deze kunnen nader worden gespecificeerd in beleidsregels. Om financiële belemmering voor deelname aan activiteiten zoveel mogelijk weg te nemen, komen ook indirecte kosten zoals reiskosten en sportuitrusting voor vergoeding in aanmerking.</p> <p>Om een armoedeval te voorkomen, waardoor mensen bij een geringe stijging van inkomen abrupt het recht op vergoedingen verliezen, wordt de vergoeding trapsgewijs verlaagd bij inkomens tussen 110% en 120% van de toepasselijke bijstandsnorm door een percentage van de kosten te vergoeden. Tot 110% wordt de maximale vergoeding verstrekt. Mensen met een inkomen tussen 110% en 120% van de bijstandsnorm hoeven niet eerst een bepaald bedrag aan kosten zelf te voldoen, maar krijgen meteen een gedeeltelijke vergoeding. Van hen wordt dus verwacht dat ze een eigen bijdrage leveren.</p>	<p>In deze artikelen worden de aard van de vergoedbare kosten en de hoogte van een toe te kennen bijdrage vermeld. De kosten waarvoor een vergoeding kan worden verstrekt, zijn in de verordening globaal omschreven. Deze kunnen nader worden gespecificeerd in beleidsregels. Om financiële belemmering voor deelname aan activiteiten zoveel mogelijk weg te nemen, komen ook indirecte kosten zoals reiskosten en sportuitrusting voor vergoeding in aanmerking.</p>
--	--

Toelichting bij artikel 6 Bijdrage voor ouderbijdragen voor schoolgaande kinderen

<p>Deze bijdrage is bedoeld voor de vrijwillige schoolbijdragen die aan ouders wordt gevraagd. Dit betreft kinderen in zowel het basisonderwijs, als het voortgezet onderwijs. In de praktijk blijkt namelijk dat de tegemoetkomingen van de landelijke overheid (WTOS / kindgebonden budget) niet alle kosten van kinderen in het voortgezet onderwijs dekken. Vanwege het bijzondere belang dat kinderen niet de dupe mogen worden van financiële beperkingen van hun ouders en om te voorkomen dat eigen bijdragen voor gezinnen met kinderen te veel cumuleren, geldt in deze categorie geen lagere vergoeding bij inkomens tussen 110% en 120% van de bijstandsnorm.</p>	<p>Vanwege het bijzondere belang dat kinderen niet de dupe mogen worden van financiële beperkingen van hun ouders maar ook op school gewoon mee moeten kunnen doen, is in de Declaratieregeling een vergoeding opgenomen voor de vrijwillige schoolbijdragen die aan ouders wordt gevraagd. Dit betreft kinderen in zowel het basisonderwijs, als het voortgezet onderwijs. Voor ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs geldt een hogere vergoeding als voor die in het basisonderwijs. Reden hiervoor is dat de ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs hoger zijn en omdat uit onderzoeken van het Nibud is gebleken dat minimagezinnen met kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar het meest tekort komen.</p>
---	---

Inschatting financiële gevolgen wijziging Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015

De voorgestelde wijzigingen van de verordening Declaratieregeling betreffen het afschaffen van de staffel voor vergoedingen en verhoging van de vergoeding voor ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs. Hierdoor zullen naar verwachting de uitgaven stijgen. Een inschatting van de meerkosten vindt u in deze bijlage. Hierin zijn ook meerkosten meegenomen voor de optie 'afschaffing 115% norm' die niet is voorgesteld, maar die wel is vermeld in de 'memo evaluatie verordeningen'.

Financiële gevolgen van schrappen inkomensgrenzen

Door de staffel voor vergoedingen in de Declaratieregeling geheel af te schaffen (dus slechts één inkomensgrens hanteren van 120% bijstandsnorm), zullen de uitgaven sterker stijgen dan bij uitsluitend het schrappen van de inkomensgrens bij 115% bijstandsnorm. Om die financiële gevolgen in te schatten, is berekend wat de uitgaven in 2015 zouden zijn geweest als de regeling was uitgevoerd zonder staffel of met maar 2 inkomensgrenzen (110 en 120%). De meerkosten zijn bij volledige afschaffing van de staffel weliswaar hoger, maar blijken toch relatief gering. Reden hiervoor is dat (tot nu toe) slechts weinig gebruikers van de regeling (3-4 %) valt in de inkomensgroepen boven 110% van de bijstandsnorm. Het is denkbaar dat dat bereik binnen die doelgroep bij de voorgestelde beleidswijziging zal toenemen. Dan zouden de meerkosten navenant stijgen. Daar staat wel tegenover dat met name bij het geheel afschaffen van de staffel de regeling veel eenvoudiger wordt. Dit betekent een aanmerkelijke lastenvermindering van de uitvoering, maar ook voor de klant. Om die reden is voorgesteld om te kiezen voor die optie. In de tabel hieronder een overzicht per gemeente van de meerkosten bij beide opties.

Uitgaven 2015					
Gemeente	Welzijnsact. volwassenen	Welzijnsact. kinderen	Bijdrage abonnementen	Ouderbijdrage school	Totaal
Montfoort	17.316	13.620	23.782	8.841	63.559
Oudewater	15.438	8.260	21.577	4.522	49.798
Woerden	107.965	74.104	143.574	36.053	361.696
Ferm Werk	€ 140.719	€ 95.985	€ 188.934	€ 49.416	€ 475.053

berekening uitgaven bij afschaffing staffel							
Gemeente	Welzijnsact. volwassenen	Welzijnsact. kinderen	Bijdrage abonnementen	Ouderbijdrage school	Totaal	Meerkosten	%
Montfoort	17.555	13.679	24.223	8.841	64.298	738	1%
Oudewater	15.598	8.375	21.834	4.522	50.328	530	1%
Woerden	111.155	74.713	147.811	36.053	369.732	8.036	2%
Eindtotaal	€ 144.308	€ 96.766	€ 193.868	€ 49.416	€ 484.357	€ 9.304	2%

berekening uitgaven bij afschaffing 115% norm							
Gemeente	Welzijnsact. volwassenen	Welzijnsact. kinderen	Bijdrage abonnementen	Ouderbijdrage school	Totaal	Meerkosten	%
Montfoort	17.384	13.620	23.877	8.841	63.722	163	0%
Oudewater	15.507	8.260	21.672	4.522	49.961	163	0%
Woerden	109.424	74.241	145.434	36.053	365.151	3.455	1%
Eindtotaal	€ 142.314	€ 96.121	€ 190.982	€ 49.416	€ 478.833	€ 3.780	1%

Financiële gevolgen van verhoging van de vergoeding voor ouderbijdragen in voortgezet onderwijs.

De financiële gevolgen van de verhoging van de vergoeding voor ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs -zoals voorgesteld door het Nibud- zijn moeilijk in te schatten. Reden is gelegen in het feit dat niet wordt geregistreerd of de vergoeding wordt verstrekt voor een kind in het basis- of voortgezet onderwijs. Het is echter duidelijk dat de uitgaven hierdoor zullen stijgen. De lagere vergoeding voor kinderen in het

basisonderwijs zal vrijwel geen effect hebben omdat die kosten in de praktijk bijna altijd lager zijn dan de nieuwe maximum vergoeding van € 75. Er werd dus ook niet meer voor verstrekt.

Voor een grove schatting wordt aangenomen dat de leeftijdsverdeling overeenkomt met die van (alle) kinderen van (alle) bijstandsgerechtigden. Dit betekent dat gemiddeld 65% van de kinderen voor wie de ouderbijdrage wordt vergoed op de basisschool zit en 35% op het voortgezet onderwijs (in Woerden relatief wat meer V.O.). Gerekend wordt met een ouderbijdrage basisschool van € 70 en voor het voortgezet onderwijs een bedrag dat hoger is dan het maximum. De meerkosten worden dan geschat op:

berekening uitgaven bij voorgestelde wijziging vergoeding ouderbijdragen					
gemeente	Ouderbijdrage school 2015	Aandeel basisschool	Aandeel V.O.	Relatieve toename kosten	Schatting meerkosten
Montfoort	8.841	70%	30%	15%	€ 1.306
Oudewater	4.522	69%	31%	15%	€ 673
Woerden	36.053	54%	46%	21%	€ 7.501
Eindtotaal	€ 49.416	64%	36%	17%	€ 8.360

Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk

Het algemeen bestuur van Ferm Werk,

- gelezen de voorstellen van het dagelijks bestuur van 11 december 2014 en 26 maart 2015;
- gelet op artikel 108 van de gemeentewet;

besluit vast te stellen de Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

1. Alleenstaande, kind en gezin: conform de daarvoor geldende definities in de Participatiewet;
2. Minima: alleenstaanden of gezinnen die beschikken over een inkomen tot 120% van de bijstandsnorm die voor betrokkene van toepassing is of zou zijn;
3. Bijstandsnorm: toepasselijke norm volgens de Participatiewet zonder daarbij toepassing te geven aan artikel 22a van de Participatiewet;
4. Welzijnsactiviteiten: activiteiten op het gebied van cultuur, sport, recreatie, vorming en educatie die in een beleidsregel van het dagelijks bestuur zijn vastgelegd;
5. Bijdrage: een financiële bijdrage ingevolge de regeling bedoeld in deze verordening;
6. Dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Ferm Werk.

Artikel 2. Doel van de regeling

De regeling beoogt door toekenning van een bijdrage:

1. de participatie van minima aan welzijnsactiviteiten te bevorderen en daardoor sociale uitsluiting te voorkomen;
2. de toegankelijkheid van informatievoorziening via schriftelijke media of internet voor minima te bevorderen;
3. te bevorderen dat kinderen van minima deelnemen aan schoolactiviteiten waarvoor een ouderbijdrage wordt gevraagd.

Artikel 3. Doelgroep

1. Deze regeling is uitsluitend van toepassing op meerderjarige personen en hun ten laste komende kinderen die op de aanvraagdatum zijn ingeschreven als inwoner van de gemeente Woerden, Montfoort of Oudewater.
2. Tot de doelgroep voor deze regeling behoren personen die beschikken over een inkomen tot 120% van de toepasselijke bijstandsnorm en een vermogen tot de geldende grenzen genoemd in artikel 34 derde lid van de Participatiewet.
3. De wijze waarop het inkomen en het vermogen worden vastgesteld, wordt in beleidsregels vastgelegd.
4. De regeling is niet van toepassing op personen vanaf 18 jaar die onderwijs volgen dat valt onder de werking van de Wet Studiefinanciering.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Artikel 4. Bijdrage voor welzijnsactiviteiten

1. Een bijdrage als bedoeld in het eerste lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de betaling van directe en indirecte kosten in verband met deelname aan welzijnsactiviteiten.
2. De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 200,00 per gezinslid per kalenderjaar.

Artikel 5. Bijdrage voor kosten van informatievoorziening

1. Een bijdrage als bedoeld in het tweede lid van artikel 2 kan worden verstrekt voor de kosten van een abonnement op een dag-, week- of maandblad of van een internetabonnement.
2. De bijdrage bedraagt per 31 december 2016 maximaal € 22,50 per huishouden per maand.

Artikel 6. Bijdrage voor ouderbijdragen voor schoolgaande kinderen

1. Een bijdrage als bedoeld in het derde lid van artikel 2 kan worden verstrekt ten behoeve van de ouderbijdragen voor kinderen op de basisschool en het voortgezet onderwijs.
2. De bijdrage ten behoeve van kinderen in het basisonderwijs bedraagt maximaal € 75,00 per kind per jaar.
3. De bijdrage ten behoeve van kinderen in het voortgezet onderwijs bedraagt maximaal € 150,00 per kind per jaar..

Artikel 7. Indexering

1. Het dagelijks bestuur verhoogt de in aanmerking te nemen kosten bedoeld in de artikelen 4, 5 en 6 van deze verordening jaarlijks met het indexeringspercentage genoemd in het handboek Grip op WWB van Kluwer-Schulinck (consumentenprijsindex alle huishoudens van het CBS) van het betreffende jaar.
2. Grondslag voor het vaststellen bij de jaarlijks in aanmerking te nemen kosten zijn de bedragen zoals deze in het jaar 2008 zijn vastgesteld door de gemeenteraden van Woerden, Montfoort en Oudewater en de sindsdien toegepaste indexeringen.
3. De verhoging wordt vastgesteld, zodra een veelvoud van € 5,00 per jaar is overschreden.

Artikel 8. Aanvraag

1. Een aanvraag voor een bijdrage op grond van deze regeling wordt ingediend bij het dagelijks bestuur.
2. Op de aanvraag wordt binnen acht weken nadat deze is ontvangen een beslissing genomen door het dagelijks bestuur.

Artikel 9. Uitkering

1. De bijdrage op grond van deze regeling wordt uitgekeerd op basis van declaraties die zijn ingediend met behulp van een door het dagelijks bestuur vastgesteld formulier.
2. De wijze waarop het bestaan en de hoogte van de gedeclareerde kosten worden gecontroleerd wordt in een beleidsregel vastgelegd.
3. Betaling geschiedt op een daartoe door de aanvrager op te geven bank- of girorekeningnummer.

Artikel 10. Terugvordering

De bijdrage kan geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd indien:

1. de aanvrager onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en daardoor een te hoge bijdrage heeft ontvangen;
2. de aanvrager weigert te voldoen aan nader gestelde verplichtingen.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Artikel 11. Afwijkend gemeentelijk beleid

Voor inwoners van de gemeente Montfoort worden onder welzijnsactiviteiten als bedoeld in artikel 1, lid 4 van de verordening niet verstaan: sportactiviteiten en actieve kunstbeoefening van kinderen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar.

Artikel 12. Titel en inwerkingtreding

1. Deze verordening wordt aangehaald als "Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR Ferm Werk".
2. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.

Artikel 13. Intrekken oude verordeningen

De volgende verordeningen worden ingetrokken:

- a. Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2012-A gemeenten Woerden;
- b. Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2012 gemeente Montfoort; en
- c. Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2012 gemeente Oudewater.

Aldus besloten in de vergadering van het algemeen bestuur van Ferm Werk gehouden op 2 juli 2015.

J. Vlaar
Plaatsvervangend voorzitter
algemeen bestuur Ferm Werk

M. Wilke
secretaris algemeen bestuur Ferm Werk

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Algemene toelichting

Bestuursorganen

Op grond van artikel 5 lid 2 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Ferm Werk hebben de raden en de colleges van burgemeester en wethouders hun bevoegdheden, overgedragen aan de betreffende bestuursorganen van de GR Ferm Werk. Voordat de GR Ferm Werk gebruik zal maken van de verordende bevoegdheden, zal zij om de zienswijzen van de deelnemers vragen.

Om die reden wordt in deze verordening gesproken over Het algemeen bestuur, daar waar het gaat om een bevoegdheid van de raad en over het dagelijks bestuur, daar waar het gaat om een bevoegdheid van het college.

De Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima

De Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima bestaat sinds 2008. De tot dan bestaande minimaregelingen van de gemeenten Woerden, Montfoort, Oudewater, Breukelen en Loenen zijn toen in deze regeling geharmoniseerd.

Bedoeling van deze regeling was en is om de participatie van mensen met een smalle beurs te bevorderen door hiervoor een financiële bijdrage te verstrekken. In de regeling worden verschillende kostensoorten genoemd waarvoor een bijdrage kan worden verstrekt. Dit betreft in de eerste plaats een scala van activiteiten in de sfeer van sport, cultuur en educatie, maar ook de kosten van informatievoorziening zoals een abonnement op een krant of internet. Vanwege het belang dat kinderen in minimagezinnen gewoon mee kunnen doen op school met alle activiteiten is een aparte bijdrage benoemd voor schoolbijdragen.

Met invoering van de Participatiewet is het beleid ten aanzien van categoriale regelingen verscherpt. Dit is uitsluitend nog mogelijk in de vorm van een collectieve zorgverzekering. De Declaratieregeling geldt niet als een categoriale regeling omdat er wordt uitgekeerd voor specifiek benoemde en aantoonbare kosten.

Omdat een (tot en met 2014 verplichte) categoriale regeling voor maatschappelijke participatie van kinderen vanaf 1 januari 2015 niet meer is toegestaan, zijn in deze verordening alle verwijzingen naar de Participatiewet (voorheen de WWB) geschrapt. De regeling is alleen nog gebaseerd op de gemeentewet. Een dergelijk regeling kan worden vastgesteld voor zover deze tot doel heeft participatie te bevorderen. Dat is daarom in de huidige tekst van de verordening nog sterker benadrukt.

Inhoudelijk is de regeling grotendeels gelijk aan die van 2008. Een wijziging die is doorgevoerd betreft het buiten toepassing laten van de kostendelersnorm die met ingang van 1 januari 2015 in de Participatiewet is ingevoerd. Verder is er ruimte gecreëerd voor afwijkend beleid in een bepaalde deelnemende gemeente om te kunnen aansluiten bij daar bestaand ander beleid.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

De begripsomschrijvingen hebben betrekking op de activiteiten waarvoor een vergoeding kan worden verstrekt en de doelgroep die daarvoor in aanmerking komt. Voor een nadere omschrijving van de activiteiten wordt door het dagelijks bestuur een beleidsregel vastgesteld. Het begrip "minima" is afgeleid van de bijstandsnorm die voor een aanvrager van toepassing is of zou zijn als ware hij bijstandsgerechtigd. Hierbij wordt geen rekening gehouden met de kostendelersnorm (artikel 22a Participatiewet).

Artikel 2. Doel van de regeling

De regeling beoogt een breed scala aan welzijnsactiviteiten toegankelijk te houden / te maken voor de inwoners die beschikken over een laag inkomen en daardoor eerder het risico lopen in een maatschappelijk isolement te geraken.

Artikel 3. Doelgroep

De doelgroep voor de regeling is gerelateerd aan de toepasselijke bijstandsnormen en de vermogensgrenzen genoemd in de Participatiewet. De groep studenten met een uitkering in het kader van de WSF wordt specifiek van de regeling uitgesloten. Deze personen hebben voldoende mogelijkheden om tegen gereduceerde prijzen deel te nemen aan maatschappelijke activiteiten. Dit staat echter niet in de weg aan deelname aan de regeling door hun ten laste komende kinderen. Met andere woorden: aan studenten met studiefinanciering die voldoen aan de criteria met betrekking tot inkomen en vermogen kan het recht worden toegekend om kosten te declareren voor hun ten laste komende kinderen.

Artikel 4 en 5. Bijdragen voor welzijnsactiviteiten en informatievoorziening

In deze artikelen worden de aard van de vergoedbare kosten en de hoogte van een toe te kennen bijdrage vermeld. De kosten waarvoor een vergoeding kan worden verstrekt, zijn in de verordening globaal omschreven. Deze kunnen nader worden gespecificeerd in beleidsregels. Om financiële belemmering voor deelname aan activiteiten zoveel mogelijk weg te nemen, komen ook indirecte kosten zoals reiskosten en sportuitrusting voor vergoeding in aanmerking.

Artikel 6. Bijdrage voor ouderbijdragen voor schoolgaande kinderen

Vanwege het bijzondere belang dat kinderen niet de dupe mogen worden van financiële beperkingen van hun ouders maar ook op school gewoon mee moeten kunnen doen, is in de Declaratieregeling een vergoeding opgenomen voor de vrijwillige schoolbijdragen die aan ouders wordt gevraagd. Dit betreft kinderen in zowel het basisonderwijs, als het voortgezet onderwijs. Voor ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs geldt een hogere vergoeding als voor die in het basisonderwijs. Reden hiervoor is dat de ouderbijdragen in het voortgezet onderwijs hoger zijn en omdat uit onderzoeken van het Nibud is gebleken dat minimagezinnen met kinderen in de leeftijd van 12 tot 18 jaar het meest tekort komen.

Artikel 7. Indexering

Om de bedragen mee te laten stijgen met het prijspeil worden jaarlijks de bedragen verhoogd met het 'consumentenprijsindexcijfer alle huishoudens' van het voorafgaande jaar. Het bedoelde percentage is vermeld in het handboek Grip op WWB van Kluwer-Schulincx dat algemeen geldt als richtlijn voor de uitvoering voor de afdeling participatie en Inkomen van Ferm Werk.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Om te voorkomen dat er gewerkt moet worden met onafgeronde bedragen, wordt de verhoging vastgesteld, zodra een veelvoud van € 5,00 is overstegen.

Rekenvoorbeeld

De maximale vergoeding voor welzijnsactiviteiten was in 2008 € 175,00. Verhoging 2009 2,5%: het bedrag werd € 179,38 maar oversteeg niet het veelvoud van € 5,00 en bleef in 2009 dus vastgesteld op € 175,00. In 2010 werd gerekend vanaf een bedrag van € 179,38. In 2010 was het 'consumentenprijsindexcijfer alle huishoudens' over 2009 1,3%: het bedrag werd € 181,71. Toegepast werd een bedrag van € 180,00. In 2011 werd gerekend vanaf een bedrag van € 181,71.

Artikel 8. Aanvraag

Behoeft geen toelichting.

Artikel 9. Uitkering

Er worden regels gesteld met betrekking tot de manier waarop wordt gecontroleerd of de uitgaven daadwerkelijk zijn gemaakt. Op deze wijze is het mogelijk om af te zien van de verplichting om van alle gedeclareerde kosten bewijsstukken in te nemen en dit steekproefsgewijs te controleren. Hiervoor is gekozen omwille van klantvriendelijkheid en vereenvoudiging van de uitvoering.

Artikel 10. Terugvordering

Als ten behoeve van een aanvraag op grond van deze verordening onjuiste gegevens over inkomen en/of vermogen zijn verstrekt, dan kan de bijdrage worden teruggevorderd.

Artikel 11. Afwijkend gemeentelijk beleid

In verband met overig gemeentelijk beleid kan voor een gemeente specifiek beleid worden geformuleerd. Zo'n uitzondering geldt voor de gemeente Montfoort waar sportactiviteiten en actieve kunstbeoefening van kinderen in de leeftijd van 4 tot 18 jaar zijn uitgezonderd omdat hiervoor respectievelijk het Jeugdsportfonds en het Jeugdcultuurfonds als voorziening zijn aangewezen. Sportcontributies en kosten van muziek-, dans- en tekenles worden dus niet vergoed.

Artikel 12 en 13.

Behoeft geen toelichting.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening Declaratieregeling maatschappelijke participatie voor minima 2015 GR FW	dagelijks bestuur	15 december 2016	algemeen bestuur	2017

Onderwerp	Wijziging verordening individuele inkomenstoelage n.a.v. evaluatie
Datum	5 augustus 2016
Auteur	Elly Vos

Besluit

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk

besluit

In te stemmen met het voorgestelde wijzigingsbesluit Verordening individuele inkomenstoelage 2015 en dit aan te bieden

- via de colleges van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraden om hierover hun zienswijze kenbaar te maken;
- aan de cliëntenraad om hierover zijn advies uit te brengen.

Ondertekening

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van Ferm Werk gehouden op 8 september 2016

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter dagelijks bestuur Ferm Werk

.....
B.F. Drost
secretaris dagelijks bestuur Ferm Werk

Voorstel

Inleiding

Naar aanleiding van de invoering van de Participatiewet heeft het algemeen bestuur in december 2014 een aantal verordeningen vastgesteld. Afgesproken werd om deze verordeningen na een jaar te evalueren. In dat kader is met verschillende stakeholders gesproken. Op basis van de uitkomsten van die gesprekken is de 'memo evaluatie verordeningen' opgesteld waarin de richting werd aangeduid voor aanpassing van een aantal verordeningen. Het dagelijks bestuur heeft op 9 juni 2016 met deze memo ingestemd.

Eén van de te wijzigen verordeningen betreft die voor de individuele inkomenstoeslag. Op grond van die verordening wordt aan personen of huishoudens die al langere tijd hebben moeten leven van een laag inkomen een tegemoetkoming verstrekt. De toeslag is bedoeld om de reserves aan te vullen zodat deze gezinnen weer armslag hebben voor grotere uitgaven. Hij is dus met name gericht op 'rondkomen'. De individuele inkomenstoeslag is de opvolger van de langdurigheidstoeslag en kent drie bedragen voor de leefvormen alleenstaande, alleenstaande ouder en (echt)paren. Ook de hoogte van de toeslag is eigenlijk nog steeds geënt op de bedragen die in het verleden bij wet waren bepaald. Deze worden jaarlijks geïndexeerd. Op dit moment gelden de volgende bedragen:

leefvorm		bedrag
alleenstaande	€	378
alleenstaande ouder	€	483
(echt)paar	€	534

In de memo evaluatie verordeningen is voorgesteld om meer differentiatie aan te brengen in de doelgroepen en hogere bedragen vast te stellen voor gezinnen met oudere kinderen, in concreto om vijf in plaats van drie groepen en bedragen te hanteren (hogere bedragen voor alleenstaande ouders met oudere kinderen en paren (in de wet aangeduid met 'gehuwden') met oudere kinderen). In dit voorstel wordt daar een zesde groep/bedrag aan toegevoegd, namelijk het (echt)paar met uitsluitend jongere kinderen. De systematiek is dan voor paren dezelfde als bij alleenstaanden.

Concreet wordt nu voorgesteld om:

1. De differentiatie in doelgroepen bij de individuele inkomenstoeslag uit te breiden en verschillende bedragen te hanteren voor alleenstaanden, alleenstaande ouders met uitsluitend kinderen tot 12 jaar, alleenstaande ouders met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar, gehuwden zonder kinderen, gehuwden met uitsluitend kinderen tot 12 jaar, gehuwden met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar.
2. De hoogte van de individuele inkomenstoeslag
 - a. voor alleenstaanden, alleenstaande ouders met alleen kinderen tot 12 jaar en gehuwden zonder kinderen niet te wijzigen ten opzichte van de bedragen die op dit moment voor deze belanghebbenden van toepassing zijn;
 - b. voor alleenstaande ouders met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar te bepalen op het bedrag voor gehuwden zonder kinderen;
 - c. voor gehuwden met uitsluitend kinderen tot 12 jaar te verhogen met € 50 ten opzichte van het bedrag dat op dit moment voor deze belanghebbenden van toepassing is;
 - d. voor gehuwden met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar te verhogen met € 100 ten opzichte van het bedrag dat op dit moment voor deze belanghebbenden van toepassing is.

Dit voorstel kan worden gerealiseerd door wijziging van de tekst en toelichting van artikel 4 van de verordening. Daarin zijn de bedragen van de individuele inkomenstoeslag genoemd. Deze zijn door indexering inmiddels verhoogd. In navolgend wijzigingsvoorstel zijn de bedragen vermeld die thans gelden of zouden gelden voor de nieuwe categorieën conform bovenvermeld voorstel.

Voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur

Vergadering 8 september 2016

Agendapunt 9

Beoogd effect

Met de voorgestelde wijziging van de Verordening individuele inkomensvoetstuk 2015 wordt beoogd om tegemoet te komen aan de verbeterpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de evaluatieprocedure.

Overwegingen

Gezinnen met oudere kinderen hebben meer dan andere minima moeite om rond te komen

Uit onderzoek van het Nibud blijkt dat met name gezinnen met oudere kinderen maandelijks tekort komen. Het sterkst geldt dit voor gehuwden. Voor hen loopt tekort op tot € 322,00 per maand (!). In de minima effectrapportage die het Nibud voor de gemeente Woerden heeft uitgevoerd wordt daarom geadviseerd om de individuele inkomensvoetstuk meer te differentiëren en hogere bedragen vast te stellen voor gezinnen met oudere kinderen. Dit voorstel wordt hier overgenomen.

Door differentiatie binnen de groep gehuwden ontstaat een evenwichtige opbouw

Voor zijn onderzoeken (zoals de minima effectrapportage) maakt het Nibud gebruik van standaardbegrotingen voor verschillende huishoudtypen. Ze hanteren daarbij een basispakket voor de strikt noodzakelijke uitgaven en een zogeheten respakket voor bijvoorbeeld sociale participatie, zakgeld voor kinderen of een huisdier. Het Nibud heeft berekend dat een echtpaar zonder kinderen met een inkomen ter hoogte van 110% van de bijstandsnorm (de norm voor de individuele inkomensvoetstuk) al tekort komt om basis- plus respakket te bekostigen. Als ze jongere kinderen hebben kampen zij met nog grotere tekorten, ook al zijn die niet zo groot als bij oudere kinderen. De tegemoetkomingen uit regelingen als kindbijslag en kindgebonden budget compenseren namelijk niet volledig voor de kosten van kinderen. Daarom wordt voorgesteld om ook voor het paar met jongere kinderen de inkomensvoetstuk hoger vast te stellen als voor een paar zonder kinderen.

Financiële consequenties

Aan verhoging van de toeslag voor een deel van de belanghebbenden zijn natuurlijk meerkosten verbonden. Een berekening van die meerkosten is gebaseerd op de uitgaven in 2015 en de verdeling daarvan over de categorieën alleenstaanden, alleenstaande ouders en gehuwden. Voor een schatting van het aantal uitkeringen dat verhoogd zou worden bij implementatie van dit voorstel is uitgegaan van de leeftijden van de kinderen van de klanten die al minstens 3 jaar een uitkering ontvangen. Uit de berekening blijkt dat de meerkosten van de voorgestelde wijziging relatief gering zijn. De geschatte meerkosten per gemeente staan in onderstaande tabel:

gemeente	berekening uitgaven bij voorgestelde wijziging individuele inkomensvoetstuk					
	Uitgaven 2015	Aandeel alleenstaande ouders	Aandeel gehuwden	Meerkosten alleenstaande ouders	Meerkosten gehuwden	Totaal meerkosten
Montfoort	€ 17.670	€ 6.720	€ 4.210	€ 500	€ 250	€ 750
Oudewater	€ 12.485	€ 2.870	€ 4.750	€ 200	€ 300	€ 500
Woerden	€ 100.325	€ 22.980	€ 32.790	€ 1.500	€ 3.950	€ 5.450
Bo-Re	€ 31.501	€ 8.156	€ 10.605	€ 700	€ 1.100	€ 1.800
Eindtotaal	€ 161.981	€ 40.726	€ 52.355	€ 2.900	€ 5.600	€ 8.500

Vervolgtraject

Na ontvangst van de zienswijzen van de gemeenteraden en het advies van de cliëntenraad kan het dagelijks bestuur de verordening ter vaststelling aanbieden aan het algemeen bestuur.

Na vaststelling zal het wijzigingsbesluit op de voorgeschreven wijze worden bekendgemaakt en de geconsolideerde versie op overheid.nl beschikbaar worden gesteld. Deze zal tevens worden opgenomen in het handboek Grip op Participatiewet. De consulenten zullen hierover worden geïnformeerd en geïnstrueerd. Voor zover van toepassing zal het gewijzigd beleid worden verwerkt in de standaarddocumenten zoals rapportages, beschikkingen en formulieren.

Communicatie

Ferm Werk communiceert over deze wijziging van beleid via zijn eigen website en social media.
Daarnaast wordt gecommuniceerd middels

- informatiebericht aan deelnemers t.b.v. gemeentelijke website en voorlichtingspagina
- persbericht naar lokale en regionale pers
- folder/brochure 'Extra s bij een laag inkomen'
- mailberichten aan ketenpartners in het sociaal domein

Bijlagen

- concept wijzigingsbesluit

Wijzigingsbesluit

Aanhef en considerans

Het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk,

Gelezen

- het voorstel van het dagelijks bestuur van 15 december 2016 tot wijziging van de Verordening individuele inkomenstoelage;
- het voorstel aan het dagelijks bestuur ter zake dat is behandeld op 9 september 2016;

In aanmerking genomen

- de zienswijzen ter zake van de gemeenteraden van de gemeenten Woerden, Bodegraven-Reeuwijk, Montfoort en Oudewater;
- het advies van de cliëntenraad van Ferm Werk;

Besluit

Tot de hierna volgende wijzigingen van de Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR Ferm Werk:

ARTIKEL I

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste lid komt te luiden:

1. De hoogte van de individuele inkomenstoeslag bedraagt per 31 december 2016 per kalenderjaar:
 - a. € 378,00 voor een alleenstaande;
 - b. € 483,00 voor een alleenstaande ouder met uitsluitend ten laste komende kinderen tot 12 jaar;
 - c. € 534,00 voor een alleenstaande ouder met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar;
 - d. € 534,00 voor gehuwden zonder kinderen;
 - e. € 584,00 voor gehuwden met uitsluitend ten laste komende kinderen tot 12 jaar;
 - f. € 634,00 voor gehuwden met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar.

ARTIKEL II

De toelichting bij artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

De eerste zin wordt vervangen door:

De hoogte van de individuele inkomenstoeslag is afhankelijk van samenstelling van het huishouden. Hierbij wordt niet alleen de basisindeling voor bijstandsnormen aangehouden (alleenstaande, alleenstaande ouder en gehuwden) maar wordt ook rekening gehouden met de leeftijd van eventuele kinderen. Met ingang van 1 januari 2017 worden 6 bedragen gehanteerd voor respectievelijk een alleenstaande, een alleenstaande ouder met alleen kinderen tot 12 jaar, een alleenstaande ouder met in ieder geval één kind vanaf 12 jaar, gehuwden zonder kinderen, gehuwden met alleen kinderen tot 12 jaar en gehuwden met in ieder geval één kind vanaf 12 jaar. Reden voor uitbreiding van het aantal categorieën is dat uit onderzoek van het Nibud is gebleken dat gezinnen met (oudere) kinderen maandelijks tekortkomen.

ARTIKEL III

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk tijdens zijn openbare vergadering gehouden op 22 december 2016 te Woerden,

Y. Koster-Dreese
Voorzitter algemeen bestuur

B.F. Drost
secretaris algemeen bestuur

Verordening individuele inkomenstoeslag 2015

GR Ferm Werk

Het algemeen bestuur van Ferm Werk

- gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur van 11 december 2014;
 - gelet op artikel 8, eerste lid, onderdeel c, en derde lid, van de Participatiewet;
 - gezien de zienswijze van:
 - de gemeenteraad van de gemeente Woerden d.d. 10 november 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk d.d. 17 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Montfoort d.d. 15 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Oudewater d.d. 23 oktober 2014,
- en het advies van de:
- Regionale adviesraad Werk en Bijstand d.d. 15 november 2014,
 - Stichting Puree d.d. 18 november 2014,
 - Participatieraad gemeente Montfoort d.d. 23 oktober 2014,

besluit vast te stellen de verordening individuele inkomenstoeslag 2015 GR Ferm Werk

Artikel 1. Begrippen

Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. algemeen bestuur: algemeen bestuur van Ferm Werk;
- b. dagelijks bestuur: dagelijks bestuur van Ferm Werk;
- c. inkomen: totaal van het inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet, en de algemene bijstand;
- d. bijstandsnorm: toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet;
- e. peildatum: datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt;
- f. referteperiode: periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum.

Artikel 2. Indienen verzoek

Een verzoek als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door de Algemeen Directeur Ferm Werk vastgesteld formulier.

Artikel 3. Langdurig laag inkomen

1. Een persoon heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet als gedurende de referteperiode het in aanmerking te nemen inkomen gemiddeld niet hoger is dan 110 procent van de toepasselijke bijstandsnorm.
2. Het dagelijks bestuur kan afwijken van het gesteld in lid 1 als strikte toepassing in het individuele geval leidt tot een onbillijke of onredelijke situatie.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoeslag 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikel 4. Hoogte individuele inkomenstoelage

1. De hoogte van de individuele inkomenstoelage bedraagt per 31 december 2016 per kalenderjaar:
 - a. € 378,00 voor een alleenstaande;
 - b. € 483,00 voor een alleenstaande ouder met uitsluitend ten laste komende kinderen tot 12 jaar;
 - c. € 534,00 voor een alleenstaande ouder met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar;
 - d. € 534,00 voor gehuwden zonder kinderen;
 - e. € 584,00 voor gehuwden met uitsluitend ten laste komende kinderen tot 12 jaar;
 - f. € 634,00 voor gehuwden met tenminste één ten laste komend kind vanaf 12 jaar
2. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet, komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden.
3. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de peildatum bepalend.
4. De bedragen genoemd in het eerste lid worden jaarlijks geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek. De bedragen worden naar boven afgerond op hele euro's.

Artikel 5. Intrekken oude verordening

De

- Verordening langdurigheidstoelage 2012-A gemeente Woerden;
- Verordening Langdurigheidstoelage 2013 Gemeente Bodegraven-Reeuwijk;
- Verordening langdurigheidstoelage 2009 Gemeente Montfoort;
- Verordening langdurigheidstoelage 2012 gemeente Oudewater;

vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur d.d. 7 februari 2014, worden ingetrokken per 1 januari 2015.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR Ferm Werk.

Aldus besloten in de vergadering van het algemeen bestuur van Ferm Werk gehouden op 18 december 2014.

Y. Koster-Dreese
voorzitter algemeen bestuur Ferm Werk
I. Korte
secretaris algemeen bestuur Ferm Werk

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Algemene toelichting

Bestuursorganen

Op grond van artikel 5 lid 2 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Ferm Werk hebben de raden en de colleges van burgemeester en wethouders hun bevoegdheden overgedragen aan de betreffende bestuursorganen van de GR Ferm Werk. Om die reden wordt in deze verordening gesproken over het algemeen bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van de gemeenteraad en over dagelijks bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van het college.

Achtergrond

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoelage in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoelage gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoelage sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand.

Wijziging per 1 januari 2015

Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomensvoorschot de langdurigheidstoelage. Het verlenen van de voorschot is dan geen gebonden bevoegdheid meer, maar een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het dagelijks bestuur een individuele inkomensvoorschot kan verlenen als een persoon voldoet aan de voorwaarden daarvoor. Het dagelijks bestuur kan in beleidsregels aangeven welke groepen niet in aanmerking komen voor individuele inkomensvoorschot en in welke gevallen personen uitzicht hebben op inkomensverbetering. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan personen aan wie in de referentieperiode een maatregel is opgelegd wegens een schending van een arbeidsverplichting of een re-integratieverplichting of aan personen die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgen.

Vast te leggen regels in verordening

De individuele inkomensvoorschot is niet gerelateerd aan bepaalde kosten. Het is een inkomensondersteunende maatregel voor bepaalde personen die langdurig een laag inkomen hebben en daarbij, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht hebben op inkomensverbetering (artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet). Bij verordening moeten regels vastgesteld worden over het verlenen van een individuele inkomensvoorschot als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen 'langdurig' en 'laag inkomen'. Op grond van deze verordening is geen sprake van een laag inkomen bij een inkomen hoger dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomensvoorschot bepaald worden. Het dagelijks bestuur kan in (wetsinterpreterende) beleidsregels aangeven wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het dagelijks bestuur rekening houden met de omstandigheden van de persoon. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:

- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomensvoorschot 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Overgangsrecht

Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomenstoelage de langdurigheidstoelage. Het is niet nodig om in deze verordening overgangsrecht op te nemen met betrekking tot eerder verstrekte langdurigheidstoelagen, omdat artikel 78z van de Participatiewet voorziet in algemeen overgangsrecht met betrekking tot de wijzigingen in de Participatiewet als gevolg van de inwerkingtreding van de Invoeringswet Participatiewet en de Wet maatregelen WWB op 1 januari 2015. De individuele inkomenstoelage en voorheen de langdurigheidstoelage worden immers toegekend tegen een peildatum. Zaken die na de peildatum gebeuren hebben geen betekenis voor het recht op een dergelijke toelage. Wie op een datum gelegen vóór 1 januari 2015 op basis van de toepasselijke verordening recht had op langdurigheidstoelage, behoudt dat onverkort, ongeacht of hij voldoet aan de voorwaarden die per 1 januari 2015 zijn gesteld in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening. Toekenning van het recht op individuele inkomenstoelage tegen een datum gelegen op of ná 1 januari 2015 is uitsluitend mogelijk als wordt voldaan aan de in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening opgenomen voorwaarden.

Wijziging leefvorm

De leefvorm (alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwd) van een persoon kan wijzigen binnen de referteperiode. Dit is bijvoorbeeld het geval indien gehuwden individuele inkomenstoelagen aanvragen, maar zij over een gedeelte van de referteperiode als alleenstaande moeten worden aangemerkt. Personen moeten dan ook over dat deel van de referteperiode aan de voorwaarden voldoen om voor individuele inkomenstoelage in aanmerking te komen. Gehuwden moeten immers zowel gezamenlijk als afzonderlijk aan de voorwaarden voldoen.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die nadere toelichting behoeven worden hier behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Inkomen

Met inkomen wordt bedoeld het inkomen zoals gedefinieerd in artikel 32 van de Participatiewet. In afwijking hiervan wordt algemene bijstand voor de beoordeling van het recht op individuele inkomenstoelage ook in aanmerking genomen als inkomen. Bijzondere bijstand kan niet als inkomen in aanmerking worden genomen. Daarom wordt een eerder verstrekte individuele inkomenstoelage of langdurigheidstoelage (beide zijn vormen van bijzondere bijstand) buiten beschouwing gelaten bij de vaststelling van het inkomen.

Peildatum

De peildatum is de datum waartegen een persoon individuele inkomenstoelage aanvraagt (artikel 1 van deze verordening). Het gaat om de datum waarop een persoon langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet en, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. De peildatum komt meestal overeen met de meldingsdatum. De peildatum kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop een persoon zich heeft gemeld om individuele inkomenstoelage aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden.¹

Referteperiode

Verder is bepaald wat onder de referteperiode moet worden verstaan: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum. Zie ook de toelichting bij artikel 3 onder 'Langdurig'.

Artikel 2. Indienen verzoek

De Wet maatregelen WWB wijzigt artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet dusdanig dat wordt gesproken van een verzoek tot verlening van individuele inkomenstoelage kan indienen in plaats van een aanvraag. De Awb definieert "aanvraag" als een verzoek van een persoon een om besluit te nemen.² Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend.

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 2 van deze verordening dat dit moet worden gedaan middels een door het college vastgesteld formulier. Het verzoek wordt gezien als een schriftelijke aanvraag³ die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd. De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om individuele inkomenstoelage zoals bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet.

Artikel 3. Langdurig laag inkomen

Van belang bij het bepalen wat een langdurig laag inkomen is, is wat onder 'langdurig' en onder 'laag' wordt verstaan.

¹ artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet

² artikel 1:3, derde lid, van de Awb

³ artikel 4:1 van de Awb

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Langdurig

De door het algemeen bestuur vastgestelde langdurige periode voorafgaand aan de peildatum, wordt aangeduid als referteperiode. De referteperiode is vastgesteld in artikel 1 van deze verordening en bedraagt 36 maanden.

Laag inkomen

Een inkomen is laag als het gemiddeld niet hoger is dan 110% van de toepasselijke bijstandsnorm. Bij de beoordeling of iemand aan de voorwaarden voor de individuele inkomenstoelage voldoet, wordt het gemiddelde inkomen over de referteperiode in aanmerking genomen. Dit is mede ingegeven door doelmatigheidsoverwegingen; het beoordelen van jaarinkomens (aan de hand van jaaropgaven) is immers eenvoudiger dan het controleren van alle salaris- of uitkeringsspecificaties over een periode van drie jaar. Naast administratieve lastenverlichting voor de klant en de uitvoerders heeft middeling van inkomsten ook tot gevolg dat iemand bij wisselend inkomen de individuele inkomenstoelage niet meteen hoeft te verliezen omdat lagere inkomens tijdens de referteperiode kunnen compenseren voor hogere.

Referteperiode

Tot 2009 was in de WWB een referteperiode van 5 jaar opgenomen. Bij decentralisatie van de langdurigheidstoelage is de mogelijkheid gecreëerd om deze te verkorten tot 3 jaar. De modelverordening vermeldt beide opties. Op grond van de Wet maatregelen WWB is de inkomensgrens van 110% van de bijstandsnorm uit de wet verdwenen. In deze verordening is aangesloten bij de modelverordening en die van de voormalige IASZ-gemeenten. Dit is een verruiming voor Bo-Re. Hoger mag nu dus, maar dit wordt niet geadviseerd omdat een hogere inkomensnorm leidt tot een veel grotere doelgroep en navenante extra kosten.

Het werken met gemiddelde inkomens is overgenomen uit de IASZ-verordeningen. Het is makkelijker voor zowel de aanvrager als de uitvoering.

Op advies van de cliëntenraad Ferm Werk is in het tweede lid een clausule opgenomen waarmee in gevallen van onredelijke hardheid een uitzonderring gemaakt kan worden.

Artikel 4. Hoogte individuele inkomenstoelage

De hoogte van de individuele inkomenstoelage is afhankelijk van samenstelling van het huishouden. Hierbij wordt niet alleen de basisindeling voor bijstandsnormen aangehouden (alleenstaande, alleenstaande ouder en gehuwden) maar wordt ook rekening gehouden met de leeftijd van eventuele kinderen. Met ingang van 1 januari 2017 worden 6 bedragen gehanteerd voor respectievelijk een alleenstaande, een alleenstaande ouder met alleen kinderen tot 12 jaar, een alleenstaande ouder met in ieder geval één kind vanaf 12 jaar, gehuwden zonder kinderen, gehuwden met alleen kinderen tot 12 jaar en gehuwden met in ieder geval één kind vanaf 12 jaar. Reden voor uitbreiding van het aantal categorieën is dat uit onderzoek van het Nibud is gebleken dat gezinnen met (oudere) kinderen maandelijks tekortkomen.

Gehuwden

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele inkomenstoelage de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden personen op de peildatum als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet. Voldoet één van hen niet aan deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op individuele inkomenstoelage.⁴

Is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage, anders dan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage. Het gaat hier om een partner die op een van de in artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet genoemde

⁴ 3 CRvB 13-07-2010, nr. 08/2345 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN2529.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoelage 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

gronden geen recht heeft op bijstand. Als slechts één partner recht heeft op individuele inkomenstoeslag, komt deze rechthebbende partner in aanmerking voor een individuele inkomenstoeslag naar de hoogte die voor hem als alleenstaande of alleenstaande ouder zou gelden. Dat is geregeld in het tweede lid.

Indexering

In het vierde lid is een indexeringsbepaling opgenomen zodat de individuele inkomenstoeslag de algemene prijsontwikkeling kan volgen. Hiervoor wordt het indexeringspercentage gehanteerd zoals dat is vermeld in het Handboek Grip op WWB van Kluwer Schulink. Deze bepaling voorkomt dat de verordening telkens opnieuw moet worden vastgesteld, enkel voor indexatie van de bedragen.

De gekozen bedragen zijn in feite nog steeds ontleend aan de bedragen zoals die tot 2009 in de wet waren opgenomen. Hierop zijn sindsdien indexeringen toegepast. Nu het kabinet extra middelen beschikbaar stelt voor intensivering van armoedebeleid ligt het niet voor de hand om de bedragen te verlagen. Verhogen zou misschien kunnen, maar ook dit wordt ontraden. Immers, hoe hoger de toeslag, hoe groter de armoedeval.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening individuele inkomenstoeslag 2015 GR FW	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Onderwerp	Wijziging afstemmingsverordening n.a.v. evaluatie
Datum	5 augustus 2016
Auteur	Elly Vos

Besluit

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk

besluit

In te stemmen met het voorgestelde wijzigingsbesluit voor de afstemmingsverordening en dit aan te bieden

- via de colleges van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraden om hierover hun zienswijze kenbaar te maken;
- aan de cliëntenraad om hierover zijn advies uit te brengen.

Ondertekening

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van Ferm Werk gehouden op 8 september 2016

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter dagelijks bestuur Ferm Werk

.....
B.F. Drost
secretaris dagelijks bestuur Ferm Werk

Voorstel

Inleiding

Naar aanleiding van de invoering van de Participatiewet heeft het algemeen bestuur in december 2014 een aantal verordeningen vastgesteld. Afgesproken werd om deze verordeningen na een jaar te evalueren. In dat kader is met verschillende stakeholders gesproken. Op basis van de uitkomsten van die gesprekken is de 'memo evaluatie verordeningen' opgesteld waarin de richting werd aangeduid voor aanpassing van een aantal verordeningen. Het dagelijks bestuur heeft op 9 juni 2016 met deze memo ingestemd.

Eén van de te wijzigen verordeningen betreft de afstemmingsverordening. Op grond van die verordening wordt de uitkering verlaagd als iemand de arbeidsverplichtingen niet of onvoldoende nakomt. Sinds invoering van de Participatiewet is de sanctionering bij schending van de arbeidsverplichtingen voor een aanzienlijk deel weer in de wet geregeld. Voor zover dat niet zo is, zijn decentrale regels in deze verordening vastgelegd. Het is naar zijn aard een 'technische' verordening. Dat maakt hem -zeker voor buitenstaanders- lastig te lezen, maar gezien de juridische haken en ogen aan het onderwerp is dat nauwelijks te voorkomen.

In de memo is met betrekking tot de afstemmingsverordening het volgende vermeld:

- *Conform de modelverordening was geen verlaging vermeld voor schending van verplichting om te verschijnen bij een gesprek over re-integratie. Gedachte van de juristen was dat een uitnodiging altijd zou gaan om de inlichtingenplicht. Toch staat het recht op bijstand niet altijd ter discussie. In de praktijk wordt daarom een dergelijke bepaling gemist. Zeker omdat nu voor het niet verschijnen op de taaltoets (wat een vergelijkbare gedraging is) een verlaging moet worden opgenomen, wordt voorgesteld deze omissie te repareren.*
- *Het weglaten van de maatregel bij schending van de sollicitatieplicht voor loaw'ers is conform de modelverordening. Volgens een strikt juridische redenering zou eigenlijk een heel zware sanctie moeten volgen, namelijk weigeren van de loaw-uitkering en instroom in de Participatiewet. Dit wordt niet als evenredig gevoeld. Het is (ook volgens juristen) mogelijk om in de verordening een maatregel te vermelden voor deze gedraging. Dit komt ook begrijpelijker over. Voorgesteld wordt dit te doen.*
- *Het gebruik maken van de mogelijkheid om te waarschuwen alvorens een maatregel op te leggen kan worden overwogen. Maar bij de geüniformeerde verplichtingen kan dit niet. In dit verband is goede communicatie van belang. Als cliënten telkens goed worden geïnformeerd wanneer iets als een verplichting wordt opgelegd en dat een maatregel kan/zal volgen als de verplichting niet wordt nagekomen, dan is iemand gewaarschuwd.*

Op basis hiervan wordt nu concreet voorgesteld om:

1. In de afstemmingsverordening het niet verschijnen bij een gesprek over re-integratie of voor een taaltoets op te nemen als gedraging in de tweede categorie.
2. In de afstemmingsverordening de gedragingen op grond waarvan de loaw- of loaz-uitkering kan worden geweigerd op te nemen als de volgende verlagingswaardige gedragingen:
 - het door eigen toedoen geen betaalde arbeid verkrijgen (w.o. onvoldoende solliciteren) in categorie 3;
 - de volgende 3 gedragingen in categorie 4:
 - i. het niet aanvaarden van betaald werk,
 - ii. het op eigen initiatief ontslag nemen zonder dat hiervoor een gegronde reden is, en
 - iii. verwijtbaar ontslag wegens dringende redenen (ontslag op staande voet)
3. Bij gebrek aan medewerking aan een aangeboden voorziening het onderscheid tussen het wel of niet beëindigen van de voorziening laten vervallen.
4. De bepalingen in de afstemmingsverordening omtrent het tijdelijk of blijvend weigeren van een loaw- of loaz-uitkering inclusief die welke betrekking hebben op samenloop tussen weigering en verlaging te schrappen.
5. In de afstemmingsverordening expliciet te vermelden dat een op te leggen maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n) en hierbij tevens de mogelijkheid op te nemen om bij schending van een niet-geüniformeerde arbeidsverplichting een waarschuwing te geven in plaats van het opleggen van een maatregel.

Voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur

Vergadering 8 september 2016
Agendapunt 10

Daarnaast wordt voorgesteld om de gedraging 'het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening die niet is gericht op arbeidsinschakeling' duidelijker te formuleren. Aangeboden voorzieningen zijn immers altijd, ook al is het in de verdere toekomst, gericht op arbeidsinschakeling. Hier wordt gedoeld op de zogenaamde participatievoorzieningen die niet direct op werkaanvaarding zijn gericht.

De voorgestelde aanpassingen kunnen worden gerealiseerd door wijziging van de artikelen 7, 8, en 9 en het laten vervallen van de artikelen 16 en 17. In de toelichting dient dan het onderdeel 'Niet verlenen van medewerking' van de algemene toelichting en de toelichting bij de artikelen 8 en 9 en te worden gewijzigd. De toelichting bij de artikel 16 en 17 kan worden geschrapt.

Bijgaand treft u het concept aan voor een wijzigingsbesluit van het algemeen bestuur (bijlage 1). Voor een sneller inzicht in de voorgestelde wijzigingen is in bijlage 2 tevens een tabel bijgevoegd waar de verschillen in één oogopslag zichtbaar zijn.

Beoogd effect

Met de voorgestelde wijziging van de afstemmingsverordening wordt beoogd om tegemoet te komen aan de verbeterpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de evaluatieprocedure.

Overwegingen

Zowel de uitvoerbaarheid als de 'uitlegbaarheid' van de verordening zijn gebaat bij een logische opbouw.

Het bij wijze van sanctie verlagen van de uitkering is aan veel regels gebonden. Zowel voor de acceptatie als de uitvoerbaarheid is het van belang dat dit geheel van regels -ook gevoelsmatig- een zekere logica kent. Die logica moet zorgen voor evenredigheid: de verlagingen moeten zijn afgestemd op de ernst van de gedragingen en daarmee ook op elkaar.

De huidige verordening volgt de modelverordening van de VNG die een strikt juridische inslag heeft. In de praktijk is gebleken dat deze verordening soms moeilijk te begrijpen en daardoor uit te voeren is. Zo blijken bepaalde gedragingen vaak voor meerdere interpretaties vatbaar te zijn. Ook is het lastig te begrijpen dat gedragingen binnen de Participatiewet heel anders worden behandeld als in de loaw/loaz.

De wijzigingen die nu worden voorgesteld hebben onder meer tot doel om bij te dragen aan de begrijpelijkheid en uitvoerbaarheid van de verordening. Daarom wordt voorgesteld om het niet verschijnen bij een gesprek over re-integratie expliciet te benoemen als een maatregelwaardige gedraging waarbij een verlaging past die qua zwaarte overeenkomt met vergelijkbare andere gedragingen.

Daarnaast wordt voorgesteld om de gedragingen waarvoor binnen de loaw/loaz de uitkering tijdelijk of blijvend kan worden geweigerd als verlagingwaardige gedragingen te behandelen en hieraan verlagingen te koppelen. In de praktijk blijken de weigeringsbepalingen uit de modelverordening namelijk niet uitvoerbaar en bovendien onevenredig uit te werken. Als voorbeeld kan worden genoemd het onvoldoende solliciteren. Hiervoor zou de uitkering blijvend moeten worden geweigerd naar de mate waarin iemand inkomen had kunnen verwerven. Ook is niet voorstelbaar hoe verwijtbaar ontslag op staande voet voorafgaand aan de uitkeringsaanvraag kan leiden tot tijdelijke weigering. In dat geval kan namelijk geen loaw-recht ontstaan omdat er geen WW-uitkering wordt toegekend. Al met al is de conclusie gerechtvaardigd dat het volledig schrappen van de weigeringsbepalingen en het koppelen van verlagingen aan de bedoelde gedragingen het meest doelmatig is. De juristen bij Schulinc (opstellers van de modelverordening) kunnen zich hier overigens in vinden. Bijkomend voordeel is dat soortgelijke gedragingen binnen de loaw/loaz dan op soortgelijke wijze worden behandeld als onder de Participatiewet. Het 'overbrengen' van weigeringsbepalingen naar die voor verlaging brengt een 'herschikking' met zich mee van gedragingen waarbij is gezocht naar onderlinge evenredigheid.

Tenslotte wordt de mogelijkheid opgenomen om in situaties waar sprake is van verminderde verwijtbaarheid een waarschuwing te geven, voor zover de wet dat toestaat.

Voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur

Vergadering 8 september 2016
Agendapunt 10

Nieuwe wetgeving vraagt om aanpassing beleid

Door de wet Taaltoets zijn extra verplichtingen aan de Participatiewet toegevoegd. Bij schending daarvan dient de uitkering verlaagd te worden. Daarom wordt aan deze verordening de nieuwe gedraging 'niet verschijnen op een oproep voor een taaltoets' toegevoegd. Hiervoor wordt een verlaging voorgesteld die overeenkomt met gedragingen die daar qua zwaarte mee overeenkomen zoals het niet verschijnen bij een gesprek over re-integratie.

Financiële consequenties

De voorgestelde wijziging hebben geen financiële gevolgen.

Vervolgtraject

Na ontvangst van de zienswijzen van de gemeenteraden en het advies van de cliëntenraad kan het dagelijks bestuur de verordening ter vaststelling aanbieden aan het algemeen bestuur.

Na vaststelling zal het wijzigingsbesluit op de voorgeschreven wijze worden bekendgemaakt en de geconsolideerde versie op overheid.nl beschikbaar worden gesteld. Deze zal tevens worden opgenomen in het handboek Grip op Participatiewet. De consultants zullen hierover worden geïnformeerd en geïnstrueerd.

Voor zover van toepassing zal het gewijzigd beleid worden verwerkt in de standaarddocumenten zoals rapportages, beschikkingen en formulieren.

Communicatie

Ferm Werk communiceert over deze wijziging van beleid via zijn eigen website en social media. Daarnaast wordt gecommuniceerd middels

- informatiebericht aan deelnemers t.b.v. gemeentelijke website en voorlichtingspagina
- persbericht naar lokale en regionale pers
- folder/brochure 'Extra s bij een laag inkomen'
- mailberichten aan ketenpartners in het sociaal domein

Bijlagen

1. concept wijzigingsbesluit
2. overzicht huidige en voorgestelde tekst van te wijzigen onderdelen

Wijzigingsbesluit

Aanhef en considerans

Het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk,

Gelezen

- het voorstel van het dagelijks bestuur van 15 december 2016 tot wijziging van de Afstemmingsverordening;
- het voorstel aan het dagelijks bestuur ter zake dat is behandeld op 9 september 2016;

In aanmerking genomen

- de zienswijzen ter zake van de gemeenteraden van de gemeenten Woerden, Montfoort en Oudewater
- het advies van de cliëntenraad van Ferm Werk;

Besluit

Tot de hierna volgende wijzigingen van de Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk:

ARTIKEL I

De tekst van de Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

Aan lid b. worden na onderdeel II twee onderdelen toegevoegd luidend:

- III. het niet verschijnen op een oproep voor een taaltoets als bedoeld in artikel 18b, lid 2 van de Participatiewet;
- IV. het niet verlenen van medewerking aan een oproep in verband met re-integratie wanneer hierdoor niet de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 eerste lid wordt geschonden.

B

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. In onderdeel b. onder II wordt de bestaande tekst gewijzigd in:
 - het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening die niet direct is gericht op werkaanvaarding.
- 2. In onderdeel c. onder I vervalt de tekst vanaf de komma.
- 3. In onderdeel c. wordt na onderdeel II een derde onderdeel toegevoegd dat luidt:
 - III. het door eigen toedoen geen betaalde arbeid verkrijgen.
- 4. In onderdeel d. wordt de huidige tekst na de dubbele punt vervangen door:
 - I. het nalaten om betaalde arbeid te aanvaarden;
 - II. verlies van inkomen wegens beëindiging van een dienstbetrekking waaraan een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en waarbij aan de persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt;
 - III. verlies van inkomen doordat een dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

C

Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

- 1. De huidige tekst wordt vernummerd tot eerste lid waarbij de eerste zin wordt vervangen door:

Als uitgangspunt geldt dat bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 de verlaging wordt vastgesteld op:

- 2. Er wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt:

De verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n).

- 3. Er wordt een derde lid toegevoegd dat luidt:

Wanneer de beoordeling als bedoeld in het tweede lid daartoe aanleiding geeft, kan in geval van schending van een niet-geüniformeerde arbeidsverplichting worden volstaan met een waarschuwing als een verlaging van de uitkering als disproportioneel wordt aangemerkt.

D

- 1. Het bestaande hoofdstuk 6 vervalt onder vernummering van hoofdstuk 7 tot hoofdstuk 6.
- 2. De artikelen 18 en 19 worden vernummerd tot 16 en 17.

ARTIKEL II

De algemene toelichting bij de Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk wordt als volgt gewijzigd:

A

De paragraaf getiteld 'Niet verlenen van medewerking' wordt als volgt gewijzigd:

De laatste zin wordt vervangen door:

Toch staat bij een gesprek over re-integratie niet altijd het recht op bijstand ter discussie. Daarom is voor die situaties het niet verlenen van medewerking als maatregelwaardige gedraging opgenomen in deze verordening.

ARTIKEL III

De artikelsgewijze toelichting bij de Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk wordt als volgt gewijzigd:

A

De toelichting bij artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

De laatste twee zinnen worden vervangen door:

De IOAW en IOAZ kennen beide in artikel 20 bijzondere bepalingen voor het blijvend of tijdelijk weigeren van de uitkering naar de mate waarin de belanghebbende inkomen had kunnen verwerven. In de praktijk blijken deze weigeringsbepalingen niet uitvoerbaar en worden zij deels ook als onevenredig ervaren. Zo zou volgens de modelverordening de uitkering blijvend moeten worden verlaagd naar de mate waarin iemand inkomen had kunnen verwerven als iemand zich onvoldoende inspant om betaald werk te krijgen of dit niet aanvaardt. Tijdelijke weigering zou aan de orde zijn als iemand verwijtbaar (zonder goede reden) zelf ontslag neemt. Deze gedragingen zouden dan dus heel anders worden behandeld als onder de Participatiewet aan de orde zou zijn. Daarom is er om reden van uitvoerbaarheid en evenredigheid in deze verordening voor gekozen om de gedragingen die zijn genoemd in artikel 20, lid 1 van de loaw en artikel 20, lid 2 van de loaz op te nemen in artikel 8 van deze verordening en hieraan een verlaging te koppelen in artikel 9.

B

De toelichting bij 9 wordt als volgt gewijzigd:

Na de huidige tekst wordt de volgende tekst toegevoegd:

De algemene beginselen van bestuur vereisen dat een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n). Als op grond van die afweging bij schending van een niet-geüniformeerde verplichting geconcludeerd wordt dat een verlaging een te zware consequentie is, kan worden besloten om te volstaan met een waarschuwing. Dit dient ook in een beschikking aan belanghebbende kenbaar te worden gemaakt, omdat de gedraging later nog gevolg kan hebben bij de recidiveregels. Er is geen ruimte voor het geven van een waarschuwing bij schending van een geüniformeerde verplichting. Artikel 18 lid 4 Participatiewet is dwingend geformuleerd en de toelichting daarop laat ook zien dat van een discretionaire bevoegdheid geen sprake is.

C

De toelichting bij artikel 16 vervalt.

D

De toelichting bij artikel 17 vervalt.

ARTIKEL IV

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk tijdens zijn openbare vergadering gehouden op 22 december 2016 te Woerden,

Y. Koster-Dreese
Voorzitter algemeen bestuur

B.F. Drost
secretaris algemeen bestuur

Overzicht wijzigingen Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk *(niet gewijzigde onderdelen zijn grijs gedrukt)***Artikel 7 Gedragingen Participatiewet***Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 9 of 9a van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:	Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 9 of 9a van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:
a. Eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;	a. Eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
b. Tweede categorie: I. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet; II. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet.	b. Tweede categorie: I. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet; II. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet; III. het niet verschijnen op een oproep voor een taaltoets als bedoeld in artikel 18b, lid 2 van de Participatiewet; IV. het niet verlenen van medewerking aan een oproep in verband met re-integratie wanneer hierdoor niet de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 eerste lid wordt geschonden.
c. Derde categorie: voor zover de gedraging of verplichting niet is vermeld in artikel 18, vierde lid, Participatiewet: I. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet; II. het niet of onvoldoende meewerken aan het uitvoeren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet; III. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet; IV. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen.	c. Derde categorie: voor zover de gedraging of verplichting niet is vermeld in artikel 18, vierde lid, Participatiewet: V. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet; VI. het niet of onvoldoende meewerken aan het uitvoeren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet; VII. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet; VIII. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen.

Artikel 8 Gedragingen loaw en loaz

Huidige tekst

Voorgestelde tekst

<p>Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW of de artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:</p>	<p>Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW of de artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:</p>
<p>a. Eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;</p>	<p>a. Eerste categorie: het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;</p>
<p>b. Tweede categorie:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling; II. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening die niet is gericht op arbeidsinschakeling; III. het niet of onvoldoende verrichten van een door het dagelijks bestuur opgedragen tegenprestatie als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAZ. 	<p>b. Tweede categorie:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling; II. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening die niet direct is gericht op werkaanvaarding; III. het niet of onvoldoende verrichten van een door het dagelijks bestuur opgedragen tegenprestatie als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAZ.
<p>c. Derde categorie:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling, voor zover dit <i>niet</i> heeft geleid tot het geen doorgang vinden of voortijdig beëindigen van die voorziening; II. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid onderdeel e, IOAW/IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht als bedoeld in artikel 38, eerste lid, IOAW of artikel 38, eerste lid, IOAZ. 	<p>c. Derde categorie:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling; II. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid onderdeel e, IOAW/IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht als bedoeld in artikel 38, eerste lid, IOAW of artikel 38, eerste lid, IOAZ; III. het door eigen toedoen geen betaalde arbeid verkrijgen.
<p>d. Vierde categorie: het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling voor zover dit heeft geleid tot het geen doorgang vinden of tot voortijdige beëindiging van die voorziening.</p>	<p>d. Vierde categorie:</p> <ol style="list-style-type: none"> I. het nalaten om betaalde arbeid te aanvaarden; II. verlies van inkomen wegens beëindiging van een dienstbetrekking waaraan een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en waarbij aan de persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt; III. verlies van inkomen doordat een dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

Artikel 9 Hoogte en duur van de verlaging

Huidige tekst

Voorgestelde tekst

De verlaging bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 wordt vastgesteld op:	<p>1. Als uitgangspunt geldt dat bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 de verlaging wordt vastgesteld op:</p> <p>a. 5 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de eerste categorie;</p> <p>b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de tweede categorie;</p> <p>c. 50 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de derde categorie;</p> <p>d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de vierde categorie.</p> <p>2. De verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n).</p> <p>3. Wanneer de beoordeling als bedoeld in het tweede lid daartoe aanleiding geeft, kan in geval van schending van een niet-geüniformeerde arbeidsverplichting worden volstaan met een waarschuwing als een verlaging van de uitkering als disproportioneel wordt aangemerkt.</p>
a. 5 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de eerste categorie;	
b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de tweede categorie;	
c. 50 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de derde categorie;	
d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de vierde categorie.	

Artikel 16 Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ

Als het dagelijks bestuur de uitkering op grond van artikel 20, eerste lid, IOAW of IOAZ blijvend of tijdelijk weigert en de gedraging die tot deze weigering heeft geleid tevens op grond van deze verordening tot een verlaging zou kunnen leiden, blijft een verlaging ter zake van die gedraging achterwege.	Vervalt
--	---------

Artikel 17 Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering*Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

<p>1. Het college kan de uitkering tijdelijk weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en een persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt, of b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd. 	Vervalt
<p>2. Het college kan de uitkering blijvend weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW van de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, als een persoon:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden, of b. door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt. 	

Algemene toelichting; onderdeel ‘Niet verlenen van medewerking’

<p>De Participatiewet bevat in artikel 17, tweede lid een medewerkingsplicht. Het belangrijkste voorbeeld daarvan is het toestaan van een huisbezoek. In de praktijk zal het niet toestaan van een huisbezoek tot gevolg hebben dat het recht op bijstand niet (langer) kan worden vastgesteld en vervolgens leiden tot beëindiging of intrekking van de bijstand. Het verlagen van de bijstand is in dat geval niet aan de orde. Het niet voldoen aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling valt ook onder het niet voldoen aan de medewerkingsplicht. In de praktijk betreft dit veelal oproepen voor gesprekken om bepaalde inlichtingen te verstrekken zodat het niet verschijnen dan wordt gezien als het niet nakomen van de inlichtingenplicht. Dit wordt gesanctioneerd door het opleggen van een boete. Het niet verlenen van medewerking zal dus niet snel aanleiding geven tot verlaging van de bijstand, maar tot beëindiging daarvan. Daarom is ervoor gekozen het niet verlenen van medewerking niet als maatregelwaardige gedraging op te nemen in deze verordening.</p>	<p>De Participatiewet bevat in artikel 17, tweede lid een medewerkingsplicht. Het belangrijkste voorbeeld daarvan is het toestaan van een huisbezoek. In de praktijk zal het niet toestaan van een huisbezoek tot gevolg hebben dat het recht op bijstand niet (langer) kan worden vastgesteld en vervolgens leiden tot beëindiging of intrekking van de bijstand. Het verlagen van de bijstand is in dat geval niet aan de orde.</p> <p>Het niet voldoen aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling valt ook onder het niet voldoen aan de medewerkingsplicht. In de praktijk betreft dit veelal oproepen voor gesprekken om bepaalde inlichtingen te verstrekken zodat het niet verschijnen dan wordt gezien als het niet nakomen van de inlichtingenplicht. Dit wordt gesanctioneerd door het opleggen van een boete. Het niet verlenen van medewerking zal dus niet snel aanleiding geven tot verlaging van de bijstand, maar tot beëindiging daarvan. Toch staat bij een gesprek over re-integratie niet altijd het recht op bijstand ter discussie. Daarom is voor die situaties het niet verlenen van medewerking als maatregelwaardige gedraging opgenomen in deze verordening.</p>
--	--

Toelichting bij artikel 8**Gedragingen loaw en loaz***Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

De artikelen 8 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 8, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

De IOAW en IOAZ kennen beide in artikel 20 bijzondere bepalingen voor het blijvend of tijdelijk weigeren van de uitkering naar de mate waarin de belanghebbende inkomen had kunnen verwerven. De daar genoemde gedragingen zijn niet geregeld in artikel 8 van deze verordening maar in het aparte artikel 17 op een wijze die beter aansluit bij de betreffende wetten.

De artikelen 8 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 8, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingspercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid. De IOAW en IOAZ kennen beide in artikel 20 bijzondere bepalingen voor het blijvend of tijdelijk weigeren van de uitkering naar de mate waarin de belanghebbende inkomen had kunnen verwerven. In de praktijk blijken deze weigeringsbepalingen niet uitvoerbaar en worden zij deels ook als onevenredig ervaren. Zo zou volgens de modelverordening de uitkering blijvend moeten worden verlaagd naar de mate waarin iemand inkomen had kunnen verwerven als iemand zich onvoldoende inspant om betaald werk te krijgen of dit niet aanvaardt. Tijdelijke weigering zou aan de orde zijn als iemand verwijtbaar (zonder goede reden) zelf ontslag neemt. Deze gedragingen zouden dan dus heel anders worden behandeld als onder de Participatiewet aan de orde zou zijn. Daarom is er om reden van uitvoerbaarheid en evenredigheid in deze verordening voor gekozen om de gedragingen die zijn genoemd in artikel 20, lid 1 van de loaw en artikel 20, lid 2 van de loaz op te nemen in artikel 8 van deze verordening en hieraan een verlaging te koppelen in artikel 9.

Toelichting bij artikel 9**Hoogte en duur van de verlaging**

Met de Wet Maatregelen WWB zijn geüniformeerde arbeidsverplichtingen en bijbehorende maatregelen geïntroduceerd. Zie artikel 18, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet. Er is voor gekozen bij de zwaarte van de afstemming enigermate aansluiting te zoeken bij de forse maatregelen voor het schenden van geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Diverse geüniformeerde arbeidsverplichtingen zijn immers verwant aan de gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van deze verordening.

Met de Wet Maatregelen WWB zijn geüniformeerde arbeidsverplichtingen en bijbehorende maatregelen geïntroduceerd. Zie artikel 18, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet. Er is voor gekozen bij de zwaarte van de afstemming enigermate aansluiting te zoeken bij de forse maatregelen voor het schenden van geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Diverse geüniformeerde arbeidsverplichtingen zijn immers verwant aan de gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van deze verordening. De algemene beginselen van bestuur vereisen dat een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n). Als op grond van die afweging bij schending van een niet-geüniformeerde verplichting geconcludeerd wordt dat een verlaging een te zware consequentie is, kan worden besloten om te volstaan met een waarschuwing. Dit dient ook per beschikking aan belanghebbende kenbaar te worden gemaakt, omdat de gedraging later nog gevolg kan hebben bij de recidiveregels. Er is geen ruimte voor het geven van een waarschuwing bij schending van een geüniformeerde verplichting. Artikel 18 lid 4 Participatiewet is dwingend geformuleerd en de toelichting daarop laat ook zien dat van een discretionaire bevoegdheid geen sprake is.

Toelichting bij artikel 16**Samenloop bij weigeren uitkering IOAW/IOAZ***Huidige tekst**Voorgestelde tekst*

<p>Het dagelijks bestuur is op grond van artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ bevoegd de uitkering blijvend of tijdelijk te weigeren als een belanghebbende, kort gezegd, inkomen uit arbeid had kunnen verwerven, maar dit nalaat. Dit is een discretionaire bevoegdheid van het dagelijks bestuur. De vraag of een verlaging moet worden toegepast, zal pas aan de orde komen als een oordeel is gevormd over de eventuele weigering van de uitkering. Deze beoordeling gaat in beginsel voor. Pas als het dagelijks bestuur concludeert dat van een weigering geen sprake is, kan op grond van deze verordening een verlaging worden toegepast. Artikel 16 van deze verordening is derhalve bedoeld om samenloop te voorkomen.</p>	<p>Vervalt</p>
---	----------------

Toelichting bij artikel 17**Blijvend en tijdelijk weigeren IOAW- of IOAZ-uitkering**

<p>Artikel 20, eerste lid, van de IOAW en artikel 20, tweede lid, van de IOAZ geeft het college de bevoegdheid om de uitkering tijdelijk of blijvend te weigeren naar de mate waarin de belanghebbende inkomen als bedoeld in of op grond van artikel 8 van de IOAW of de IOAZ zou hebben kunnen verwerven, indien:</p> <ol style="list-style-type: none"> a. aan de beëindiging van zijn dienstbetrekking een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en de belanghebbende ter zake een verwijt kan worden gemaakt; b. de dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van de belanghebbende zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd; c. de belanghebbende nalaat algemeen geaccepteerde arbeid te aanvaarden; of d. de belanghebbende door eigen toedoen geen algemeen geaccepteerde arbeid verkrijgt. <p>Als sprake is van een situatie die valt onder a of b dan kan het college de uitkering tijdelijk weigeren. Beide situaties spelen zich af voorafgaand aan de aanvraag van de uitkering. Als sprake is van een situatie die valt onder c of d dan kan het college de uitkering blijvend weigeren. Beide situaties spelen zich af tijdens de uitkering.</p>	<p>Vervalt</p>
---	----------------

Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk

Het algemeen bestuur van Ferm Werk

- gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur van 11 december 2014,
 - gelet op artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel a en e, van de Participatiewet, artikel 35 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers en artikel 35 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen,
 - gezien de zienswijze van:
 - de gemeenteraad van de gemeente Woerden d.d. 10 november 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk d.d. 17 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Montfoort d.d. 15 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Oudewater d.d. 23 oktober 2014,
- en het advies van de:
- Regionale adviesraad Werk en Bijstand d.d. 15 november 2014,
 - Stichting Puree d.d. 18 november 2014,
 - Participatieraad gemeente Montfoort d.d. 23 oktober 2014,

besluit vast te stellen de Afstemmingsverordening 2015 GR Ferm Werk

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet. In deze verordening wordt verstaan onder:

1. IOAW: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
2. IOAZ: Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
3. Geüniformeerde arbeidsverplichtingen: de verplichtingen als genoemd in artikel 18 vierde lid van de Participatiewet;
4. Niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen: de verplichtingen als genoemd in 9 en 9a van de Participatiewet voor zover deze niet behoren tot de geüniformeerde arbeidsverplichtingen alsmede de verplichtingen als genoemd in de artikelen 37 en 38 van de IOAW en de IOAZ;
5. Maatregel: een verlaging van de uitkering als bedoeld in artikel 9a, twaalfde lid en artikel 18, tweede, vijfde, zesde, zevende en achtste lid van de Participatiewet, de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAW en de artikelen 20 en 38, twaalfde lid, van de IOAZ;
6. Benadelingsbedrag: netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt of is gedaan ten gevolge van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
7. Bijstandsnorm:
 - a. toepasselijke bijstandsnorm als bedoeld in artikel 5, onderdeel c, van de Participatiewet, of
 - b. grondslag van de uitkering als bedoeld in artikel 5 van de IOAW of artikel 5 van de IOAZ voor zover sprake is van een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ;
8. Uitkering: algemene bijstand op grond van de Participatiewet of een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ;

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

9. Dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk;
10. Algemeen bestuur: het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk.

Artikel 2. Het besluit tot opleggen van een maatregel

In het besluit tot het opleggen van een maatregel worden in ieder geval vermeld:

- a. de reden van de verlaging van de uitkering;
- b. de duur van de verlaging;
- c. het bedrag of percentage waarmee de uitkering wordt verlaagd, en
- d. indien van toepassing, de reden om af te wijken van de standaardverlaging.

Artikel 3. Horen van belanghebbende

1. Voordat een maatregel wordt opgelegd, wordt een belanghebbende in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen.
2. Het horen van een belanghebbende kan achterwege blijven als:
 - a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
 - b. belanghebbende al eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan;
 - c. het dagelijks bestuur het horen niet nodig acht voor het vaststellen van de ernst van de gedraging of de mate van verwijtbaarheid, of
 - d. belanghebbende aangeeft hiervan geen gebruik te willen maken.

Artikel 4. Afzien van maatregel

1. Het dagelijks bestuur ziet af van een maatregel als:
 - a. elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, of
 - b. de gedraging heeft plaatsgevonden meer dan één jaar voordat het dagelijks bestuur deze heeft geconstateerd.
2. Het dagelijks bestuur kan afzien van een maatregel als het daarvoor dringende redenen aanwezig acht.
3. Als het dagelijks bestuur afziet van een verlaging op grond van dringende redenen, wordt een belanghebbende hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld.

Artikel 5. Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

1. Een verlaging van de uitkering of van de bijzondere bijstand die is verleend met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet wordt toegepast met ingang van de eerste dag van de kalendermaand volgend op de datum waarin het besluit tot het opleggen van de verlaging aan een belanghebbende is bekendgemaakt. Daarbij wordt uitgegaan van de op dat tijdstip voor de belanghebbende geldende bijstandsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid kan de verlaging worden toegepast met ingang van een eerdere datum voor zover uitbetaling van de uitkering over die periode nog niet heeft plaatsgevonden.
3. Een verlaging van de uitkering kan met terugwerkende kracht worden toegepast op de uitkering over de periode waarop de gedraging betrekking heeft gehad of over de periode waarin de gedraging heeft plaatsgevonden als een verlaging overeenkomstig het eerste lid niet mogelijk is omdat de uitkering is beëindigd of ingetrokken.

Artikel 6. Berekeningsgrondslag

1. Een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm.
2. In afwijking van het eerste lid wordt, indien van toepassing, de verlaging berekend over:
 - a. de bijstandsnorm vermeerderd met de op grond van artikel 12 van de Participatiewet verleende bijzondere bijstand aan belanghebbende; of
 - b. de verleende bijzondere bijstand indien de verwijtbare gedraging van belanghebbende in relatie met zijn recht op bijzondere bijstand daartoe aanleiding geeft.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

3. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel a, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 'bijstandsnorm' worden gelezen als 'bijstandsnorm inclusief de op grond van artikel 12 van de Participatiewet verleende bijzondere bijstand'.
4. Bij toepassing van het tweede lid, onderdeel b, moet in de hoofdstukken 2, 3 en 4 'bijstandsnorm' worden gelezen als 'de verleende bijzondere bijstand'.

Hoofdstuk 2. Niet nakomen van de niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen of de verplichting tot het leveren van een tegenprestatie

Artikel 7. Gedragingen Participatiewet

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 9 of 9a van de Participatiewet niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

- a. Eerste categorie:
het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;
- b. Tweede categorie:
 - I. het niet of onvoldoende meewerken aan het opstellen en evalueren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet;
 - II. het niet of onvoldoende verrichten van een door het Dagelijks Bestuur opgedragen tegenprestatie naar vermogen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de Participatiewet;
 - III. het niet verschijnen op een oproep voor een taaltoets als bedoeld in artikel 18b, lid 2 van de Participatiewet;
 - IV. het niet verlenen van medewerking aan een oproep in verband met re-integratie wanneer hierdoor niet de inlichtingenplicht als bedoeld in artikel 17 eerste lid wordt geschonden.
- c. Derde categorie:
voor zover de gedraging of verplichting niet is vermeld in artikel 18, vierde lid, Participatiewet:
 - I. het onvoldoende nakomen van verplichtingen als bedoeld in de artikelen 9, eerste lid, van de Participatiewet, voor zover het gaat om een belanghebbende jonger dan 27 jaar, gedurende vier weken na een melding als bedoeld in artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet;
 - II. het niet of onvoldoende meewerken aan het uitvoeren van een plan van aanpak als bedoeld in artikel 44a van de Participatiewet;
 - III. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel b, Participatiewet niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht voor een alleenstaande ouder, bedoeld in artikel 9a, eerste lid, van de Participatiewet;
 - IV. het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen.

Artikel 8. Gedragingen IOAW en IOAZ

Gedragingen van een belanghebbende waardoor een verplichting op grond van de artikelen 37 en 38 van de IOAW of de artikelen 37 en 38 van de IOAZ niet of onvoldoende wordt nagekomen, worden onderscheiden in de volgende categorieën:

- a. Eerste categorie:
het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen of het niet tijdig laten verlengen van de registratie;

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

- b. Tweede categorie:
 - I. het niet of in onvoldoende mate meewerken aan een onderzoek naar de mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;
 - II. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door Ferm Werk aangeboden voorziening die niet direct is gericht op werkaanvaarding;
 - III. het niet of onvoldoende verrichten van een door het dagelijks bestuur opgedragen tegenprestatie als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAW of artikel 37, eerste lid, onderdeel f, IOAZ.
- c. Derde categorie:
 - I. het niet of onvoldoende gebruik maken van een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening gericht op arbeidsinschakeling;
 - II. het door een alleenstaande ouder uit houding en gedrag ondubbelzinnig laten blijken de verplichtingen als bedoeld in artikel 37, eerste lid onderdeel e, IOAW/IOAZ niet te willen nakomen, wat heeft geleid tot het intrekken van de ontheffing van de arbeidsplicht als bedoeld in artikel 38, eerste lid, IOAW of artikel 38, eerste lid, IOAZ;
 - III. het door eigen toedoen geen betaalde arbeid verkrijgen.
- d. Vierde categorie:
 - I. het nalaten om betaalde arbeid te aanvaarden;
 - II. verlies van inkomen wegens beëindiging van een dienstbetrekking waaraan een dringende reden ten grondslag ligt in de zin van artikel 678 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en waarbij aan de persoon ter zake een verwijt kan worden gemaakt;
 - III. verlies van inkomen doordat een dienstbetrekking is beëindigd door of op verzoek van een persoon zonder dat aan de voortzetting ervan zodanige bezwaren waren verbonden, dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevegd.

Artikel 9. Hoogte en duur van de verlaging

1. Als uitgangspunt geldt dat bij gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 de verlaging wordt vastgesteld op:
 - a. 5 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de eerste categorie;
 - b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de tweede categorie;
 - c. 50 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de derde categorie;
 - d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij gedragingen van de vierde categorie.
2. De verlaging wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n).
3. Wanneer de beoordeling als bedoeld in het tweede lid daartoe aanleiding geeft, kan in geval van schending van een niet-geüniformeerde arbeidsverplichting worden volstaan met een waarschuwing als een verlaging van de uitkering als disproportioneel wordt aangemerkt.

Hoofdstuk 3. Niet nakomen van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen

Artikel 10. Duur en verrekening verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

1. Als een belanghebbende een verplichting als bedoeld in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, bedraagt de verlaging 100 procent van de bijstandsnorm gedurende:
 - a. twee maanden in het geval de verplichting tot het aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid niet is nagekomen;
 - b. één maand bij het niet nakomen van de overige gedragingen.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

2. Het bedrag van de verlaging die het gevolg is van schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen kan worden toegepast over de maand van oplegging van de maatregel en de volgende twee maanden als bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen.

Hoofdstuk 4. Overige gedragingen die leiden tot een verlaging

Artikel 11. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

1. Een verlaging wegens tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan als bedoeld in artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt afgestemd op het benadelingsbedrag.
2. De verlaging van algemene bijstand wordt vastgesteld op:
 - a. 10 % van de bijstandsnorm gedurende één maand als het benadelingsbedrag niet hoger is dan één keer de toepasselijke bijstandsnorm;
 - b. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand als het benadelingsbedrag hoger is dan één keer maar niet hoger dan drie keer de toepasselijke bijstandsnorm;
 - c. 50 % van de bijstandsnorm gedurende één maand als het benadelingsbedrag hoger is dan drie keer maar niet hoger dan zes keer de toepasselijke bijstandsnorm;
 - d. 100 % van de bijstandsnorm gedurende één maand als het benadelingsbedrag hoger is dan zes keer maar niet hoger dan 12 keer de toepasselijke bijstandsnorm;
 - e. 100 % van de bijstandsnorm gedurende twee maanden als het benadelingsbedrag hoger is dan 12 keer de toepasselijke bijstandsnorm.
3. De verlaging van bijzondere bijstand wordt individueel bepaald.

Artikel 12. Zeer ernstige misdragingen

1. Een maatregel wordt opgelegd aan de belanghebbende die zich zeer ernstig misdraagt:
 - a. tegenover personen en instanties die zijn belast met de uitvoering van
 - i) de Participatiewet als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van die wet,
 - ii) de IOAW of de IOAZ als bedoeld in artikel 37, eerste lid, onder g van die wetten.
2. Bij zeer ernstige misdrijving als bedoeld in het eerste lid wordt een verlaging toegepast van:
 - a. minimaal 50 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het uitoefenen van fysiek geweld of het uiten van mondelinge of schriftelijke bedreigingen tegen de in het eerste lid genoemde personen;
 - b. minimaal 25 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het uitsluitend uitoefenen van fysiek geweld tegen materiële zaken.

Artikel 13. Niet nakomen van overige verplichtingen

1. Als een belanghebbende een door het dagelijks bestuur opgelegde verplichting als bedoeld in artikel 55 van de Participatiewet niet of onvoldoende nakomt, wordt een verlaging toegepast van:
 - a. 20 % van de bijstandsnorm gedurende één maand, bij het niet of onvoldoende nakomen van een verplichting die strekt tot arbeidsinschakeling;
 - b. 40 % bij het niet of onvoldoende nakomen van een verplichting die strekt tot vermindering van de bijstand;
 - c. 80 % van de bijstandsnorm gedurende één maand bij het niet of onvoldoende nakomen van een verplichting die strekt tot beëindiging van de bijstand.
2. Bij het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand, wordt de verlaging individueel vastgesteld.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Hoofdstuk 5. Samenloop en recidive

Artikel 14. Samenloop van gedragingen

1. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt de zwaarste maatregel toegepast.
2. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichtingen, wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd, tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.
3. Als sprake is van één gedraging die schending oplevert van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, wordt geen verlaging opgelegd, voor zover voor die schending een bestuurlijke boete wordt opgelegd. Uitgangspunt is dat de zwaarste sanctie wordt toegepast.
4. Als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van zowel een in deze verordening of artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet genoemde verplichting als een in artikel 17, eerste lid, van de Participatiewet genoemde verplichting, waarvoor een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, wordt voor iedere niet beboetbare gedraging een afzonderlijke verlaging opgelegd. Deze verlagingen worden gelijktijdig opgelegd tenzij dit gelet op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende niet verantwoord is.

Artikel 15. Recidive

1. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een maatregel is opgelegd als bedoeld in hoofdstuk 2 en hoofdstuk 4 van deze verordening opnieuw schuldig maakt aan eenzelfde verwijtbare gedraging, wordt telkens de duur van de verlaging verdubbeld.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt met een besluit waarmee een maatregel is opgelegd gelijkgesteld het besluit om daarvan af te zien wegens dringende redenen als bedoeld in artikel 4, tweede lid.
3. Als een belanghebbende zich binnen twaalf maanden na bekendmaking van een besluit waarmee een maatregel is opgelegd wegens schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen opnieuw schuldig maakt aan schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, bedraagt de verlaging
 - a. 100 % procent van de bijstandsnorm gedurende drie maanden als bij één van beide gedragingen de verplichting tot het aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid is geschonden;
 - b. 100 % gedurende twee maanden als bij geen van beide gedragingen de verplichting tot het aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid is geschonden.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Artikel 16. Intrekken oude verordening

De volgende op 7 februari 2014 door het algemeen bestuur vastgestelde verordeningen worden ingetrokken:

- a. Maatregelenverordening WWB, IOAW, IOAZ 2013 gemeente Woerden
- b. Verordening Afstemming WWB 2013 gemeente Bodegraven-Reeuwijk
- c. Verordening Afstemming IOAW IOAZ 2013 gemeente Bodegraven-Reeuwijk
- d. Maatregelenverordening WWB, IOAW, IOAZ 2013 gemeente Montfoort
- e. Maatregelenverordening WWB, IOAW, IOAZ 2013 gemeente Oudewater

Artikel 17. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Afstemmingsverordening GR Ferm Werk 2015.

Aldus besloten in de vergadering van het algemeen bestuur van Ferm Werk gehouden op 18 december 2014.

Y. Koster-Dreese
voorzitter algemeen bestuur Ferm Werk

I. Korte
secretaris algemeen bestuur Ferm Werk

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Algemene toelichting

Bestuursorganen

Op grond van artikel 5 lid 2 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Ferm Werk hebben de raden en de colleges van burgemeester en wethouders hun bevoegdheden overgedragen aan de betreffende bestuursorganen van de GR Ferm Werk. Om die reden wordt in deze verordening gesproken over het algemeen bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van de gemeenteraad en over dagelijks bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van het college.

Rechten en plichten in de Participatiewet

De gemeente heeft een verantwoordelijkheid met betrekking tot de invulling van de rechten en plichten van bijstandsgerechtigden. Mede gelet op de rechtszekerheid van een bijstandsgerechtigde moet het gemeentelijk beleid vastgelegd worden in een verordening. Rechten en plichten zijn echter twee kanten van één medaille. Het recht op algemene bijstand is altijd verbonden aan de plicht zich in te zetten om weer onafhankelijk te worden van de uitkering.

Artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet bepaalt dat de bijstand en de daaraan verbonden verplichtingen moeten worden afgestemd op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. Zo zal rekening moeten worden gehouden fysieke, psychische of verstandelijke beperkingen. Zo nodig wordt hierover (medisch) advies ingewonnen. In deze bepaling wordt benadrukt dat het vaststellen van de hoogte van de uitkering en de daaraan verbonden verplichtingen voor bijstandsgerechtigden maatwerk is. In het tweede lid van dit artikel wordt de koppeling gemaakt tussen de rechten en plichten van uitkeringsgerechtigden: de uitkering wordt verlaagd als de bijstandsgerechtigde de hem opgelegde verplichtingen niet of onvoldoende nakomt. Dit betekent dat de vaststelling van de hoogte van de uitkering niet alleen afhangt van de toepasselijke uitkeringsnorm en de beschikbare middelen van de bijstandsgerechtigde, maar ook van de mate waarin de verplichtingen worden nagekomen. De inspanningen die van de bijstandsgerechtigde naar vermogen kunnen worden verwacht, spelen ook een rol. Aandacht hiervoor speelt met name ook een rol bij de nieuwe doelgroepen van personen met (arbeids)beperkingen.

Wanneer het dagelijks bestuur tot het oordeel komt dat een bijstandsgerechtigde zijn verplichtingen niet of in onvoldoende mate nakomt, verlaagt het de uitkering. Voor deze vorm van afstemmen wordt, ter onderscheiding van de afstemming op leefsituatie en middelen, de term "maatregel" gehanteerd. Deze term maakt beter duidelijk dat het gaat om besluiten die verwijtbaar gedrag sanctioneren. Hierbij is geen sprake van een bevoegdheid, maar van een verplichting. Alleen wanneer iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, wordt afgezien van een dergelijke verlaging. Niettemin moet bij de vaststelling van de verlaging rekening worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden, waaronder beperkingen, en de individueel vastgestelde verplichtingen. Het dagelijks bestuur kan in geval van dringende redenen de combinatie van hoogte en duur van de verlaging afwijkend vaststellen. Daarbij kan gedacht worden aan situaties zoals schuldproblematiek. Het dagelijks bestuur kan zelfs van een verlaging afzien als het daartoe zeer dringende redenen aanwezig acht.

Met ingang van 1 januari 2015 zijn in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet geüniformeerde arbeidsverplichtingen opgenomen. Voor schending van deze verplichtingen geldt dat de bijstand in beginsel moet worden verlaagd met honderd procent gedurende één tot drie maanden¹. In deze verordening is de duur van de verlaging vastgelegd.

Bij herhaling van maatregelwaardig gedrag wordt een zwaardere maatregel opgelegd. Is bij de eerste gelegenheid afgezien van een verlaging wegens het ontbreken van elke vorm van verwijtbaarheid, dan wordt die gedraging niet meegeteld bij het bepalen of er sprake is van recidive. Als bij de eerste gedraging is afgezien van het opleggen van een verlaging vanwege dringende redenen of vanwege

¹ artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

afstemming van de maatregel op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet, dan telt die gedraging wel mee bij de bepaling of sprake is van recidive.

De wet bepaalt dat het dagelijks bestuur uiterlijk drie maanden na het opleggen van een maatregel beoordeelt of de omstandigheden en het gedrag van belanghebbende aanleiding geven de beslissing te herzien.² Bij een dergelijke herbeoordeling hoeft niet opnieuw een besluit te worden genomen, waarbij alle feiten en omstandigheden opnieuw tegen het licht worden gehouden. Het heeft slechts als doel vast te stellen of belanghebbende tussentijds (binnen de periode waarover de verlaging zich uitstrekt) blij heeft gegeven van een zodanige gedragsverandering of dat sprake is van een zodanige wijziging van omstandigheden, dat aanleiding bestaat de eerder opgelegde verlaging in zwaarte of duur bij te stellen.³ Deze bepaling is niet van toepassing bij schending van één van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen genoemd in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet. In dat geval kan de verlaging worden herzien op grond van artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet. Verschil tussen artikel 18, derde lid, en artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet is dat artikel 18, elfde lid, pas wordt toegepast als belanghebbende daarom vraagt.

Een verlaging krachtens de afstemmingsverordening is een punitieve (bestraffende) sanctie voor zover de verlaging wordt opgelegd omdat belanghebbende zich zeer ernstig heeft misdragen.⁴ Als een betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. Deze verlaging en de strafvervolgning kunnen naast elkaar bestaan voor zover er sprake is van juridisch te onderscheiden feiten. Bijvoorbeeld: belanghebbende beledigt opzettelijk een ambtenaar. Strafrechtelijk gezien kan een geldboete worden opgelegd of een gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. Daarnaast is sprake van zich zeer ernstig misdragen zoals bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet op grond waarvan de bijstand kan worden verlaagd.

In andere gevallen waarin een verlaging wordt opgelegd krachtens de afstemmingsverordening is sprake van een reparatoire (herstellende) sanctie (bijvoorbeeld bij schending arbeidsverplichting). Als de betreffende gedraging ook een strafbaar feit oplevert, kan belanghebbende hier strafrechtelijk voor worden vervolgd. De verlaging en de strafvervolgning kunnen naast elkaar bestaan omdat het hier gaat om een reparatoire maatregel en een punitieve sanctie.

Maatregelen in de IOAW en de IOAZ

Sinds 1 juli 2010 kan een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ worden verlaagd of geweigerd als een belanghebbende de aan het recht op uitkering verbonden verplichtingen niet of onvoldoende nakomt⁵. Het beleid van Ferm Werk moet vastgelegd worden in een verordening.⁶ Gekozen is om deze verordening te integreren in de verordening op grond van de Participatiewet.

Niet verlenen van medewerking

De Participatiewet bevat in artikel 17, tweede lid een medewerkingsplicht. Het belangrijkste voorbeeld daarvan is het toestaan van een huisbezoek. In de praktijk zal het niet toestaan van een huisbezoek tot gevolg hebben dat het recht op bijstand niet (langer) kan worden vastgesteld en vervolgens leiden tot beëindiging of intrekking van de bijstand. Het verlagen van de bijstand is in dat geval niet aan de orde. Het niet voldoen aan een oproep om op een bepaalde plaats en tijd te verschijnen in verband met arbeidsinschakeling valt ook onder het niet voldoen aan de medewerkingsplicht. In de praktijk betreft dit veelal oproepen voor gesprekken om bepaalde inlichtingen te verstrekken zodat het niet

² artikel 18, derde lid, van de Participatiewet

³ CRvB 19-04-2011, nr. 10/4882 WWB, ECLI:NL:CRVB:2011:BQ3002.

⁴ CRvB 31-12-2007, nrs. 06/4510 WWB, ECLI:NL:CRVB:2007:BC1811, CRvB 29-07-2008, nrs. 07/2262 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BD9023, CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919 en CRvB 19-01-2010, nr. 08/1012 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BL0052.

⁵ artikel 20 van de IOAW en artikel 20 van de IOAZ

⁶ artikel 35 van de IOAW respectievelijk de IOAZ

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

verschijnen dan wordt gezien als het niet nakomen van de inlichtingenplicht. Dit wordt gesanctioneerd door het opleggen van een boete. Het niet verlenen van medewerking zal dus niet snel aanleiding geven tot verlaging van de bijstand, maar tot beëindiging daarvan. Toch staat bij een gesprek over re-integratie niet altijd het recht op bijstand ter discussie. Daarom is voor die situaties het niet verlenen van medewerking als maatregelwaardige gedraging opgenomen in deze verordening.

Schenden van de inlichtingenplicht

De bestuurlijke boete is per 1 januari 2013 opnieuw ingevoerd in de Wet werk en bijstand, IOAW en IOAZ. Deze moet worden opgelegd bij een schending van de inlichtingenplicht en komt in de plaats van de verlaging van de bijstand. Ook de Participatiewet kent het boeteregime.

Verrekening bestuurlijke boete bij recidive

Gemeenten hebben de bevoegdheid om de beslagvrije voet tijdelijk buiten werking te stellen bij de verrekening van een recidiveboete. Daarmee ontstaat ruimte om een afweging te maken van situaties of omstandigheden waarin het buiten werking stellen van de beslagvrije voet niet proportioneel wordt geacht. Regels hieromtrent moeten bij verordening worden vastgelegd. Dat kan in de maatregelenverordening. Omdat deze verordening een gecombineerde Participatiewet, IOAW en IOAZ afstemmingsverordening is, is hiervoor niet gekozen. Hiermee wordt het bestaande beleid van de deelnemende gemeenten voortgezet. De regels zijn neergelegd in de "Verordening verrekening bestuurlijke boete bij recidive GR Ferm Werk 2015".

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikelsgewijze toelichting

Bepalingen die geen nadere toelichting behoeven worden hier niet behandeld.

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, de IOAW, de IOAZ, de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Bijstandsnorm

Onder de 'bijstandsnorm' wordt in deze verordening verstaan de in de situatie van belanghebbende geldende bijstandsnorm. Dit is de toepasselijke norm, vermeerderd met toeslagen, en verminderd met verlagingen, alles inclusief vakantietoeslag. Voor zover sprake is van een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt onder bijstandsnorm verstaan de toepasselijke grondslag zoals bedoeld in artikel 5 van de IOAW en artikel 5 van de IOAZ.

Benadelingsbedrag

Het benadelingsbedrag is de netto-uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag een beroep wordt of is gedaan ten gevolge van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Voor het bepalen van het benadelingsbedrag wordt uitgegaan van het nettobedrag van de uitkering, zoals ook het geval is bij het benadelingsbedrag in het kader van de bestuurlijke boete.⁷

Artikel 2. Het besluit tot opleggen van een verlaging

Het verlagen van een uitkering op grond van deze verordening vindt plaats door middel van een besluit. Tegen dit besluit kan een belanghebbende bezwaar en beroep indienen. In dit artikel is aangegeven wat in het besluit in ieder geval moet worden vermeld. Deze eisen vloeien rechtstreeks voort uit de Awb en dan vooral uit het motiveringsvereiste. Het motiveringsvereiste houdt onder andere in dat een besluit kenbaar is en van een deugdelijke motivering is voorzien.

Artikel 3. Horen van belanghebbende

Het opnemen van een artikel met betrekking tot het horen van een belanghebbende is facultatief voor deze verordening. Hiervoor is gekozen vanwege het belang van de belanghebbende bij een zorgvuldige belangenafweging.

Artikel 4. Afzien van verlaging

Afzien van verlagen

Het afzien van het opleggen van een verlaging "indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt", is in de betreffende wetten opgenomen.⁸ Aangenomen moet worden dat hiervan uitsluitend sprake is bij evidente afwezigheid van verwijtbaarheid.⁹ Het is aan het dagelijks bestuur om dit te beoordelen. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen (zie artikel 16 van deze verordening). Is van een verlaging afgezien vanwege dringende redenen of vanwege afstemming van de maatregel op grond van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet, dan is daarin geen reden gelegen om de betreffende gedraging buiten beschouwing te laten in geval van recidive.

Een andere reden om af te zien van het opleggen van een verlaging is dat de gedraging te lang geleden heeft plaatsgevonden (verjaring). Omwille van de effectiviteit ("lik op stuk") is het nodig dat een verlaging spoedig nadat de gedraging heeft plaatsgehad, wordt opgelegd. Ook voor de

⁷ Kamerstukken II 2011/12, 33 207, nr. 3, blz. 43.

⁸ Artikel 18, negende lid, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 20, derde lid, van de IOAW en artikel 20, derde lid, van de IOAZ.

⁹ CRvB 24-07-2001, nr. 99/1857 NABW, ECLI:NL:CRVB:2001:AD4887.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

uitkeringsgerechtigde is het van belang dat hij niet te lang in onzekerheid wordt gehouden over de vraag of het dagelijks bestuur overgaat tot het opleggen van een verlaging. Om deze reden regelt artikel 4, eerste lid, onderdeel b, van deze verordening dat het dagelijks bestuur geen verlagingen oplegt voor gedragingen die langer dan één jaar geleden hebben plaatsgevonden.

Afzien van verlagen in verband met dringende redenen

De verordening stelt een algemene verplichting tot het opleggen van een verlaging voorop. Uitzonderingen moeten echter mogelijk zijn als voor de belanghebbende onaanvaardbare consequenties zouden optreden. In de wet is de individuele afstemming in geval van dringende redenen geregeld in artikel 18, tiende lid. In het verlengde daarvan is in het tweede lid van dit artikel geregeld dat kan worden afgezien van het opleggen van een verlaging als daarvoor dringende redenen aanwezig zijn. Uit het woord "dringend" blijkt dat er wel iets heel bijzonders en uitzonderlijks aan de hand moet zijn, wil een afwijking van het algemene principe gerechtvaardigd zijn. Wat dringende redenen zijn, is afhankelijk van de concrete situatie en kan dus niet op voorhand worden vastgelegd. Er kan worden gedacht aan enerzijds een mindere mate van verwijtbaarheid ten aanzien van de gedraging en anderzijds aan de financiële of sociale gevolgen voor belanghebbende en/of diens gezin. Daarbij moet worden opgemerkt dat financiële gevolgen op zichzelf geen reden zijn om van een verlaging af te zien, omdat dit inherent is aan het verlagen van een uitkering.

Schriftelijke mededeling in verband met recidive

Ook een besluit dat het dagelijks bestuur afziet van het opleggen van een verlaging wegens dringende redenen wordt schriftelijk, i.c. in een beschikking aan de belanghebbende bekend gemaakt. Dit is van belang in verband met eventuele recidive (artikel 4, derde lid). Het opleggen van een verlaging bij recidive is geregeld in artikel 16.

Afzien van verlagen ook mogelijk bij geüniformeerde arbeidsverplichtingen

De wet schrijft bij overtreding van één van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen een afstemming voor van honderd procent van de bijstand gedurende één tot drie maanden. De individuele afstemming als bedoeld in artikel 18, tiende lid, van de Participatiewet is echter ook hier van toepassing. Dit betekent dat een maatregel moet worden afgestemd op de omstandigheden van een belanghebbende en diens mogelijkheden om middelen te verwerven als daar, gelet op bijzondere omstandigheden, dringende redenen voor zijn. Het dagelijks bestuur kan dan besluiten de maatregel op een lager niveau, voor een kortere duur of op nul vast te stellen.

Artikel 5. Ingangsdatum en tijdvak van een verlaging

Het verlagen van de uitkering die in de nabije toekomst wordt verstrekt, is de gemakkelijkste methode van het opleggen van een verlaging. Dan hoeft niet te worden overgegaan tot herziening van de uitkering en terugvordering van het te veel betaalde bedrag. In de praktijk zal dit meestal inhouden dat een verlaging wordt opgelegd met ingang van de eerste dag van de kalendermaand, die volgt op de kalendermaand waarin het besluit bekend is gemaakt. Voor de berekening van de hoogte van de verlaging moet worden uitgegaan van de voor die maand geldende bijstandsnorm.

Het is niet altijd mogelijk om een lopende uitkering af te stemmen. In die gevallen kan de verlaging met terugwerkende kracht worden toegepast. Het afstemmingsbesluit dat in dat geval wordt genomen, is een bijzondere vorm van herziening van de uitkering en leidt ertoe dat de uitkering achteraf lager wordt vastgesteld. De uitkering die op grond van het afstemmingsbesluit te veel is verstrekt, wordt dan teruggevorderd.¹⁰ Afstemming met terugwerkende kracht is echter niet altijd mogelijk. Als alle uitkering over de betreffende periode is ingetrokken en teruggevorderd, resteert er niets meer om af te stemmen. Is geen duidelijke datum te koppelen aan de gedraging van een belanghebbende of is de verlaging het gevolg van een gedraging voorafgaande aan de aanvraag, dan is verlagen met

¹⁰ Artikel 58, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet, respectievelijk artikel 25, tweede lid, van de IOAW en van de IOAZ

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

terugwerkende kracht evenmin mogelijk en kan de verlaging uitsluitend naar de toekomst toe worden toegepast.

Artikel 6. Berekeningsgrondslag

Bijstandsnorm

In het eerste lid is het uitgangspunt vastgelegd dat een verlaging wordt berekend over de bijstandsnorm. Onder de bijstandsnorm wordt verstaan de wettelijke norm, inclusief gemeentelijke toeslag of verlaging en inclusief vakantietoeslag. Bij een uitkering op grond van de IOAW of de IOAZ wordt gekeken naar de grondslag als bedoeld in artikel 5 van de IOAW respectievelijk van de IOAZ.

Bijzondere bijstand

Personen tussen de 18 en 21 jaar ontvangen een lage jongerennorm, die indien noodzakelijk met toepassing van artikel 12 van de Participatiewet wordt aangevuld door middel van aanvullende bijzondere bijstand in de kosten van levensonderhoud. Als een verlaging uitsluitend op de lage jongerennorm wordt opgelegd, zou dit leiden tot rechtsongelijkheid ten opzichte van de 21-jarigen. Daarom is in het tweede lid, onderdeel a, geregeld dat de berekeningsgrondslag in dat geval bestaat uit de bijstandsnorm inclusief de verleende bijzondere bijstand op grond van artikel 12 van de Participatiewet.

Op grond van het tweede lid, onderdeel b, is het mogelijk dat het dagelijks bestuur in incidentele gevallen een verlaging oplegt over de bijzondere bijstand. Er moet dan wel een verband bestaan tussen de gedraging van een belanghebbende en zijn recht op bijzondere bijstand. Een verlaging kan uitsluitend worden opgelegd als daadwerkelijk bijzondere bijstand is verstrekt. Overigens is het ook mogelijk om bijzondere bijstand in de vorm van een lening te verstrekken als de noodzaak tot bijstandverlening is gelegen in tekortschietend besef van verantwoordelijkheid.

De verordening biedt geen ruimte om een verlaging toe te passen op een individuele inkomenstoeslag.

Artikel 7. Gedragingen Participatiewet

De artikelen 7 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 7 worden schendingen van verplichtingen uit de Participatiewet geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 7 zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingpercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet verkrijgen of behouden van betaalde arbeid. De lichtste categorie is die van de puur administratieve verplichting tot inschrijving als werkzoekende. Het onderscheid tussen de tweede en de derde categorie heeft te maken met de mate waarin gedragingen meer of minder direct zien op (her)intreding op de arbeidsmarkt.

Niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen

De verwijtbare gedragingen omvatten zowel het niet als het onvoldoende nakomen van diverse verplichtingen. Artikel 18, tweede lid, van de WWB zoals dat luidde vóór 1 januari 2015 bepaalt dat het dagelijks bestuur moest afstemmen als een belanghebbende de verplichtingen "niet of onvoldoende nakomt". Met het huidige artikel 18, tweede lid, van de Participatiewet wordt dit gewijzigd in "het niet nakomen van de verplichtingen". Hoewel het woord "onvoldoende" is weggefallen, wordt gemeend dat de wetgever hiermee geen inhoudelijke wijziging heeft beoogd en dat dit moet worden gelezen als het niet of onvoldoende nakomen van verplichtingen. Om onduidelijkheid hierover te voorkomen is daarom in artikel 7 neergelegd dat sprake is van een verwijtbare gedraging bij het niet of onvoldoende nakomen van de verplichtingen.

Het niet naar vermogen proberen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen (onderdeel c)

In artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet staan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Voor schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting geldt een apart afstemmingsregime: verlaging

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

van de bijstand met honderd procent gedurende een in de afstemmingsverordening vastgelegde duur van ten minste een maand en ten hoogste drie maanden (artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet). In deze verordening is de duur vastgelegd in artikel 10.

In artikel 7 duidt deze verwijtbare gedraging slechts op de situaties die en voor zover ze niet zijn opgenomen in artikel 18, vierde lid, van de Participatiewet.

Dit betekent dus dat artikel 7, derde lid, niet ziet op gedragingen zoals:

- het niet verkrijgen of niet behouden van kennis en vaardigheden die noodzakelijk zijn voor het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, en
- het belemmeren van het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid door kleding, gebrek aan persoonlijke verzorging en gedrag.

Inspanningen in de eerste vier weken na de melding

De plicht tot arbeidsinschakeling geldt vanaf datum melding.¹¹ Specifiek voor personen jonger dan 27 jaar geldt dat zij worden beoordeeld op hun inspanningen in de eerste vier weken na de melding.¹² Is geen enkele inspanning verricht, dan bestaat geen recht op bijstand.¹³ Zijn er wel inspanningen verricht, maar naar het oordeel van het dagelijks bestuur onvoldoende, dan wordt de uitkering verlaagd. De verlaging kan in principe al worden toegepast op basis van de grondslagen zoals genoemd in artikel 6 van deze verordening. Een aparte grondslag is strikt genomen niet noodzakelijk. Desalniettemin is het niet of onvoldoende verrichten van inspanningen vanwege de herkenbaarheid toch als aparte gedraging genoemd opgenomen in de afstemmingsverordening (zie artikel 7, tweede lid, onderdeel b).

Artikel 8. Gedragingen IOAW en IOAZ

De artikelen 8 en 9 moeten in onderlinge samenhang worden gelezen. In artikel 8 worden schendingen van verplichtingen uit de IOAW en IOAZ geformuleerd. De verwijtbare gedragingen die zijn genoemd in artikel 8, zijn ondergebracht in categorieën. Aan die categorieën wordt in artikel 9 een gewicht toegekend in de vorm van een verlagingpercentage. De categorieën zijn gerangschikt naar toenemende zwaarte. Een gedraging wordt ernstiger geacht naarmate de gedraging meer concrete gevolgen heeft voor het niet aanvaarden, verkrijgen of behouden van betaalde arbeid.

De IOAW en IOAZ kennen beide in artikel 20 bijzondere bepalingen voor het blijvend of tijdelijk weigeren van de uitkering naar de mate waarin de belanghebbende inkomen had kunnen verwerven. In de praktijk blijken deze weigeringsbepalingen niet uitvoerbaar en worden zij deels ook als onevenredig ervaren. Zo zou volgens de modelverordening de uitkering blijvend moeten worden verlaagd naar de mate waarin iemand inkomen had kunnen verwerven als iemand zich onvoldoende inspant om betaald werk te krijgen of dit niet aanvaardt. Tijdelijke weigering zou aan de orde zijn als iemand verwijtbaar (zonder goede reden) zelf ontslag neemt. Deze gedragingen zouden dan dus heel anders worden behandeld als onder de Participatiewet aan de orde zou zijn. Daarom is er om reden van uitvoerbaarheid en evenredigheid in deze verordening voor gekozen om de gedragingen die zijn genoemd in artikel 20, lid 1 van de IOAW en artikel 20, lid 2 van de IOAZ op te nemen in artikel 8 van deze verordening en hieraan een verlaging te koppelen in artikel 9.

Artikel 9. Hoogte en duur van de verlaging

Met de Wet Maatregelen WWB zijn geüniformeerde arbeidsverplichtingen en bijbehorende maatregelen geïntroduceerd. Zie artikel 18, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet. Er is voor gekozen bij de zwaarte van de afstemming enigermate aansluiting te zoeken bij de forse maatregelen voor het schenden van geüniformeerde arbeidsverplichtingen. Diverse geüniformeerde arbeidsverplichtingen zijn immers verwant aan de gedragingen als bedoeld in de artikelen 7 en 8 van deze verordening.

¹¹ artikel 9, eerste lid, van de Participatiewet

¹² artikel 43, vierde en vijfde lid, van de Participatiewet

¹³ artikel 13, tweede lid, onderdeel d, van de Participatiewet

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

De algemene beginselen van bestuur vereisen dat een maatregel wordt afgestemd op de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van de belanghebbende(n). Als op grond van die afweging bij schending van een niet-geüniformeerde verplichting geconcludeerd wordt dat een verlaging een te zware consequentie is, kan worden besloten om te volstaan met een waarschuwing. Dit dient ook in een beschikking aan belanghebbende kenbaar te worden gemaakt, omdat de gedraging later nog gevolg kan hebben bij de recidiveregels. Er is geen ruimte voor het geven van een waarschuwing bij schending van een geüniformeerde verplichting. Artikel 18 lid 4 Participatiewet is dwingend geformuleerd en de toelichting daarop laat ook zien dat van een discretionaire bevoegdheid geen sprake is.

Artikel 10. Duur en verrekening verlaging bij schending geüniformeerde arbeidsverplichting

Bij de eerste keer dat een verwijtbare schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting wordt vastgesteld, wordt een verlaging toegepast van honderd procent van de bijstandsnorm gedurende een bij deze verordening vastgestelde periode.¹⁴ Bij het vaststellen van de duur van de verlaging is de ernst van de gedraging leidend. Gezien de beperkte mogelijkheid om de duur te variëren en de voorgeschreven minimale zwaarte, is ervoor gekozen om alleen voor de zwaarste overtreding, te weten het niet aanvaarden dan wel niet behouden van beschikbare betaalde arbeid, een periode van twee maanden te laten gelden. Voor de overige overtredingen bedraagt de duur één maand.

Het dagelijks bestuur heeft de mogelijkheid bij verlaging van de bijstand wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, de verlaging "uit te smeren" over maximaal drie maanden te weten de maand van oplegging van de maatregel en de twee volgende maanden. Dit wordt in het betreffende wetsartikel "verrekenen" genoemd. Over de eerste maand moet minimaal een derde van het bedrag van de verlaging worden verrekend.¹⁵ De verlaging kan worden stopgezet wanneer de belanghebbende tot inkeer komt, zodat hij weer de volledige uitkering ontvangt.¹⁶

In deze verordening is ervoor gekozen gebruik te maken van de mogelijkheid tot het verrekenen van het bedrag van de verlaging als bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen. Hierbij kan worden gedacht aan (vergroting) schuldenproblematiek of (dreigende) huisuitzetting. Omdat het bij uitstek gaat om maatwerk, is deze verrekening niet nader in regels vastgelegd.

Geen verrekening bij maatregel wegens schending andere gedragingen

Verrekening bij maatregelen voor schendingen van andere gedragingen dan de geüniformeerde arbeidsverplichtingen, is niet mogelijk. Dit volgt uit artikel 10 van deze verordening en artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet.

Artikel 11. Tekortschietend besef van verantwoordelijkheid

Aan de Participatiewet ligt het beginsel ten grondslag dat iedereen in eerste instantie in zijn eigen bestaan (skosten) dient te voorzien. Pas wanneer dat niet mogelijk is, kan men een beroep doen op bijstand. Hoofregel is dus dat iedereen alles zal moeten doen en nalaten om een beroep op bijstand te voorkomen. Leidt een gedraging ertoe dat belanghebbende eerder, langer of voor een hoger bedrag is aangewezen op bijstand, dan is veelal sprake van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Voorbeelden van dergelijke gedragingen zijn:

- het te snel interen van vermogen;
- het door eigen schuld verliezen van het recht op een uitkering;
- het door eigen schuld te laat aanvragen van een voorliggende voorziening.

Het door eigen toedoen niet behouden van algemeen geaccepteerde arbeid houdt een schending in van een geüniformeerde arbeidsverplichting.¹⁷ In dat geval moet afstemming plaatsvinden volgens de

¹⁴ artikel 18, vijfde lid, van de Participatiewet

¹⁵ artikel 18, vijfde lid, tweede volzin, van de Participatiewet

¹⁶ artikel 18, elfde lid, van de Participatiewet

¹⁷ artikelen 9, eerste lid, onderdeel a, en 18, vierde lid, onderdeel g, van de Participatiewet

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

regels van artikel 18 van de Participatiewet en artikel 10 en (eventueel) 15, derde lid, van deze verordening.

Artikel 11 regelt de verlaging bij tekortschietend besef van verantwoordelijkheid. Omdat de ernst van de gedraging tot uitdrukking komt in de hoogte van het benadelingsbedrag, wordt de verlaging van de uitkering hierop gebaseerd. Dat is het gedeelte van de uitkering waarop eerder, langer of tot een hoger bedrag beroep wordt gedaan. De zwaarste maatregel komt overeen met die wegens schending van de geüniformeerde arbeidsverplichtingen. De lichtere sancties staan daarmee in verhouding.

Bijstand in de vorm van een geldlening

Als sprake is van tekortschietend besef van verantwoordelijkheid kan ook worden besloten bijstand in de vorm van een lening te verstrekken.¹⁸ Als beide instrumenten tegelijk worden gebruikt (leenbijstand én verlaging), is het zaak om voldoende acht te slaan op het totale effect voor de belanghebbende.¹⁹

Artikel 12. Zeer ernstige misdragingen

Participatiewet (eerste lid onder a)

Onder de term 'zeer ernstige misdraging' dient in elk geval te worden verstaan: elke vorm van ongewenst en agressief fysiek contact met een persoon of het ondernemen van pogingen daartoe. Hieronder valt bijvoorbeeld schoppen, slaan of het (dreigen met) gooien van voorwerpen naar een persoon. Ook het toebrengen van schade aan een gebouw of inventarisonderdeel, evenals het ondernemen van pogingen daartoe in enige vorm wordt als zeer ernstige misdraging gezien. Handelingen die door hun grote en mogelijk blijvende impact op de desbetreffende persoon of personen grote invloed hebben zoals het opzetten van gerichte lastercampagnes, seksuele intimidatie, het tonen van steek en/of vuurwapens evenals (pogingen tot) opsluiting in een ruimte zijn eveneens als zeer ernstige misdraging te beschouwen.²⁰ Ook verbaal geweld kan onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'²¹ vallen. Het gaat dus om alle vormen van zeer ernstige misdragingen tegenover de met de uitvoering van de Participatiewet belaste personen en instanties (Ferm Werk, re-integratiebedrijven). Met de zinsnede 'tijdens het verrichten van de werkzaamheden'²² wordt aangegeven dat de misdraging dient plaats te vinden in het kader van de uitvoering van de Participatiewet. Als betrokkenen elkaar buiten werktijd tegen komen is alleen het strafrecht van toepassing.²³

Met ingang van 1 januari 2015 is de verplichting om zich te onthouden van zeer ernstige misdragingen als zelfstandige verplichting opgenomen in artikel 9, zesde lid, van de Participatiewet. Deze verplichting staat dus op zichzelf. Er hoeft (in tegenstelling tot de situatie onder de WWB geen samenhang te bestaan tussen de zeer ernstige misdragingen met het niet nakomen van één of meer verplichtingen.²⁴

IOAW en IOAZ (eerste lid onder b)

Onder de term 'zeer ernstige misdragingen' worden verwijtbare gedragingen verstaan, die in het normale menselijke verkeer in alle gevallen als onacceptabel worden beschouwd. Ook verbaal geweld kan onder de noemer 'zeer ernstige misdraging'²⁵ vallen. Het dagelijks bestuur kan alleen een verlaging van de IOAW- of IOAZ-uitkering opleggen als er een verband bestaat tussen de ernstige misdraging en belemmeringen bij het vaststellen van het recht op uitkering. De IOAW en IOAZ bevatten immers geen afzonderlijke plicht tot het nalaten van zeer ernstige misdragingen. Het recht op

¹⁸ artikel 48, tweede lid, onderdeel b, Participatiewet

¹⁹ CRvB 20-03-2007, nrs. 06/515 NABW e.a., ECLI:NL:CRVB:2007:BA2344.

²⁰ Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 24.

²¹ CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

²² Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 55.

²³ Kamerstukken II 2013/14, 33 801, nr. 3, blz. 25-26.

²⁴ CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

²⁵ CRvB 19-08-2008, nrs. 07/2416 WWB e.a., ECLI:NL:CRVB:2008:BE8919.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

uitkering kan daarom alleen worden afgestemd wegens het zich zeer ernstig misdragen als dit heeft plaatsgevonden bij het (niet) nakomen van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting.²⁶ Vandaar dat wordt bepaald dat de zeer ernstige misdragingen moeten hebben plaatsgevonden onder omstandigheden die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van IOAW of IOAZ. Als een belanghebbende zich zeer ernstig misdraagt, geheel los van een (andere) aan de uitkering verbonden verplichting - hij komt bijvoorbeeld uit eigen beweging stennis maken - dan is binnen de IOAW en IOAZ tegen deze gedraging geen sanctie mogelijk.

Er wordt bij het opleggen van een maatregel wegens zeer ernstige misdragingen onderscheid gemaakt tussen een misdraging tegen een persoon of tegen materiële zaken.

Artikel 13. Niet nakomen van overige verplichtingen

De Participatiewet geeft het dagelijks bestuur de bevoegdheid om personen verplichtingen op te leggen die volledig individueel bepaald zijn. Artikel 55 van de Participatiewet beperkt de mogelijkheid daartoe tot een viertal categorieën, te weten:

1. verplichtingen die strekken tot arbeidsinschakeling;
2. verplichtingen die strekken tot vermindering van de bijstand;
3. verplichtingen die strekken tot beëindiging van de bijstand; en
4. verplichtingen die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde vorm van bijstand.

De hoogte van de verlaging is in deze verordening per categorie verschillend vastgesteld. Daarbij is rekening gehouden met de mogelijke benadeling. Omdat de verplichtingen genoemd onder 4. niet nader zijn gespecificeerd, is hiervoor geen gestandaardiseerde maatregel vastgesteld. Daarnaast zal altijd rekening moeten worden gehouden met de individualiseringsbepaling van artikel 18, eerste lid, van de Participatiewet. Deze bepaling verplicht het dagelijks bestuur de bijstand af te stemmen op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van een belanghebbende. Juist omdat de verplichtingen op grond van artikel 55 van de Participatiewet een zeer individueel karakter hebben, moet de verlaging zijn afgestemd op de individuele omstandigheden van een belanghebbende. In individuele gevallen kan dus worden afgeweken van de in dit artikel vastgestelde verlaging.

Artikel 14. Samenloop van gedragingen

Samenloop bij één gedraging waardoor meerdere verplichtingen worden geschonden

Het eerste lid regelt samenloop als sprake is van één gedraging die schending oplevert van meerdere verplichtingen (geüniformeerde en niet-geüniformeerde arbeidsverplichtingen en overige verplichtingen). In dat geval wordt één verlaging opgelegd. Voor het bepalen van de hoogte en de duur van de verlaging wordt uitgegaan van de gedraging waarop de hoogste verlaging is gesteld.

Samenloop bij meerdere gedragingen waardoor één of meerdere verplichtingen worden geschonden

Het tweede lid regelt samenloop als sprake is van meerdere gedragingen die schending opleveren van één of meerdere verplichtingen (geüniformeerde en niet-geüniformeerde arbeidsverplichtingen en overige verplichtingen). Dit wordt 'meedaadse samenloop' genoemd. In dat geval wordt voor iedere gedraging een afzonderlijke verlaging toegepast. Deze verlagingen worden in principe gelijktijdig opgelegd; ze worden als het ware opgeteld. Dit is anders als dit niet verantwoord is. Hierbij spelen factoren zoals de ernst van de gedraging, de mate van verwijtbaarheid en de omstandigheden van een belanghebbende een rol. Daarvoor moet altijd gekeken worden naar de individuele omstandigheden. De verlaging wordt dan over meerdere maanden uitgesmeerd.

Samenloop met een bestuurlijke boete

Het kan voorkomen dat één gedraging zowel een schending oplevert van een in deze verordening vermelde verplichting (geüniformeerde en niet-geüniformeerde arbeidsverplichtingen en overige verplichtingen) als een schending van de inlichtingenplicht.

²⁶ CRvB 06-07-2010, nr. 08/2025 WWB, ECLI:NL:CRVB:2010:BN0660.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Het derde lid regelt het opleggen van de sanctie als sprake is van één verlagingswaardige gedraging die tevens een boetewaardige gedraging is (ééndaadse samenloop). In dat geval, kan de schending van deze verplichtingen niet gezamenlijk worden afgedaan, omdat schending van de inlichtingenplicht (wettelijk) is geregeld in de vorm van een bestuurlijke boete. Er wordt dan één sanctie opgelegd en individueel wordt beoordeeld welke sanctie. Naar analogie met het eerste lid is het uitgangspunt dat de zwaarste sanctie wordt opgelegd. Vaak zal dat de boete zijn. Als het dagelijks bestuur besluit een boete op te leggen, dan wordt geen verlaging meer opgelegd.

Het vierde lid regelt in hoeverre een verlaging kan worden opgelegd als sprake is van meerdere gedragingen waarbij zowel het opleggen van een maatregel als van een boete aan de orde kan zijn (meerdaadse samenloop). In beginsel wordt dan elke gedraging afzonderlijk gesanctioneerd. Dit kan dus een maatregel zijn, maar ook een boete. Voor zover een enkele gedraging zowel beboetbaar als maatregelwaardig is, wordt in beginsel een boete opgelegd. Daarnaast kan het dagelijks bestuur in dit geval nog een of meer maatregelen opleggen. In het geval van meerdaadse samenloop dient wel beoordeeld te worden of het totaal van de sancties proportioneel is. In dit kader kan de hoogte van de maatregel gematigd worden. Bij de hoogte van de maatregel wordt rekening gehouden met evt. andere maatregelen én de hoogte van de bestuurlijke boete (vierde lid).

Artikel 15. Recidive

Verdubbeling duur verlaging

Als binnen twaalf maanden na een verwijtbare gedraging wederom sprake is van een verwijtbare gedraging waarmee dezelfde verplichting wordt geschonden, kan de grotere mate van verwijtbaarheid tot uitdrukking worden gebracht in een verdubbeling van de hoogte of van de duur van de verlaging. In deze verordening is gekozen voor verdubbeling van de duur. Hiermee wordt aangesloten bij het beleid van Ferm Werk en van de deelnemende gemeenten zoals dat gold vóór 2015 (onder de WWB). Met de eerste verwijtbare gedraging wordt de eerste gedraging bedoeld die aanleiding is geweest tot een verlaging, ook als wegens dringende redenen is afgezien van het opleggen van een verlaging. Is vanwege de afwezigheid van elke vorm van verwijtbaarheid afgezien van een verlaging, dan is het niet mogelijk om bij toepassing van recidive deze gedraging mee te tellen. Als eerste dag van de termijn van twaalf maanden, geldt de datum waarop het eerste besluit tot verlaging is verzonden.

Eenzelfde gedraging vereist voor recidive

Voor het toepassen van de recidivebepaling als bedoeld in het eerste lid geldt als voorwaarde dat dezelfde verplichting wordt geschonden. Is dit niet het geval, dan moet de verwijtbare gedraging worden aangemerkt als een eerste schending van een verplichting. Heeft een persoon zich zeer ernstig misdragen binnen twaalf maanden nadat een verlaging is opgelegd wegens het zich niet tijdig laten registreren als werkzoekende, dan is geen sprake van recidive aangezien het niet "eenzelfde gedraging" betreft. Evenmin is sprake van recidive als een belanghebbende niet meewerkt aan het opstellen van een plan van aanpak en vervolgens een opgedragen tegenprestatie niet verricht.

Recidive op recidive bij niet geüniformeerde arbeidsverplichtingen

Als een belanghebbende voor een derde of volgende keer een niet geüniformeerde arbeidsverplichting schendt, wordt de duur van de laatst opgelegde maatregel verdubbeld. Voor toepassing van de recidivebepaling is vereist dat het opnieuw schenden van dezelfde verplichting plaatsvindt binnen twaalf maanden na bekendmaking van het vorige besluit waarmee een verlaging is toegepast.

Recidive schending geüniformeerde arbeidsverplichting

De toepassing van de recidivebepaling bij schending van geüniformeerde arbeidsverplichtingen is afwijkend. Hierbij is het niet noodzakelijk dat dezelfde verplichting is geschonden. Is sprake van het niet of onvoldoende nakomen van een geüniformeerde arbeidsverplichting binnen twaalf maanden nadat aan een belanghebbende een eerste maatregel is opgelegd wegens schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, dan wordt de verdubbeling van de duur toegepast.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Bij schending van de verplichting tot het aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid is de duur van de maatregel bepaald op twee maanden. De maximale duur van de maatregel bij de eerste recidive bedraagt drie maanden. Daarom is ervoor gekozen om bij een eerste recidive van schending van geüniformeerde arbeidsverplichtingen de duur van de maatregel te bepalen op drie maanden als bij de eerste of de tweede keer de verplichting tot het aanvaarden of behouden van algemeen geaccepteerde arbeid niet is nagekomen.

Bij een derde, vierde en volgende schending van een geüniformeerde arbeidsverplichting, telkens binnen twaalf maanden na oplegging van de vorige maatregel, bedraagt de verlaging honderd procent gedurende drie maanden. Dit volgt uit de wet (artikel 18, zevende en achtste lid, Participatiewet).

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Afstemmingsverordening 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Onderwerp	Voorstel wijziging Participatieverordening 2017
Datum	19 augustus 2016
Auteur	Ellen Mastenbroek

Besluit

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk

Besluit

- de Participatieverordening 2017 GR Ferm Werk op te stellen en deze verordening aan te bieden:
- voor zienswijzen, via de colleges van burgemeester en wethouders, aan de raden van de deelnemende gemeenten; en
 - voor advies aan de cliëntenraad Ferm Werk.

Ondertekening

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van Ferm Werk gehouden op 8 september 2016,

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter dagelijks bestuur Ferm Werk

.....
B.F. Drost
secretaris dagelijks bestuur Ferm Werk

Voorstel

Inleiding

In verband met de invoering van de Participatiewet heeft het Algemeen Bestuur van Ferm Werk op 18 december 2014 de Participatieverordening 2015 GR Ferm Werk vastgesteld. Daarbij is gekozen voor een algemene, globale Participatieverordening, gebaseerd op de modelverordening van de VNG. Omdat in de loop van 2015 al duidelijk was geworden dat de participatieverordening op een aantal punten onduidelijk is en/ of niet goed aansluit op de praktijk en arbeidsmarkt, is er voor gekozen om de Participatieverordening in zijn geheel te herschrijven, met in acht neming van de opmerkingen uit de evaluatiesessies en de inhoudelijke discussie die het Dagelijks Bestuur, de directie en de RvC op 5 oktober 2015 hebben gevoerd over het doelgroepenbeleid. Het resultaat is de concept gewijzigde Participatieverordening die nu aan het Dagelijks Bestuur wordt aangeboden voor instemming, waarna deze in de route gebracht kan worden voor zienswijze en advies van gemeenteraden en cliëntenraad.

Beoogd effect

De nieuwe verordening biedt een duidelijker kader voor het inzetten van voorzieningen en voor prioritering van doelgroepen. Door de Verordening Loonkostensubsidie te integreren in de Participatieverordening worden alle mogelijke voorzieningen in een verordening opgenomen hetgeen duidelijkheid ten goede komt. Verdere invulling van voorwaarden en bedragen zal in beleidsregels vastgelegd worden.

Overwegingen

Veel mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt zijn in staat tot participatie of (gesubsidieerd) werk indien de juiste ondersteuning wordt geboden. Het ontwikkelen en inzetten van iemands talenten vraagt om individueel maatwerk. Bij mensen met een kleine afstand tot de arbeidsmarkt kan vaak worden volstaan met enkele adviezen of een gerichte training of opleiding. Voor anderen gaat het om langdurige en intensieve arbeidsontwikkelingstrajecten en soms kan het gaan om de inzet van de participatievoorziening beschut werk. Omdat het altijd individueel maatwerk betreft kan de participatieverordening niet heel specifiek de inzet van de instrumenten regelen voor alle cliënten. Daarom is dit een verordening die vooral regelt welke instrumenten voor welke doelgroepen *kunnen* worden ingezet. In beleidsregels zal vervolgens worden uitgewerkt welke voorwaarden er gesteld worden aan de inzet van voorzieningen.

In de artikelsgewijze toelichting bij de verordening wordt per voorziening aangegeven wat het doel van de voorziening is en welke overwegingen een rol spelen bij het inzetten van de voorziening. De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de oude verordening worden hieronder nog toegelicht:

Afbakening van inzet van instrumenten voor bepaalde doelgroepen (artikel 2 vierde lid)

Op 5 oktober 2015 is er tijdens een ontbijtsessie met directie, Dagelijks bestuur en Raad van Commissarissen van Ferm Werk een inhoudelijke discussie gevoerd over de dienstverlening aan diverse doelgroepen. Dit heeft geleid tot de Notitie dienstverlening participatievoorzieningen die in de vergadering van het Dagelijks Bestuur op 5 november 2015 besproken is. De afbakening van de doelgroep zoals in deze bijeenkomsten besproken, is opgenomen in artikel 2 lid vier tot en met zes van de concept Participatieverordening 2017.

Diagnose instrumenten en werkervaringsplek (artikel 4 en 5)

De voorziening diagnose-instrument is toegevoegd om een duidelijk onderscheid te maken tussen de plaatsing in de werkomgeving van Ferm Werk en een werkervaringsplaats die gericht aangeboden wordt voor het opdoen van specifieke werkervaring of werknemersvaardigheden.

Het diagnose-instrument behelst een test – en trainingsprogramma in de werkomgeving van Ferm Werk gedurende 100 uur met als doel een duidelijk beeld te krijgen van de capaciteiten en competentie van de kandidaat.

Voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur

Vergadering 8 september 2016
Agendapunt 11

Participatieplaats (artikel 10)

De voorziening participatieplaats is een voorziening die rechtstreeks voortvloeit uit de Participatiewet (artikel 10a). De participatieplaats biedt de mogelijkheid om personen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, waarvoor betaalde arbeid (nog) niet tot de mogelijkheden behoort, met behoud van uitkering gedurende twee jaar onbeloofde additionele werkzaamheden te laten verrichten. Deze termijn kan met nog maximaal twee jaar verlengd worden. De participatieplaats is een instrument dat tot nu toe niet is ingezet door Ferm Werk. Langdurig werken met behoud van uitkering heeft immers niet de voorkeur. Inzet van voorzieningen is echter maatwerk en dit kan betekenen dat de participatieplaats een goed instrument is om in te zetten.

De resultaatafspraken met de gemeente Woerden en de in 2014 door de gemeenteraad Woerden aangenomen motie "Werken moet lonen", vormen de aanleiding tot het voorstel de premie participatieplaats (artikel 10a lid 6 Participatiewet) te verhogen tot € 600,00 per 6 maanden. Dit is een substantiële verhoging ten opzichte van de huidige verordening, waarbij de premie binnen de kaders van de wet blijft en waarbij de gevolgen voor de armoedeval en de doorstroom naar overige voorzieningen of betaalde arbeid nog beperkt blijven. Verdere verhoging van deze premie wordt om diezelfde redenen afgeraden.

Werkgeverspremie (artikel 13)

De voorziening werkgeverspremie is toegevoegd als nieuwe voorziening die bedoeld is als eenmalige stimulans voor een werkgever om een uitkeringsgerechtigde een dienstverband aan te bieden, of voor een uitzendbureau om een uitkeringsgerechtigde voor zoveel mogelijk uren te plaatsen bij een opdrachtgever.

Persoonsgebonden re-integratiebudget voor werkgevers (artikel 14)

Het persoonsgebonden re-integratiebudget voor werkgevers is als nieuwe voorziening toegevoegd om het mogelijk te maken een werkgever die iemand uit de doelgroep in dienst neemt een bedrag te kunnen geven, waarmee de werkgever zelf maatwerk kan inkopen, bijvoorbeeld voor begeleiding, scholing of werkplekaanpassing.

Loonkostensubsidie (artikel 15)

De term loonkostensubsidie wordt gebruikt voor de bijdrage die een werkgever kan krijgen ter compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten. In artikel 10d van de wet is de loonkostensubsidie geregeld voor personen die zijn opgenomen in het doelgroepenregister van het UWV omdat zij niet in staat zijn om het wettelijk minimumloon te verdienen. Deze loonkostensubsidie kan een structureel karakter hebben.

Ferm Werk kiest er voor om ook een tijdelijke loonkostensubsidie mogelijk te maken voor personen waarvan door Ferm Werk wordt vastgesteld dat zij (nog) niet in staat zijn het wettelijk minimumloon te verdienen zonder dat zij in het doelgroepenregister zijn opgenomen. Deze tijdelijke loonkostensubsidie kan ingezet worden om de werkgever te compenseren voor het feit dat iemand tijdelijk nog niet in staat is om het wettelijk minimumloon te verdienen.

Financiële consequenties

Ten opzichte van de bestaande verordening wordt de doelgroep die volledige ondersteuning krijgt van Ferm Werk strakker afgebakend. Verdere uitwerking van de voorwaarden, verplichtingen en de hoogte van premies volgt in beleidsregels. Deze verordening veroorzaakt naar verwachting dan ook geen extra uitgaven. Feit is wel dat er nog onvoldoende zicht is op het volledige financiële beslag van alle participatievoorzieningen en dat derhalve goede monitoring via de kwartaalrapportages geboden is.

Vervolgtraject

Na ontvangst van de zienswijzen van de gemeenteraden en het advies van de cliëntenraad kan het Dagelijks Bestuur de verordening ter vaststelling aanbieden aan het Algemeen Bestuur.

Communicatie

- Brief die via de colleges van burgemeester en wethouders aan de raden van de deelnemende gemeenten wordt gestuurd met het verzoek een zienswijze op de voorliggende verordening kenbaar te maken.
- Brief aan de Cliëntenraad met het verzoek een advies op de voorliggende verordening kenbaar te maken.

Bijlage

Concept Participatieverordening 2017 GR Ferm Werk

Participatieverordening 2017 GR Ferm Werk

Het algemeen bestuur van Ferm Werk

- gelezen het voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur van 08-09-2016,
- gelet op de artikelen 6, tweede lid, 8a, eerste lid, aanhef en onder a,c,d en e en tweede lid, en artikel 10b, vierde lid van de Participatiewet,
- gezien de zienswijze van:
 - de gemeenteraad van de gemeente Woerden d.d. 00-00-2016,
 - de gemeenteraad van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk d.d. 00-00-2016
 - de gemeenteraad van de gemeente Montfoort d.d. 00-00-2016,
 - de gemeenteraad van de gemeente Oudewater d.d. 00-00-2016,
- en het advies van:
 - de Clientenraad Ferm Werk d.d. 00-00-2016

besluit vast te stellen de Participatieverordening 2017 GR Ferm Werk

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begrippen

Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet. In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Wet: Participatiewet
- b. Doelgroep: personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de wet;
- c. Voorzieningen: het geheel van samenhangende activiteiten gericht op de arbeidsinschakeling, bevordering van de deelname aan de maatschappij en het tegengaan van sociaal isolement;
- d. Dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Ferm Werk;
- e. Algemeen bestuur: het algemeen bestuur van het openbaar lichaam Ferm Werk.
- f. Loonwaarde: de verhouding tussen de arbeidsprestatie en loonkosten van een medewerker in relatie tot die van andere medewerkers met vergelijkbaar werk.
- g. Mantelzorg: langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt.

Artikel 2. Opdracht dagelijks bestuur

1. Het dagelijks bestuur biedt aan een persoon uit de doelgroep ondersteuning bij de arbeidsinschakeling en draagt zorg voor een passend aanbod van voorzieningen, in overeenstemming met de bepalingen in deze verordening en de daarop gebaseerde beleidsregels.
2. Bij de keuze van de mogelijkheden tot ondersteuning en voorzieningen, biedt het dagelijks bestuur maatwerk, waarbij een afweging wordt gemaakt of de voorziening, gelet op de mogelijkheden, capaciteiten en wensen van een persoon, het meest doelmatig is met het oog op inschakeling in de arbeid
3. Het dagelijks bestuur houdt bij het aanbieden van de in deze verordening opgenomen voorzieningen rekening met de afstand tot de arbeidsmarkt van de persoon, diens functionele beperkingen, alsmede met omstandigheden die betrekking hebben op zorgtaken van die persoon

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

- en de mogelijkheid dat hij behoort tot de doelgroep voor loonkostensubsidie of gebruik maakt van de voorziening beschut werk. Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan:
- a. de opvang van ten laste komende kinderen onder de vijf jaar, en
 - b. de noodzaak van het verrichten van mantelzorg.
4. Het dagelijks bestuur stelt bij het aanbieden van voorzieningen prioriteiten, rekening houdend met de financiële mogelijkheden en maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen. Daarbij worden drie groepen onderscheiden:
- a. personen die een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ ontvangen van Ferm Werk;
 - b. personen die behoren tot de doelgroep banenafspraken, ongeacht of zij een uitkering van Ferm Werk ontvangen;
 - c. jongeren tot 27 jaar, ongeacht of zij een uitkering van Ferm Werk ontvangen;
 - d. overige doelgroepen uit artikel 7a Participatiewet, waaronder niet uitkeringsgerechtigden, Anw-ers en personen van wie de WW uitkering binnen drie maanden afloopt
5. Het dagelijks bestuur geeft bij het aanbieden van voorzieningen prioriteit aan de doelgroepen als bedoeld in het vierde lid onder a, b en c.
6. Het dagelijks bestuur kan beperkingen vaststellen ten aanzien van het aanbod aan voorzieningen voor personen die behoren tot de doelgroep als bedoeld in het vierde lid onder d.

Hoofdstuk 3. Voorzieningen

Artikel 3. Algemene bepalingen over voorzieningen

1. Het dagelijks bestuur stelt ter uitvoering van deze verordening nadere voorwaarden en verplichtingen met betrekking tot het aanbieden van voorzieningen in beleidsregels vast.
2. Het dagelijks bestuur kan een voorziening voortijdig beëindigen als:
 - a. de persoon die aan de voorziening deelneemt zijn verplichting als bedoeld in de artikelen 9 en 17 van de wet, de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of de artikelen 13 en 37 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen niet nakomt;
 - b. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer behoort tot de doelgroep;
 - c. de persoon die aan de voorziening deelneemt algemeen geaccepteerde arbeid aanvaardt waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een in deze verordening genoemde voorziening;
 - d. de voorziening naar het oordeel van het dagelijks bestuur onvoldoende bijdraagt aan de gestelde doelen;
 - e. de voorziening naar het oordeel van het dagelijks bestuur niet meer geschikt is voor de persoon die gebruik maakt van de voorziening;
 - f. de persoon die aan de voorziening deelneemt niet meer voldoet aan de voorwaarden die in deze verordening en in de nadere beleidsregels worden gesteld om in aanmerking te komen voor die voorziening.

Artikel 4. Diagnose-instrumenten

1. Het dagelijks bestuur kan diagnose-instrumenten inzetten met als doel
 - a. de mogelijkheden en capaciteiten van belanghebbende te onderzoeken
 - b. vast te stellen welke voorzieningen gericht op inschakeling op de arbeidsmarkt voor een persoon die behoort tot de doelgroep nodig en passend zijn.
2. Tot de in het eerste lid genoemde diagnose-instrumenten behoren onder andere een medisch onderzoek en praktijkgerichte arbeidsactivering.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Artikel 5. Werkervaringsplek

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep een werkervaringsplek gericht op arbeidsinschakeling aanbieden.
2. Het doel van een werkervaringsplek is het opdoen van werkervaring of het leren functioneren in een arbeidsrelatie.
3. Het dagelijks bestuur stelt nadere regels met betrekking tot de voorwaarden die aan de werkervaringsplek verbonden worden en de maximale duur van de werkervaringsplek.

Artikel 6. Detacheringsbaan

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep een tijdelijk dienstverband aanbieden.
2. De werknemer wordt voor het verrichten van arbeid gedetacheerd bij een werkgever. De detachering wordt schriftelijk vastgelegd en getekend door zowel de werkgever en inlenende organisatie alsook de werknemer.
3. Het dagelijks bestuur stelt nadere regels vast met betrekking tot de voorwaarden die aan de detacheringsbaan verbonden worden, de maximale duur van de detacheringsbaan en de hoogte van de doorstroompremie.

Artikel 7. Proefplaatsing

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep een proefplaatsing met behoud van uitkering aanbieden bij een werkgever die de intentie heeft een dienstbetrekking van minimaal zes maanden met hem aan te gaan.
2. Het doel van de proefplaatsing is te onderzoeken of een persoon geschikt is voor de functie, of als een kortdurende periode waarin de loonwaarde van een persoon met een arbeidsbeperking -zoals bedoeld in artikel 15 van deze verordening- wordt vastgesteld.
3. De maximale duur van de proefplaatsing bedraagt 2 maanden bij plaatsing op een reguliere arbeidsplaats en 3 maanden bij een plaatsing in het kader van de banenafpraak waarbij loonwaarde moet worden vastgesteld.

Artikel 8. Scholing

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon die behoort tot de doelgroep scholing aanbieden als dit naar het oordeel van het dagelijks bestuur nodig is om de gestelde doelen met betrekking tot arbeidsinschakeling te bereiken.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op jongeren tot 27 jaar, die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs (artikel 7, derde lid, onderdeel a, Participatiewet)

Artikel 9. Ondersteuning Leer-werktraject

Het dagelijks bestuur kan ondersteuning bieden aan personen die een leer-werktraject volgen en daarbij ondersteuning nodig hebben als bedoeld in artikel 10 f van de wet. Het betreft personen:

- a. van zestien of zeventien jaar van wie de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, nog niet is geëindigd, of
- b. van achttien tot zeventwintig jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald en voor wie deze ondersteuning nodig is om het leer-werktraject met goed gevolg te doorlopen.

Artikel 10. Participatieplaats

1. Het dagelijks bestuur kan een persoon van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand overeenkomstig artikel 10a van de wet onbeloofde additionele werkzaamheden laten verrichten.
2. De premie, bedoeld in artikel 10a, zesde lid, van de wet bedraagt maximaal € 600,- per zes maanden, mits in die zes maanden voldoende door deze persoon is meegewerkt aan het vergroten van de kans op inschakeling in het arbeidsproces.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

3. Het dagelijks bestuur biedt aan een persoon van 27 jaar en ouder die niet beschikt over een startkwalificatie en die gedurende 6 maanden werkzaamheden heeft verricht als bedoeld in het eerste lid, opleiding of scholing aan indien dit naar het oordeel van het dagelijks bestuur de kans op arbeidsinschakeling vergroot.

Artikel 11. Beschut werk

1. Het dagelijks bestuur kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze persoon in dienst neemt.
2. Het dagelijks bestuur wint bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen advies in voor de beoordeling of een kandidaat uitsluitend in een beschutte omgeving onder aangepaste omstandigheden mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft. Het dagelijks bestuur selecteert voor deze beoordeling uitsluitend personen met een indicatie banenafpraak.
3. Om de in artikel 10b, eerste lid, van de Participatiewet, bedoelde werkzaamheden mogelijk te maken kan het dagelijks bestuur de volgende ondersteunende voorzieningen inzetten: fysieke aanpassingen van de werkplek of de werkomgeving, uitsplitsing van taken of aanpassingen in de wijze van werkbegeleiding, werktempo of arbeidsduur.
4. De omvang van het aanbod beschut werk en het aantal plekken beschut werk per gemeente wordt bepaald in de begroting, die jaarlijks door het algemeen bestuur wordt vastgesteld.

Artikel 12. Persoonlijke ondersteuning

1. Aan een persoon die behoort tot de doelgroep kan het dagelijks bestuur persoonlijke ondersteuning aanbieden bij het verrichten van de aan die persoon opgedragen taken, als hij zonder persoonlijke ondersteuning niet in staat is de aan hem opgedragen taken te verrichten.
2. Het dagelijks bestuur stelt nadere regels vast ten aanzien van de omvang en duur van deze voorziening, alsmede ten aanzien van de voorwaarden en verplichtingen die aan deze voorziening worden verbonden

Artikel 13. Werkgeverspremie

1. Het dagelijks bestuur kan een werkgeverspremie verstrekken aan een werkgever die een arbeidsovereenkomst sluit met een werknemer uit de doelgroep. De premie kan bestaan uit:
 - a. Een eenmalige opstartvergoeding voor een werkgever, niet zijnde een uitzendbureau, ter compensatie van inwerken, begeleiding en tijdelijk productieverlies;
 - b. Een stimuleringspremie voor uitzendbureaus, als stimulans om de werkzoekende zoveel mogelijk uren in te zetten
2. Het dagelijks bestuur bepaalt in beleidsregels de hoogte van de werkgeverspremie, de voorwaarden waaronder de werkgeverspremie wordt verstrekt en de verplichtingen voor de ontvanger (werkgever).
3. De werkgeverspremie wordt niet verstrekt aan een werkgever die de uitkeringsgerechtigde al in dienst heeft genomen voorafgaand aan de aanvraag van de werkgeverspremie
4. Er wordt geen werkgeverspremie verstrekt als de werkgever gebruik maakt van een proefplaatsing als bedoeld in artikel 7.

Artikel 14 Persoonsgebonden re-integratiebudget voor de werkgever

1. Het dagelijks bestuur kan een persoonsgebonden re-integratiebudget aan een werkgever verstrekken voor aantoonbare kosten van begeleiding en/of scholing van een persoon die behoort tot de doelgroep.
2. Het persoonsgebonden re-integratiebudget kan worden ingezet als de werkgever (eventueel aansluitend op de proefplaatsing of werkervaringsplaats) een arbeidsovereenkomst voor minimaal 6 maanden sluit met werknemer, en de werknemer daardoor uitkeringsonafhankelijk wordt.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

3. Het dagelijks bestuur bepaalt in beleidsregels de maximale hoogte van het persoonsgebonden re-integratiebudget, de voorwaarden waaronder het persoonsgebonden re-integratiebudget wordt verstrekt en de verplichtingen voor de ontvanger.

Artikel 15. Loonkostensubsidie

1. Het dagelijks bestuur verstrekt een loonkostensubsidie aan een werkgever die een arbeidsovereenkomst sluit met een werknemer die behoort tot de doelgroep banenafpraak.
2. Het dagelijks bestuur stelt vast of een persoon behoort tot de doelgroep banenafpraak na kennis te hebben genomen van het advies van een daartoe aangewezen externe partij omtrent de vraag of die persoon voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 6, eerste lid onder e. van de wet.
3. De in het eerste lid genoemde loonkostensubsidie wordt vastgesteld op basis van de loonwaarde van de werknemer. De loonwaarde wordt bepaald met behulp van een gecertificeerd loonwaarde systeem.
4. Het dagelijks bestuur kan een tijdelijke loonkostensubsidie verstrekken gedurende maximaal 12 maanden aan een werkgever die een arbeidsovereenkomst sluit met een werknemer die niet behoort tot de doelgroep banenafpraak als bedoeld in de wet maar waarvan het dagelijks bestuur heeft vastgesteld dat er sprake is van een verminderde loonwaarde. De tijdelijke loonkostensubsidie kan eventueel verlengd worden als na herbeoordeling blijkt dat er nog steeds sprake is van een verminderde loonwaarde.

Artikel 16. Uitstroompremie

1. Het dagelijks bestuur kan op aanvraag een eenmalige uitstroompremie toekennen aan een langdurig werkloze van 27 jaar of ouder duurzaam uitstroomt naar algemeen geaccepteerde arbeid –niet zijnde gesubsidieerde arbeid of beschut werk- en daardoor niet langer recht heeft op algemene bijstand.
2. Een langdurig werkloze in de zin van het eerste lid is een persoon die gedurende een aaneengesloten periode van 12 maanden of langer op een uitkering op grond van de Participatiewet, de IOAW of IOAZ aangewezen is geweest.
3. Duurzame uitstroom als bedoeld in het eerste lid is uitstroom wegens werkaanvaarding gedurende een periode van minimaal 12 maanden vanaf beëindiging van de uitkering.
4. De premie kan door de belanghebbende worden aangevraagd vanaf 12 maanden en tot 18 maanden na beëindiging van de uitkering.
5. Het dagelijks bestuur bepaalt in beleidsregels de hoogte van de uitstroompremie.
6. Bij uitstroom vanuit de uitkering naar een detachingsbaan als bedoeld in artikel 6 kent het dagelijks bestuur op aanvraag 12 maanden na beëindiging van de uitkering een uitstroompremie toe van 50 % van de premie als bedoeld in het vorige lid. De overige 50% wordt toegekend bij doorstroom vanuit de detachingsbaan naar baan bij een reguliere werkgever.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 17. Inwerkingtreding, intrekking en overgangsbepaling

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.
2. Met ingang van inwerkingtreding van deze verordening worden de Participatieverordening 2015 GR Ferm Werk en de Verordening loonkostensubsidie GR Ferm Werk 2015 zoals vastgesteld door het algemeen bestuur op 18 december 2014 ingetrokken.
3. Voorzieningen die zijn toegekend op grond van de Participatieverordening 2015 GR Ferm Werk blijven van kracht voor de duur van 12 maanden, gerekend vanaf de inwerkingtreding van deze verordening, mits wordt voldaan aan de voorwaarden uit de Participatieverordening 2015.
4. Het dagelijks bestuur kan na afloop van de in het derde lid bedoelde periode besluiten of een voorziening wordt voortgezet.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Artikel 18. Citeertitel

1. Deze verordening wordt aangehaald als: Participatieverordening 2017 GR Ferm Werk.

Aldus besloten in de vergadering van het algemeen bestuur van Ferm Werk gehouden op 22 december 2016.

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter algemeen bestuur Ferm Werk

.....
B. Drost
secretaris algemeen bestuur Ferm Werk

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begrippen

Begrippen die al zijn omschreven in de Participatiewet, Algemene wet bestuursrecht of de Gemeentewet worden niet afzonderlijk gedefinieerd in deze verordening. Deze zijn vanzelfsprekend van toepassing op deze verordening.

Doelgroep

De doelgroep wordt gevormd door personen zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder a, van de Participatiewet. Het betreft personen:

1. die algemene bijstand ontvangen;
2. als bedoeld in artikel 34a, vijfde lid onderdelen b en c, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), artikel 35, vierde lid, onderdelen b en c, van de WIA en artikel 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie als bedoeld in artikel 10d van de Participatiewet is verleend;
3. als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Participatiewet;
4. met een nabestaanden- of wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (hierna: ANW);
5. met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (hierna: IOAW);
6. met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (hierna: IOAZ);
7. zonder uitkering;
8. en, die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het dagelijks bestuur aangeboden voorziening.

Artikel 2. Opdracht dagelijks bestuur

Op grond van artikel 8a, tweede lid, onderdeel a, van de Participatiewet moet het algemeen bestuur in de verordening regelen hoe de voorzieningen over de personen worden verdeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de omstandigheden en de functionele beperkingen van die personen. Dit is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. In dit artikel is aan het voorgaande uitvoering gegeven.

Rekening houden met omstandigheden en beperkingen

Het dagelijks bestuur moet bij de inzet van de voorzieningen rekening houden met de afstand tot de arbeidsmarkt, omstandigheden en functionele beperkingen van een persoon. In artikel 2, derde lid, is opgenomen waarmee het dagelijks bestuur in ieder geval rekening moet houden.

Onder zorgtaken wordt in ieder geval verstaan: de opvang van ten laste komende kinderen onder de vijf jaar, en de noodzaak van het verrichten van mantelzorg.

Onder mantelzorg wordt verstaan: langdurige zorg die niet in het kader van een hulpverlenend beroep wordt geboden aan een hulpbehoevende door personen uit diens directe omgeving, waarbij zorgverlening rechtstreeks voortvloeit uit de sociale relatie en de gebruikelijke zorg van huisgenoten voor elkaar overstijgt (definitie gebaseerd op het begrip zoals dat wordt gehanteerd in de Wet maatschappelijke ondersteuning).

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Prioriteiten in verband met de financiële mogelijkheden en maatschappelijke, economische en conjuncturele ontwikkelingen

Niet alleen mensen met een uitkering, maar ook overige doelgroepen waaronder zogenaamde niet uitkeringsgerechtigden (NUG'gers), mensen met een uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet (Anw-ers) en personen van wie de WW uitkering binnen drie maanden afloopt, behoren onder de Participatiewet tot de officiële doelgroep van gemeenten. Dat betekent dat deze personen een beroep kunnen doen op ondersteuning door Ferm Werk bij re-integratie of participatie, en een beroep kunnen doen op verschillende voorzieningen zoals een loonkostensubsidie. De wet biedt wel een zekere beleidsvrijheid in de mate en de wijze waarop deze overige doelgroepen ondersteund worden.

Onder niet-uitkeringsgerechtigde (NUG'ger) wordt verstaan: de persoon, jonger dan de pensioengerechtigde leeftijd, die als werkloze werkzoekende staat geregistreerd bij het UWV en die geen recht heeft op een uitkering op grond van de Participatiewet, de WW, de WAZ, de Wet Wajong, de WAO, de TW, de Tijdelijke wet beperking inkomensgevolgen arbeidsongeschiktheidscriteria, de ANW dan wel op grond van een regeling, die met deze wetten naar aard en strekking overeenstemt (artikel 6 lid 1 onderdeel a Participatiewet).

Er kunnen verschillende redenen zijn waarom een NUG'ger, ondanks dat hij of zij geen eigen inkomen heeft uit arbeid, geen recht heeft op een uitkering. De meest voorkomende is de hoogte van het inkomen van de partner.

Er zijn globaal gesproken twee categorieën NUG'gers:

- De 'traditionele' groep, die ook voor invoering van de Participatiewet als NUG'ger geclassificeerd werd. Voorbeelden zijn herintredende huisvrouwen of –mannen, mensen die vrijwillig ontslag hebben genomen of gestopte ondernemers.
- Een nieuwe groep van mensen met een arbeidsbeperking, die sinds invoering van de Participatiewet geen recht hebben op een Wajong uitkering of een WSW dienstverband, maar voor wie het evenmin een vanzelfsprekendheid is dat ze recht hebben op een bijstandsuitkering bij de gemeente. Hieronder vallen onder meer een deel van de mensen die op 1 januari 2015 op de WSW wachtlijst stonden. Bij jonge gehandicapten met arbeidsvermogen (die voor 1 januari 2015 nog geen Wajong uitkering hadden) komt de NUG status veelal doordat ze nog thuiswonend zijn en hun ouders nog een onderhoudsplicht hebben, of ze nog onderwijs kunnen volgen. Bij oudere mensen met een arbeidsbeperking kan het door het inkomen van de partner komen.

Omdat het voor de deelnemende gemeenten van Ferm Werk (net als voor veel andere gemeenten) budgettair niet mogelijk is om iedereen volledig te ondersteunen, zijn beleidsmatige keuzes ten aanzien van de dienstverlening aan NUG'gers en Anw-ers en personen van wie de WW uitkering binnen drie maanden afloopt, essentieel.

In het vierde, vijfde en zesde lid van artikel 2. wordt bepaald welke prioritering gehanteerd wordt. In beleidsregels zullen nadere voorwaarden gesteld worden aan de inzet van de voorzieningen die in deze verordening zijn opgenomen t.g.v. overige doelgroepen waaronder niet uitkeringsgerechtigden, mensen met een uitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet en personen van wie de WW uitkering binnen drie maanden afloopt.

Artikel 3. Algemene bepalingen over voorzieningen

De Participatiewet schrijft niet uitputtend voor welke voorzieningen het dagelijks bestuur aan moet bieden. Het enige criterium is dat de voorziening gericht moet zijn op de arbeidsinschakeling en moet bijdragen aan het (op termijn) mogelijk maken van betaalde arbeid door een persoon. Al naar gelang de afstand van een persoon tot de arbeidsmarkt kan een voorziening gericht zijn op bijvoorbeeld sociale activering en het voorkomen van een isolement (zoals het doen van vrijwilligerswerk met behoud van uitkering), het leren van vaardigheden of kennis, of het opdoen van werkervaring (bijvoorbeeld via gesubsidieerd werk).

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Beëindigingsgronden

Het tweede lid geeft aan dat het dagelijks bestuur een voorziening kan beëindigen en in welke gevallen het dat kan doen. Voor de persoon zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a onder 2, van de Participatiewet wordt op dit punt een uitzondering gemaakt. Het gaat om de persoon zoals bedoeld in artikel 34a, vijfde lid, onderdelen b en c, 35, vierde lid, onderdelen b en c en 36, derde lid, onderdelen b en c, van de WIA. Voor deze doelgroep geldt dat het dagelijks bestuur ondersteuning bij de arbeidsinschakeling moet bieden tot het moment dat het inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt en ten behoeve van die persoon in die twee jaren geen loonkostensubsidie is verstrekt.

Onder beëindigen wordt hierbij ook verstaan het stopzetten van de subsidie aan een werkgever of het opzeggen van de arbeidsovereenkomst bij een detacheringsbaan. Bij deze laatste wijze van beëindigen dienen vanzelfsprekend de toepasselijke bepalingen uit het arbeidsrecht en de eventueel aanwezige rechtspositieregeling in acht te worden genomen.

Artikel 4. Diagnose-instrumenten

Bij de keuze van de mogelijkheden tot ondersteuning en voorzieningen, biedt het dagelijks bestuur maatwerk. Om dit maatwerk te kunnen leveren is het van belang een goede diagnose te maken van de mogelijkheden, capaciteiten en belemmeringen van de belanghebbende. Daartoe zijn verschillende instrumenten inzetbaar. Hier worden genoemd: het medisch onderzoek bij een vermoeden van medische beperkingen en de praktijkgerichte arbeidsdiagnose. Bij dit laatste instrument wordt de belanghebbende geplaatst in de werkomgeving van Ferm Werk. Doel hiervan is te observeren en een diagnose te stellen waarop het vervolgtraject wordt gebaseerd. Daarnaast kan de kandidaat in de praktijkomgeving arbeidsritme opdoen of behouden en werknemersvaardigheden ontwikkelen.

Artikel 5. Werkervaringsplek

Werkervaringsplek is gericht op uitbreiden van kennis en ervaring

Een werkervaringsplek onderscheidt zich van een arbeidsovereenkomst. Bij een beoordeling of er al dan niet sprake is van een arbeidsovereenkomst toetst de rechter aan de drie criteria voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst: persoonlijk verrichten van arbeid, loon en gezagsverhouding. Daarbij wordt gekeken naar een aantal aspecten zoals de bedoeling van de partijen en wat al dan niet schriftelijk is overeengekomen. De rechter besteedt vooral aandacht aan de feitelijke invulling van de overeenkomst.

De Hoge Raad heeft bepaald dat er bij een werkervaringsplek weliswaar sprake is van het persoonlijk verrichten van arbeid, maar dat dit overwegend gericht is op het uitbreiden van de kennis en ervaring van de werknemer. Daarnaast is bij een werkervaringsplek in de regel geen sprake van beloning. Terughoudend zijn met het verstrekken van een gerichte stagevergoeding ligt daarom voor de hand. Er kan wel een onkostenvergoeding worden gegeven, mits er daadwerkelijk sprake is van een vergoeding van gemaakte kosten.

Doel van de werkervaringsplek

Het tweede lid geeft nog eens specifiek aan wat het doel is van de werkervaringsplek, om het verschil met een normale arbeidsverhouding aan te geven. Dit is vooral van belang om te voorkomen dat een persoon claimt dat sprake is van een arbeidsovereenkomst en bij de rechter loonbetaling vordert. De werkervaringsplek kan twee doelen hebben. Op de eerste plaats kan het gaan om het opdoen van specifieke werkervaring. Dit is vergelijkbaar met de zogenaamde 'snuffelstage', waarbij een persoon de gelegenheid krijgt om te bezien of het soort werk als passend kan worden beschouwd. Op de tweede plaats kan het gaan om het leren werken in een arbeidsrelatie. In de werkervaringsplek kan een persoon wennen aan aspecten als gezag, op tijd komen, werkritme en samenwerken met collega's.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Dagelijks bestuur stemt duur activiteiten af op de persoon

In het derde lid wordt bepaald dat het dagelijks bestuur in beleidsregels opneemt welke voorwaarden er aan de werkervaringsplek gesteld worden. Het dagelijks bestuur moet de duur afstemmen op de mogelijkheden en capaciteiten van een persoon. Gezien de mogelijk sterk verschillende behoeften op dit gebied, zal een al te rigide termijn moeilijk zijn.

Een aandachtspunt bij alle onbetaalde werkzaamheden is dat deze activiteiten niet mogen leiden tot verdringing op de arbeidsmarkt en concurrentievervalsing. Alle onbetaalde werkzaamheden in deze verordening zijn gericht op de arbeidsinschakeling en uitstroom uit de uitkering. Het zijn re-integratie instrumenten en geen doel op zich.

Artikel 6. Detacheringsbaan

De Participatiewet biedt de mogelijkheid personen uit de doelgroep een dienstverband aan te bieden om op detacheringsbasis werkervaring op te doen. In de verordening zijn de randvoorwaarden vastgelegd waarbinnen de banen vormgegeven worden.

Het eerste lid biedt de mogelijkheid tot het aangaan van het dienstverband. Het dagelijks bestuur zorgt ervoor dat een persoon een tijdelijk dienstverband krijgt aangeboden bij Ferm Werk of een derde. Die derde kan bijvoorbeeld een detacheringsbureau zijn. In het tweede lid wordt bepaald dat het gaat om detachering. Daarbij worden op twee vlakken afspraken gemaakt. Ten eerste tussen het inlenende bedrijf en de werkgever. Hierin worden zaken geregeld als de verhouding tot de werkgever, de hoogte van de inleenvergoeding en de wijze waarop de begeleiding wordt vormgegeven. In de overeenkomst tussen werknemer en inlener worden afspraken gemaakt over werktijden, verlof en de inhoud van het werk.

Tijdelijk dienstverband

De toevoeging tijdelijk is in dit artikel van belang om de rechtspositionele risico's te beperken. Als Ferm Werk zelf personen uit de doelgroep in dienst neemt om te detacheren bij een werkgever kunnen zij maximaal drie contracten krijgen met een maximale duur van in totaal 23 maanden. Op grond van de Wet Werk en Zekerheid heeft een werknemer aanspraak op een vast contract na twee jaar of vanaf het vierde contract. Het bieden van een tijdelijke arbeidsovereenkomst sluit overigens aan bij de doelstelling van de detacheringsconstructie: werkgevers ondersteunen bij het plaatsen van moeilijk bemiddelbare werkzoekenden. Het doel van dit instrument is niet om werkzoekenden permanent als werknemer bij Ferm Werk onder te brengen.

Artikel 7. Proefplaatsing

De voorziening proefplaatsing kan worden ingezet voor personen uit de doelgroep om te onderzoeken of de functie een geschikte functie is voor de kandidaat. De proefplaatsing vindt plaats met behoud van uitkering. Voorwaarde is dat de werkgever de intentie heeft uitgesproken dat hij de kandidaat een arbeidsovereenkomst voor minimaal 6 maanden wil aanbieden.

De voorziening proefplaatsing kan ook worden ingezet als een kortdurende proefperiode waarin de loonwaarde van een persoon met een arbeidsbeperking -behorend tot de doelgroep loonkostensubsidie als bepaald in artikel 10 c van de Participatiewet- wordt vastgesteld, met als uiteindelijk doel indiensttreding bij de werkgever met loonkostensubsidie.

Artikel 8. Scholing

Soms kan het noodzakelijk zijn dat een belanghebbende eerst een scholingstraject volgt, waardoor iemands mogelijkheden op arbeidsinschakeling aanzienlijk kunnen toenemen. Scholing kan worden ingezet voor personen met of zonder een startkwalificatie. Maar vooral voor personen zonder startkwalificatie kan scholing (anders dan uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs) noodzakelijk zijn voor de re-integratie.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Jongeren

Personen jonger dan 27 jaar die nog mogelijkheden hebben binnen het uit 's Rijks kas bekostigde onderwijs kunnen sinds 1 juli 2012 geen voorziening ontvangen die hen ondersteunt bij de arbeidsinschakeling (artikel 7, derde lid, onderdeel a, van de Participatiewet).

Artikel 9. Ondersteuning bij leer-werktraject

In artikel 10f van de Participatiewet is bepaald dat het dagelijks bestuur onder omstandigheden ondersteuning kan bieden aan personen jonger dan 18 jaar en aan personen van 18 tot 27 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald en voor wie een leer-werktraject nodig is.

De voorziening ondersteuning bij leer-werktrajecten is inzetbaar voor jongeren van 16 of 17 jaar die dreigen uit te vallen uit school, maar middels een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen. Om te voorkomen dat jongeren onnodig uitvallen, wordt de mogelijkheid geboden extra ondersteuning te bieden. Deze voorziening kan ook worden ingezet ter voorkoming van schooluitval bij jongeren van 18 tot 27 jaar die door een leer-werktraject alsnog een startkwalificatie kunnen behalen.

Personen jonger dan 27 jaar die uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs kunnen volgen, zijn uitgesloten van bijstand en ook van ondersteuning op grond van artikel 7, derde lid, onder a, van de Participatiewet. Het gaat niet alleen om jongeren die nog onderwijs volgen maar ook om degenen die dat redelijkerwijs nog kunnen doen. Vanaf het moment dat de jongere uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt of kan volgen wordt geen ondersteuning bij de arbeidsinschakeling geboden.

Artikel 10. Participatieplaats

Een participatieplaats is een vorm van onbetaalde activiteiten die niet direct gericht is op werkaanvaarding. Een participatieplaats is bedoeld voor personen met een zeer grote afstand tot de arbeidsmarkt, voor wie de kans op arbeidsinschakeling (nog) gering is. Voor personen jonger dan 27 jaar is ondersteuning in de vorm van een participatieplaats niet mogelijk. Dit is geregeld in artikel 7, achtste lid, van de Participatiewet. Het dagelijks bestuur kan dan ook enkel aan personen van 27 jaar of ouder met recht op algemene bijstand een participatieplaats aanbieden. Langdurig werken met behoud van uitkering heeft niet de voorkeur maar maatwerk kan inhouden dat een participatieplaats een goed instrument is om in te zetten.

Premie

De persoon die werkzaamheden verricht op een participatieplaats heeft recht op een premie voor het eerst na zes maanden en vervolgens iedere zes maanden na aanvang van de additionele werkzaamheden (artikel 10a, zesde lid, van de Participatiewet). Voorwaarde is dat de persoon naar het oordeel van het college voldoende heeft meegewerkt aan het vergroten van zijn kansen op de arbeidsmarkt. Door een premie te verstrekken wordt de inzet voor een actieve(re) deelname aan de maatschappij beloond.

De hoogte van de premie

De premie wordt vrijgelaten op grond van artikel 31, tweede lid, onderdeel j, van de Participatiewet. In verband hiermee is de hoogte van de premie begrensd door het in de vrijlatingsbepaling genoemde bedrag. Daarnaast moet bij het bepalen van de hoogte van de premie ook het risico van de armoedeval worden betrokken. De premie draagt bij aan de armoedeval: hoe hoger de premie is hoe groter de armoedeval als de premie wegvalt bij afronding van de participatieplaats, bij uitstroom naar regelingen waarin financiële prikkels ontbreken of naar een reguliere baan. De premie kan dan fungeren als een rem om door te stromen. Een premie van € 600,00 per half jaar is een substantiële beloning voor de uitkeringsgerechtigde, waarbij de gevolgen voor de armoedeval en de doorstroom naar overige regelingen of betaalde arbeid binnen redelijke grenzen blijven.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Scholing in combinatie met participatieplaats

Wanneer een persoon die werkzaamheden verricht in het kader van een participatieplaats niet over een startkwalificatie beschikt, dient het dagelijks bestuur aan deze persoon scholing of opleiding aan te bieden. Dit geldt vanaf zes maanden na aanvang van de werkzaamheden op de participatieplaats. De scholing of opleiding moet zijn gericht op vergroting van de kansen op de arbeidsmarkt. Het dagelijks bestuur hoeft aan een persoon alleen geen scholing of opleiding aan te bieden als dergelijke scholing of opleiding naar zijn oordeel de krachten of bekwaamheden van de persoon te boven gaan of als naar zijn oordeel scholing of opleiding niet bijdraagt aan vergroting van de kans op inschakeling in het arbeidsproces van de persoon. Dit volgt uit artikel 10a, vijfde lid, van de Participatiewet.

Artikel 11. Beschut werk

Vanaf 2015 hebben gemeenten de mogelijkheid om een aparte 'voorziening beschut werk' te creëren. Deze voorziening kan worden opgevat als een opvolger van de sociale werkvoorziening voor diegenen die uitsluitend in een beschutte omgeving, onder aangepaste omstandigheden, mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben. De intentie van de wetgever is dat gemeenten een voorziening beschut werk inrichten die wordt opgebouwd naarmate de Wsw wordt afgebouwd. De wetgever gaat hierbij uit van het principe '3 eruit, 1 erin' oftewel voor iedere 3 beëindigde Wsw-plaatsen komt er 1 plek beschikbaar in de nieuwe voorziening beschut werken.

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk kan de voorziening beschut werk aanbieden aan een persoon uit de doelgroep die door een lichamelijke, verstandelijke of psychische beperking een zodanige mate van begeleiding op en aanpassingen van de werkplek nodig heeft dat niet van een reguliere werkgever redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij deze in dienst neemt (eerste lid).

Stap 1: voorselectie

Voor de vaststelling of iemand behoort tot de doelgroep voor de voorziening beschut werk wordt (verplicht) advies gevraagd bij het UWV. In de verordening moet worden geregeld hoe het dagelijks bestuur personen selecteert voor die beoordeling door het UWV. Gezien de geldende criteria en het uitgangspunt dat regulier werk (al dan niet met loonkostensubsidie) vóórgaat, is het doelmatig om hiervoor personen te selecteren waarvan al is vastgesteld dat ze tot de doelgroep banenafpraak behoren.

Stap 2: advies Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen adviseert het dagelijks bestuur met betrekking tot het oordeel of een persoon tot de doelgroep beschut werk behoort. Het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen voert op basis van landelijke criteria een beoordeling uit (artikel 10b, tweede lid, van de Participatiewet).

Stap 3: besluit

Op basis van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen beslist Ferm Werk of iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort. Alleen als sprake is van een onzorgvuldige totstandkoming van het advies van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kan Ferm Werk besluiten het advies niet te volgen.

Stap 4: dienstbetrekking 'beschut werk'

Nadat is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep 'beschut werk' behoort, zorgt Ferm Werk ervoor dat deze persoon in een dienstbetrekking onder beschutte omstandigheden aan de slag gaat (artikel 10b, derde lid, van de Participatiewet). Het kan dan gaan om een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke dienstbetrekking (artikel 6, eerste lid, onderdeel f, van de Participatiewet). Hoe de dienstbetrekking wordt georganiseerd, is niet vastgelegd in de wet. Een dienstbetrekking kan bijvoorbeeld worden georganiseerd via een gemeentelijke dienst, NV, BV of stichting. Ook kunnen personen (via detachering) in een beschutte omgeving bij reguliere werkgevers werken.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Naast het bepalen van wie in aanmerking kan komen voor beschut werk is in deze verordening vastgelegd welke ondersteunende voorzieningen ingezet kunnen worden om deze dienstbetrekking mogelijk te maken (derde lid).

Omvang beschut werk

Het dagelijks bestuur neemt de omvang van het aanbod beschut werk op in de begroting in overleg met de gemeenten die hiervoor de middelen beschikbaar stellen.

Artikel 12. Persoonlijke ondersteuning

In artikel 12 wordt de voorziening persoonlijke ondersteuning nader gedefinieerd. Het moet gaan om een systematische ondersteuning van de werknemer. Bijvoorbeeld de inzet van een jobcoach, die op vaste tijden en gedurende een langere periode de werknemer met beperkingen bij het verrichten van zijn taken ondersteunt. Daarnaast moet de ondersteuning noodzakelijk zijn in die zin, dat de werknemer zonder die ondersteuning in redelijkheid niet zijn werkzaamheden zou kunnen verrichten. De persoonlijke ondersteuning van een jobcoach heeft tot doel dat een werknemer wordt begeleid naar een situatie waarin hij uiteindelijk zonder begeleiding bij een reguliere werkgever werkzaam kan zijn.

Artikel 13. Werkgeverspremie

De werkgeverspremie is bedoeld als stimulans voor een werkgever om een uitkeringsgerechtigde een dienstverband aan te bieden met een zodanige omvang dat hierdoor de uitkering kan worden beëindigd.

Het doel van de premie is bieden van financiële compensatie aan een werkgever voor de eventueel verminderde productiviteit en extra begeleiding tijdens de eerste periode van het dienstverband.

Het doel van de stimuleringsregeling voor uitzendbureaus is het uitzendbureau te stimuleren om de uitkeringsgerechtigde zoveel mogelijk uren in te zetten.

Artikel 14 Persoonlijk re-integratie budget voor werkgevers

Als een uitkeringsgerechtigde een re-integratievoorziening nodig heeft, kan het dagelijks bestuur een persoonsgebonden re-integratiebudget aanbieden aan de werkgever. Dit biedt de werkgever keuzevrijheid bij het inzetten van middelen bijvoorbeeld voor begeleiding, scholing of werkplekaanpassing. De hoogte en voorwaarden worden in nadere beleidsregels vastgesteld.

Artikel 15. Loonkostensubsidie

Compensatie

Het doel van de loonkostensubsidie is het bieden van compensatie voor het feit dat voor een persoon ten minste het wettelijk minimumloon moet worden betaald, terwijl de werkgever een persoon (nog) niet ten volle kan inzetten.

In artikel 6 tweede lid van de Participatiewet is bepaald dat het algemeen bestuur bij verordening regels dient vast te stellen over de doelgroep loonkostensubsidie en de loonwaarde. Deze verplichting heeft betrekking op de wettelijke loonkostensubsidie op grond van artikel 10 van de wet, voor mensen die zijn opgenomen in het doelgroepenregister van het UWV.

In deze verordening bepaalt het dagelijks bestuur dat daarnaast een loonkostensubsidie kan worden ingezet voor personen die niet in het doelgroepenregister zijn opgenomen maar van wie is vastgesteld dat zij tijdelijk nog niet volledig productief zijn. De loonkostensubsidie wordt aan de werkgever verstrekt om het verschil in arbeidsproductiviteit (tot wettelijke minimum loon) te compenseren en zo de re-integratie van de bijstandsgerechtigde te bewerkstelligen.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Artikel 16. Uitstroompremie

De wet biedt de mogelijkheid om premies te verstrekken om uitstroom te bevorderen. Er is wettelijk een maximum gesteld aan het bedrag. In deze verordening is geregeld dat een uitstroompremie alleen verstrekt wordt als een persoon die algemene bijstand ontving, volledig en langdurig (12 maanden of langer) uitstroomt vanwege het aanvaarden van regulier betaald werk. De premie kan worden aangevraagd tot 18 maanden beëindiging van de uitkering. Onder langdurig werkloze wordt verstaan een persoon die gedurende een aaneengesloten periode van 12 maanden of langer aangewezen is (geweest) op een uitkering op grond van de Participatiewet, IOAW of IOAZ.

De hoogte van de premie wordt in beleidsregels vastgelegd. Hier staat slechts dat we gebruik kunnen maken van het instrument uitstroompremie. Deeltijd-uitstroom is geen uitstroom. Voorwaarde is immers dat de betrokkene niet langer recht op bijstand heeft. Bij deeltijd werk plus aanvullende bijstand kan voor bepaalde groepen (tijdelijk) vrijlating van de inkomsten worden toegepast. Dit is geregeld in de wet.

Om doorstroom vanuit een detachingsbaan naar reguliere algemeen geaccepteerde arbeid te stimuleren wordt in het zesde lid bepaald dat bij uitstroom naar een detachingsbaan het recht op uitstroompremie in twee fasen ontstaat: bij uitstroom naar de detachingsbaan kan 12 maanden na uitstroom 50% van de uitstroompremie worden toegekend. De overige 50% wordt toegekend na uitstroom vanuit de detachingsbaan naar een baan bij een reguliere werkgever.

Artikel 17. Intrekken oude verordening en overgangsrecht

In artikel 17 is onder andere het overgangsrecht neergelegd. Het kan voorkomen dat een persoon een voorziening toegekend gekregen heeft op grond van de oude Participatieverordening, die niet meer voldoet aan de voorwaarden uit deze verordening. Hierbij kan worden gedacht aan de situatie waarin de oude Participatieverordening voorzieningen bevat die na inwerkingtreding van deze verordening niet meer worden verstrekt. Ook is het denkbaar dat een persoon op grond van de oude Participatieverordening wel in aanmerking zou komen voor een voorziening, maar door inwerkingtreding van deze verordening niet meer. De toegekende voorziening zou dan op grond van artikel 3, tweede lid, van deze verordening moeten worden beëindigd. Om dit te voorkomen is in artikel 17, derde lid, geregeld dat dergelijke voorzieningen worden behouden voor ten hoogste de duur van een jaar. Dit uiteraard voor zover wordt voldaan aan de voorwaarden uit de oude Participatieverordening. Wordt niet meer aan die voorwaarden voldaan, dan moet de voorziening worden beëindigd, bijvoorbeeld als een belanghebbende geen aanspraak meer heeft op ondersteuning bij de arbeidsinschakeling. De periode van een jaar begint te lopen vanaf het moment van inwerkingtreding van deze verordening.

Na afloop van de periode van een jaar kan het dagelijks bestuur besluiten of een voorziening wordt voortgezet (artikel 17, vierde lid).

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan
Participatieverordening 2017	Dagelijks Bestuur		Gemeenteraden, cliëntenraad

Onderwerp	Wijziging verordening cliëntenparticipatie
Datum	9 augustus 2016
Auteur	Elly Vos

Besluit

Het dagelijks bestuur van Ferm Werk

besluit

In te stemmen met het voorgestelde wijzigingsbesluit voor de Verordening cliëntenparticipatie en dit aan te bieden

- via de colleges van burgemeester en wethouders aan de gemeenteraden om hierover hun zienswijze kenbaar te maken;
- aan de cliëntenraad om hierover zijn advies uit te brengen.

Ondertekening

Aldus besloten in de vergadering van het dagelijks bestuur van Ferm Werk gehouden op 8 september 2016

.....
Y. Koster-Dreese
voorzitter dagelijks bestuur Ferm Werk

.....
B.F. Drost
secretaris dagelijks bestuur Ferm Werk

Voorstel aan en besluit van het dagelijks bestuur

Vergadering 8 september 2016
Agendapunt 12

Voorstel

Inleiding

Ferm Werk voert voor de deelnemende gemeenten zowel de Participatiewet als de WSW uit. Beide wetten kennen de verplichting om (bij verordening) regels te stellen voor cliëntenparticipatie. Omdat Ferm Werk de bevoegdheden van colleges en raden heeft overgenomen, moet Ferm Werk dus ook de cliëntenparticipatie regelen. Daartoe heeft het algemeen bestuur de verordening cliëntenparticipatie 2015 vastgesteld en zijn nadere afspraken vastgelegd in een convenant tussen het dagelijks bestuur en de cliëntenraad.

Op verzoek van de cliëntenraad en diens voorgangers is in zowel de verordening als het convenant de vorming van een WSW-commissie vastgelegd als bijzonder onderdeel van de cliëntenraad. Hiervoor werd gekozen om de vertegenwoordiging vanuit de geleding WSW in staat te stellen om in kleiner verband, en waar nodig met externe begeleiding, de punten te bespreken die met name voor hen van belang zijn. De verbinding met de cliëntenraad is geborgd doordat één van de leden van de WSW-commissie een vast lid is van de cliëntenraad, terwijl één van de leden van de cliëntenraad de vergaderingen van de WSW-commissie bijwoont. Deze commissie bestaat sinds de start uit (dezelfde) drie personen.

De cliëntenraad heeft recent per brief laten weten dat de WSW-commissie in juni 2016 is opgeheven.

Dit betekent dat de verordening moet worden aangepast. Dat kan door een wijziging van artikel 3. Daar is namelijk in het vierde lid (dwingend) bepaald dat de cliëntenraad een aparte commissie instelt. Voorgesteld wordt hier een kan-bepaling van te maken. Dat laat de mogelijkheid open om op een later moment opnieuw zo'n commissie in te stellen, mocht men op enig moment van inzicht veranderen.

Beoogd effect

Met de voorgestelde wijziging van de Verordening cliëntenparticipatie 2015 wordt beoogd om de cliëntenraad in staat te stellen om te werken op een wijze die men zelf doelmatig acht.

Overwegingen

Uitgangspunt bij cliëntenparticipatie is dat de cliëntenraad zijn eigen werkwijze kan bepalen
In de aanloop naar de instelling van de cliëntenraad bij Ferm Werk is als uitgangspunt gesteld dat de cliëntenraad zelfstandig opereert en dus zijn eigen werkwijze vaststelt. Daarbij werd in eerste instantie door de cliëntenraad zelf gekozen voor de instelling van een WSW-commissie. Inmiddels is hen gebleken dat de constructie met een aparte commissie niet goed functioneert. Zij zijn tot de conclusie gekomen dat het beter is om de personen die de WSW-commissie vormden op te nemen in de cliëntenraad. Concreet wordt voorgesteld om 2 personen als permanent lid op te nemen in de cliëntenraad en de derde als reserve-lid dat wel alle stukken ontvangt maar alleen als vervanger deelneemt aan de vergaderingen van de cliëntenraad. Omdat de WSW-commissie op verzoek van de cliëntenraad is ingesteld, wordt voorgesteld om in te stemmen met hun voorstel.

Financiële consequenties

Dit voorstel heeft geen financiële gevolgen.

Vervolgtraject

Na ontvangst van de zienswijzen van de gemeenteraden en het advies van de cliëntenraad kan het dagelijks bestuur de verordening ter vaststelling aanbieden aan het algemeen bestuur.

Na vaststelling zal het wijzigingsbesluit op de voorgeschreven wijze worden bekendgemaakt en de geconsolideerde versie op overheid.nl beschikbaar worden gesteld. Deze zal tevens worden opgenomen in het handboek Grip op Participatiewet.

Communicatie

Ferm Werk communiceert over deze wijziging van beleid via zijn eigen website.

Bijlagen

- concept wijzigingsbesluit
- huidige en voorgestelde tekst en toelichting van/bij artikel 3
- brief van de cliëntenraad

Wijzigingsbesluit

Aanhef en considerans

Het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk,

Gelezen

- het voorstel van het dagelijks bestuur van 15 december 2016 tot wijziging van de Verordening cliëntenparticipatie;
- het voorstel aan het dagelijks bestuur ter zake dat is behandeld op 9 september 2016;

In aanmerking genomen

- de zienswijzen ter zake van de gemeenteraden van de gemeenten Woerden, Montfoort en Oudewater
- het advies van de cliëntenraad van Ferm Werk;

Besluit

Tot de hierna volgende wijzigingen van de Verordening cliëntenparticipatie 2015 GR Ferm Werk:

ARTIKEL I

Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

Het vierde lid komt te luiden:

Ter bevordering van de vertegenwoordiging van cliënten met een WSW-indicatie kan de cliëntenraad een aparte commissie instellen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers, uit welke commissie vertegenwoordigers worden afgevaardigd naar de cliëntenraad.

ARTIKEL II

De toelichting bij artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

De laatste alinea komt te luiden:

Als de cliëntenraad meent dat de stem van cliënten met een WSW-indicatie binnen de cliëntenparticipatie als geheel hierdoor beter tot zijn recht komt, dan kan hij een aparte commissie in het leven roepen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers. Deze commissie hoeft zich dan niet bezig te houden met alle zaken die de cliëntenraad behandelt. Uit deze commissie worden vertegenwoordigers afgevaardigd naar de cliëntenraad.

ARTIKEL III

Dit wijzigingsbesluit treedt in werking met ingang van de dag nadat het is bekendgemaakt en werkt terug tot 1 juli 2016.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het algemeen bestuur van de gemeenschappelijke regeling Ferm Werk tijdens zijn openbare vergadering gehouden op 22 december 2016 te Woerden,

Y. Koster-Dreese
Voorzitter algemeen bestuur

B.F. Drost
secretaris algemeen bestuur

Verordening cliëntenparticipatie 2015 GR Ferm Werk

Artikel 3 Samenstelling cliëntenraad

Huidige tekst

Voorgestelde tekst

1. De cliëntenraad bestaat uit een oneven aantal van ten minste negen en ten hoogste vijftien leden.	1. De cliëntenraad bestaat uit een oneven aantal van ten minste negen en ten hoogste vijftien leden.
2. De cliëntenraad is samengesteld uit cliënten, alsmede hun vertegenwoordigers en belangenbehartigers.	2. De cliëntenraad is samengesteld uit cliënten, alsmede hun vertegenwoordigers en belangenbehartigers.
3. De samenstelling van de cliëntenraad vormt zoveel mogelijk een afspiegeling van de samenstelling van het cliëntenbestand van Ferm Werk.	3. De samenstelling van de cliëntenraad vormt zoveel mogelijk een afspiegeling van de samenstelling van het cliëntenbestand van Ferm Werk.
4. Ter bevordering van de vertegenwoordiging van cliënten met een WSW-indicatie stelt de cliëntenraad een aparte commissie in bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers, uit welke commissie vertegenwoordigers worden afgevaardigd naar de cliëntenraad.	4. Ter bevordering van de vertegenwoordiging van cliënten met een WSW-indicatie kan de cliëntenraad een aparte commissie instellen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers, uit welke commissie vertegenwoordigers worden afgevaardigd naar de cliëntenraad.

Toelichting bij artikel 3 Samenstelling cliëntenraad

<p>In dit artikel zijn nadere bepalingen opgenomen over de samenstelling van de cliëntenraad. Hier is o.m. geregeld dat de cliëntenraad kan bestaan uit vertegenwoordigers van de doelgroepen zelf of vertegenwoordigers uit belangenorganisaties. In het convenant kunnen afspraken worden gemaakt over het aantal cliënten dat deel uitmaakt van de cliëntenraad, bijvoorbeeld dat wordt gestreefd naar een minimum percentage. Expliciet is vermeld dat in de cliëntenraad wordt gestreefd naar een vertegenwoordiging van alle cliëntgroepen zoals Wsw-geïndiceerden en mensen met een bijstandsuitkering. Dit uitgangspunt is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid.¹ Om de stem van cliënten met een WSW-indicatie beter tot zijn recht te laten komen binnen de cliëntenparticipatie als geheel, wordt een aparte commissie in het leven geroepen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers. Deze commissie hoeft zich niet bezig te houden met alle zaken die de cliëntenraad behandelt. Uit deze commissie worden vertegenwoordigers afgevaardigd naar de cliëntenraad.</p>	<p>In dit artikel zijn nadere bepalingen opgenomen over de samenstelling van de cliëntenraad. Hier is o.m. geregeld dat de cliëntenraad kan bestaan uit vertegenwoordigers van de doelgroepen zelf of vertegenwoordigers uit belangenorganisaties. In het convenant kunnen afspraken worden gemaakt over het aantal cliënten dat deel uitmaakt van de cliëntenraad, bijvoorbeeld dat wordt gestreefd naar een minimum percentage. Expliciet is vermeld dat in de cliëntenraad wordt gestreefd naar een vertegenwoordiging van alle cliëntgroepen zoals Wsw-geïndiceerden en mensen met een bijstandsuitkering. Dit uitgangspunt is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid. Als de cliëntenraad meent dat de stem van cliënten met een WSW-indicatie binnen de cliëntenparticipatie als geheel hierdoor beter tot zijn recht komt, dan kan hij een aparte commissie in het leven roepen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers. Deze commissie hoeft zich dan niet bezig te houden met alle zaken die de cliëntenraad behandelt. Uit deze commissie worden vertegenwoordigers afgevaardigd naar de cliëntenraad.</p>
--	--

¹ Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden, 2007, nummer 169

Clientenraad Ferm Werk,
Carrosserieweg 1,
3445 BC Woerden.

ONTVANGEN 22 JUL 2016

Directeur Ferm Werk De Heer Mr. B. Drost,
Carrosserieweg 1,
3445 BC Woerden .

Woerden, 15 juli 2016,

Onderwerp: samenstelling Cliëntenraad

Bij de inrichting van de Cliëntenraad is er afgesproken om een wsw-commissie in te stellen als onderdeel van de cliëntenraad. Deze commissie heeft nu anderhalf jaar gefunctioneerd. De cliëntenraad is na een zorgvuldige evaluatie echter tot de conclusie gekomen dat het verstandig is om de wsw-commissie in de cliëntenraad op te nemen. De consequentie hiervan is dat de wsw-commissie wordt opgeheven en dat naast haar voorzitter, de Heer Rob Sangers die al een permanent lid van de cliëntenraad is, nog een lid uit de wsw gelederen in de cliëntenraad permanent wordt opgenomen. Dit lid, de Heer Jan Hendrik van Pruissen, zal in voorkomende gevallen vervangen worden door Mevr. Mieke Wijnen, in een zg. dakpan constructie. Zij zal ook alle informatie ontvangen.

Ik verzoek u de leidinggevendenden van betrokkenen hiervan in kennis te stellen en hen te verzoeken de leden alle ruimte redelijkerwijs te geven om de werkzaamheden voor de cliëntenraad uit te kunnen voeren.

Met vriendelijke groet,

W. Agterof
Voorzitter cliëntenraad

cc. mevr. E. Vos

RvC	Bestuur	Directie
HRM	Facilitair	Fin / ICT
C & W	P & I	KMH
Intern	Beveiliging	Groen
Ingekomen d.d. 22 JULI 2016		
Nummer:		
Opmerkingen:		

Verordening cliëntenparticipatie 2015 GR Ferm Werk

Het algemeen bestuur van Ferm Werk

- gelezen het voorstel van het dagelijks bestuur van 11 december 2014;
- gelet op:
 - Artikel 47 van de Participatiewet, en
 - Artikel 42 van de IOAW en artikel 42 van de IOAZ, en
 - Artikel 2, derde lid, van de Wet sociale werkvoorziening,
- gezien de zienswijze van:
 - de gemeenteraad van de gemeente Woerden d.d. 10 november 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Bodegraven-Reeuwijk d.d. 17 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Montfoort d.d. 15 december 2014,
 - de gemeenteraad van de gemeente Oudewater d.d. 23 oktober 2014,en het advies van de:
 - Regionale adviesraad Werk en Bijstand d.d. 15 november 2014,
 - Stichting Puree d.d. 18 november 2014,
 - Participatieraad gemeente Montfoort d.d. 23 oktober 2014,
 - Wsw-raad d.d. 5 november 2014,

besluit vast te stellen de verordening cliëntenparticipatie 2015 GR Ferm Werk.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

Alle begrippen in deze verordening die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Participatiewet, de Wet sociale werkvoorziening (Wsw), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (IOAZ), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet. In deze verordening wordt verstaan onder:

1. Algemeen bestuur: het algemeen bestuur van het openbaar lichaam Ferm Werk.
2. Dagelijks bestuur: het dagelijks bestuur van het openbaar lichaam Ferm Werk.
3. Cliënten:
 - a. personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Participatiewet,
 - b. personen met een dienstverband op grond van de Wet sociale werkvoorziening, en
 - c. personen die gebruik maken van andere regelingen waarvan de uitvoering is opgedragen aan het dagelijks bestuur.

Artikel 2. Instelling van een cliëntenraad

1. Het dagelijks bestuur draagt zorg voor het instellen van een adviesraad, genaamd 'Cliëntenraad Ferm Werk', die cliënten vertegenwoordigt en die tot doel heeft cliënten te betrekken bij de beleidsvoorbereiding en -uitvoering inzake wet- en regelgeving voor zover dit aan Ferm Werk is opgedragen.
2. De cliëntenraad voert tenminste vier keer per jaar overleg met het dagelijks bestuur. Het dagelijks bestuur kan zich bij deze vergadering laten vertegenwoordigen door de voorzitter van het dagelijks bestuur en/of de directeur van Ferm Werk.
3. Afspraken met betrekking tot de werkwijze van de cliëntenraad en de onderlinge verhouding tussen cliëntenraad en Ferm Werk, voor zover niet geregeld in deze verordening, worden vastgelegd in een convenant tussen de cliëntenraad en dagelijks bestuur.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikel 3. Samenstelling cliëntenraad

1. De cliëntenraad bestaat uit een oneven aantal van ten minste negen en ten hoogste vijftien leden.
2. De cliëntenraad is samengesteld uit cliënten, alsmede hun vertegenwoordigers en belangenbehartigers.
3. De samenstelling van de cliëntenraad vormt zoveel mogelijk een afspiegeling van de samenstelling van het cliëntenbestand van Ferm Werk.
4. Ter bevordering van de vertegenwoordiging van cliënten met een WSW-indicatie kan de cliëntenraad een aparte commissie instellen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers, uit welke commissie vertegenwoordigers worden afgevaardigd naar de cliëntenraad.

Artikel 4. Benoeming en zittingsduur cliëntenraad

1. De leden van de cliëntenraad worden door het dagelijks bestuur op voordracht van de cliëntenraad benoemd.
2. Leden voor de cliëntenraad kunnen voor voordracht worden voorgesteld door
 - a. de cliëntenraad,
 - b. lokale adviesraden die de gemeentebesturen van de deelnemende gemeenten adviseren ten aanzien van gemeentelijk beleid inzake het sociaal domein, en
 - c. organisaties die (mede) de belangen van cliënten behartigen.
3. Het dagelijks bestuur benoemt de leden van de cliëntenraad, behoudens tussentijds aftreden, voor een periode van vier jaar.
4. In geval van een tussentijdse vacature benoemt het dagelijks bestuur, met inachtneming van het eerder bepaalde in dit artikel, het voorgedragen lid in de eerstvolgende vergadering na ontvangst van de voordracht.

Hoofdstuk 2. Taken en bevoegdheden van het dagelijks bestuur en de cliëntenraad

Artikel 5. Taken van het dagelijks bestuur

1. Het dagelijks bestuur wijst binnen haar ambtelijke organisatie een vaste contactpersoon aan die binnen Ferm Werk het vaste aanspreekpunt is voor de cliëntenraad en die belast is met de informatievoorziening aan de cliëntenraad.
2. Het dagelijks bestuur bevordert dat de cliëntenraad tijdig wordt betrokken bij de beleidsvorming.
3. Het dagelijks bestuur verstrekt de cliëntenraad de informatie die nodig is voor het naar behoren functioneren van de cliëntenraad.
4. Het dagelijks bestuur zorgt ervoor dat gevraagde adviezen over beleidsvoornemens van het algemeen en dagelijks bestuur van Ferm Werk tijdig aan de cliëntenraad worden gericht, zodat dit advies van wezenlijke invloed kan zijn op het te nemen besluit.
5. Het dagelijks bestuur informeert de cliëntenraad schriftelijk over de redenen van afwijking van het door de cliëntenraad gevraagd of ongevraagd gegeven advies.
6. Het Dagelijks Bestuur informeert de cliëntenraad 2 x per jaar over het aantal en de aard van de klachten en bezwaarschriften die zijn ingediend en de afhandeling daarvan.
7. Informatie, uitnodigingen en verzoeken worden toegezonden aan de secretaris van de cliëntenraad.

Artikel 6. Taken, bevoegdheden en werkwijze van de cliëntenraad

1. De cliëntenraad brengt gevraagd en ongevraagd advies uit ten aanzien van door het dagelijks of algemeen bestuur van Ferm Werk vast te stellen beleid en de uitvoering daarvan.
2. Een gevraagd advies wordt schriftelijk uitgebracht binnen de daarvoor overeengekomen termijn door toezending aan de aangewezen contactpersoon.
3. De cliëntenraad heeft geen bevoegdheden in zaken

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

- a. die individuele klachten of bezwaarschriften betreffen, of andere zaken met betrekking tot een individuele persoon,
 - b. die de interne organisatie betreffen, voor zover deze geen aanwijsbare gevolgen hebben voor de dienstverlening aan cliënten,
 - c. die behoren tot de bevoegdheid van de ondernemingsraad van Ferm Werk.
4. De cliëntenraad benoemt uit zijn midden een voorzitter, secretaris en penningmeester.
 5. De cliëntenraad stelt zijn eigen vergaderreglement en -kalender vast.
 6. De cliëntenraad zorgt voor een zodanige interne werkwijze dat uitnodigingen, informatie, adviesvragen en conceptbeleid de leden op een zodanig tijdstip bereiken dat zij hun rol effectief kunnen vervullen.

Artikel 7. Facilitering cliëntenraad

1. Het dagelijks bestuur draagt er zorg voor dat de cliëntenraad beschikt over de faciliteiten die noodzakelijk zijn om zijn functie naar behoren te kunnen invullen. Het dagelijks bestuur kan deze noodzakelijke faciliteiten kosteloos ter beschikking stellen.
2. Daarnaast wordt ten behoeve van de cliëntenraad jaarlijks een budget beschikbaar gesteld.
3. Ten laste hiervan kunnen onkostenvergoedingen worden verstrekt aan de leden en kunnen onder meer kosten worden gebracht die verband houden met deskundigheidsbevordering, het inwinnen van advies, achterbanraadpleging en organisatiekosten.
4. Jaarlijks voor 1 april brengt de cliëntenraad aan het dagelijks bestuur verslag uit van de activiteiten en bevindingen over het voorgaande jaar. Daarbij wordt in een financieel verslag tevens verantwoording afgelegd over de besteding van het beschikbaar gestelde budget.
5. Jaarlijks evalueren de cliëntenraad en het dagelijks bestuur de opzet en uitvoering van de cliëntenparticipatie.

Hoofdstuk 3. Slotbepalingen

Artikel 8. Intrekken oude verordeningen

De volgende verordeningen worden ingetrokken:

- a. Verordening Cliëntenparticipatie Sociale Werkvoorzieningschap De Sluis 2008, op 10 juli 2008 vastgesteld door het algemeen bestuur van het werkvoorzieningschap De Sluis;
- b. Participatieverordeningen Wet werk en bijstand 2007 gemeenten Woerden, Montfoort en Oudewater), op 7 februari 2014 vastgesteld door het algemeen bestuur; en
- c. Verordening Cliëntenparticipatie WWB/IOAW/IOAZ/WIJ/WSW gemeente Bodegraven-Reeuwijk 2011, op 7 februari 2014 vastgesteld door het algemeen bestuur.

Artikel 9. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening cliëntenparticipatie 2015 GR Ferm Werk.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Aldus besloten in de vergadering van het algemeen bestuur van Ferm Werk gehouden op 18 december 2014.

Y. Koster-Dreese
voorzitter algemeen bestuur Ferm Werk

I. Korte
secretaris algemeen bestuur Ferm Werk

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Algemene toelichting

Bestuursorganen

Op grond van artikel 5 lid 2 van de Gemeenschappelijke Regeling (GR) Ferm Werk hebben de raden en de colleges van burgemeester en wethouders hun bevoegdheden overgedragen aan de betreffende bestuursorganen van de GR Ferm Werk. Om die reden wordt in deze verordening gesproken over het algemeen bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van de gemeenteraad en over dagelijks bestuur waar het gaat om een bevoegdheid van het college.

Gecombineerde verordening

Zowel de Participatiewet als de Wsw bevatten een opdracht om de participatie van cliënten c.q. Wsw-geïndiceerden bij verordening te regelen. Nu de deelnemers in de GR Ferm Werk de uitvoering van beide wetten in één uitvoeringsorganisatie hebben ondergebracht, is ervoor gekozen om één gecombineerde verordening op te stellen.

Verordeningplicht

Met deze verordening wordt uitvoering gegeven aan artikel 2, derde lid, van de Wet sociale werkvoorziening. Dit artikel draagt de gemeenteraad op om bij verordening regels vast te stellen over de wijze waarop ingezetenen die voor de Wsw geïndiceerd zijn, of hun vertegenwoordigers betrokken worden bij de uitvoering van de wet.

Tevens wordt met deze verordening uitvoering gegeven aan artikel 47 van de Participatiewet. Dit artikel draagt de gemeenteraad op om bij verordening regels vast te stellen over de wijze waarop personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Participatiewet of hun vertegenwoordigers betrokken worden bij de uitvoering van de wet. Dat zijn personen:

- die algemene bijstand ontvangen;
- behorend tot de doelgroep van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (hierna: WIA), die met behulp van loonkostensubsidie aan het werk zijn geholpen, tot het moment dat hun inkomen uit arbeid in dienstbetrekking gedurende twee aaneengesloten jaren ten minste het minimumloon bedraagt zonder dat in die periode loonkostensubsidie is verleend;
- personen die vanwege een voorziening gericht op arbeidsinschakeling niet tot een van de hierboven genoemde groepen behoren;
- personen met een nabestaanden- of wezenuitkering op grond van de Algemene nabestaandenwet;
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
- personen met een uitkering ingevolge de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
- personen zonder uitkering;

en, die voor de arbeidsinschakeling zijn aangewezen op een door het college aangeboden voorziening.

De regering hecht sterk aan actieve betrokkenheid van burgers die met de Participatiewet en de Wsw te maken krijgen. Daarom moet in de verordening worden geregeld hoe cliënten of hun vertegenwoordigers

- in staat worden gesteld gevraagd en ongevraagd te adviseren over beleid en verordeningen
- kunnen deelnemen aan overleg en hiervoor onderwerpen kunnen aandragen.
- worden voorzien van informatie en ondersteuning.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikelsgewijze toelichting

Bepalingen die geen nadere toelichting behoeven worden hier niet behandeld.

Artikel 1. Begripsbepalingen

In het derde lid van dit artikel wordt het begrip “cliënten” omschreven. Omdat Ferm Werk tevens regelingen kan uitvoeren die buiten het bereik van de genoemde wetten vallen, bijvoorbeeld minimaregelingen, worden in deze verordening onder “cliënten” ook inwoners verstaan die gebruik maken van die regelingen.

Artikel 2. Instelling van een cliëntenraad

Dit artikel bepaalt hoe de cliëntenparticipatie concreet wordt vorm gegeven. Omdat het niet mogelijk is om alle personen persoonlijk te betrekken bij het beleid ligt het voor de hand een cliëntenraad samen te stellen die de cliënten vertegenwoordigt. Omdat een verordening minder geschikt is om alle afspraken gedetailleerd vast te leggen is ervoor gekozen om in een convenant nadere afspraken vast te leggen. Die kunnen zowel de interne werkwijze van de cliëntenraad betreffen als de communicatie en samenwerking met (bestuur en medewerkers van) Ferm Werk.

Artikel 3. Samenstelling cliëntenraad

In dit artikel zijn nadere bepalingen opgenomen over de samenstelling van de cliëntenraad. Hier is o.m. geregeld dat de cliëntenraad kan bestaan uit vertegenwoordigers van de doelgroepen zelf of vertegenwoordigers uit belangenorganisaties. In het convenant kunnen afspraken worden gemaakt over het aantal cliënten dat deel uitmaakt van de cliëntenraad, bijvoorbeeld dat wordt gestreefd naar een minimum percentage. Expliciet is vermeld dat in de cliëntenraad wordt gestreefd naar een vertegenwoordiging van alle cliëntgroepen zoals Wsw-geïndiceerden en mensen met een bijstandsuitkering. Dit uitgangspunt is in overeenstemming met het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap. De doelstelling van dit verdrag is het bevorderen, beschermen en waarborgen van het volledige genot door alle personen met een handicap van alle mensenrechten en fundamentele vrijheden op voet van gelijkheid en het bevorderen van de eerbiediging van hun inherente waardigheid.¹

Als de cliëntenraad meent dat de stem van cliënten met een WSW-indicatie binnen de cliëntenparticipatie als geheel hierdoor beter tot zijn recht komt, dan kan hij een aparte commissie in het leven roepen bestaande uit cliënten met een WSW-indicatie en hun ondersteuners of vertegenwoordigers. Deze commissie hoeft zich dan niet bezig te houden met alle zaken die de cliëntenraad behandelt. Uit deze commissie worden vertegenwoordigers afgevaardigd naar de cliëntenraad.

Artikel 4. Benoeming en zittingsduur cliëntenraad

In dit artikel is geregeld dat de leden van de cliëntenraad door het dagelijks bestuur worden benoemd. (Nieuwe) leden kunnen worden aangedragen door organisaties die belangen van cliënten behartigen en door de lokale adviesraden die op gemeentelijk niveau adviseren over het beleid binnen het sociaal domein. De cliëntenraad kan ook buiten die groepen om leden vinden, bijvoorbeeld zittende leden of mensen die behoren tot één van de cliëntgroepen.

Om een zekere mate van “verversing” in de samenstelling van de cliëntenraad te bevorderen, is ervoor gekozen om een benoemingsduur op te nemen. Deze is gesteld op vier jaar zodat de afzonderlijke leden voldoende ervaring kunnen opbouwen. In het convenant kunnen afspraken worden opgenomen over de herverkiesbaarheid van zittende leden.

¹ Tractatenblad van het Koninkrijk der Nederlanden, 2007, nummer 169

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

Artikel 5. Taken van het dagelijks bestuur

Met het oog op het effectief functioneren van de cliëntenraad wordt binnen Ferm Werk een vaste contactpersoon aangewezen voor de cliëntenraad. Op die manier wordt adequate communicatie en informatievoorziening in beide richtingen gewaarborgd. De informatievoorziening is in de overige leden van dit artikel nader gepreciseerd.

Uitgangspunt is dat de cliëntenraad van het DB de informatie krijgt die nodig is om zijn taak naar behoren te kunnen vervullen. De cliëntenraad kan zelf aangeven welke informatie hij voor zijn functioneren nodig acht. Het dagelijks bestuur verstrekt die informatie tenzij daar gemotiveerd bezwaar tegen bestaat. Verder verstrekt het dagelijks bestuur uit eigen beweging de informatie waarvan het dagelijks bestuur redelijkerwijs kan aannemen dat deze voor het functioneren van de cliëntenraad noodzakelijk of bevorderlijk is. De cliëntenraad wordt ook op de hoogte gesteld van de verslagen en andere informatie die naar de raden van de deelnemende gemeenten gaat.

Artikel 6. Taken, bevoegdheden en werkwijze van de cliëntenraad

In dit artikel is de belangrijkste taak van de cliëntenraad, haar adviserende rol, weergegeven. Expliciet is vermeld waar de grens van de bevoegdheid van de cliëntenraad ligt. Zo is het bijvoorbeeld niet de bedoeling dat de cliëntenraad individuele belangen behartigt. Dit neemt overigens niet weg dat de cliëntenraad problemen kan aankaarten op grond van individuele zaken die kunnen worden beschouwd als exemplarisch voor die problemen. Verder is in dit artikel de zelfstandigheid en de eigen verantwoordelijkheid van de cliëntenraad benadrukt.

Artikel 7. Facilitering cliëntenraad

In dit artikel is beschreven hoe het dagelijks bestuur het functioneren van de cliëntenraad in materiële zin ondersteunt. Voor zover behoefte is aan faciliteiten die bij Ferm Werk aanwezig zijn, worden deze kosteloos beschikbaar gesteld. Mocht zo'n faciliteit niet aanwezig of beschikbaar zijn, dan kan ook het gebruik van faciliteiten elders worden vergoed. Daarnaast wordt een budget beschikbaar gesteld waaruit de kosten van de cliëntenraad en zijn leden kunnen worden voldaan. Enkele bijzondere kostensoorten worden genoemd waarvoor budget beschikbaar kan worden gesteld. Het dagelijks bestuur stelt het budget vast. De cliëntenraad legt jaarlijks achteraf verantwoording af over haar werkzaamheden en de besteding van het budget.

Onderwerp	Indiener	Datum	Gericht aan	Versie
Verordening cliëntenparticipatie 2015	Dagelijks Bestuur	15 december 2016	Algemeen Bestuur	2017

RAADSINFORMATIEBRIEF

15R.00454

15R.00454

Van : college van burgemeester en wethouders
Datum : 17 november 2015
Portefeuillehouder(s) : wethouder Koster
Portefeuille(s) : Welzijn
Contactpersoon : C.P.G. Kraan
Tel.nr. : 06 8333 8358
E-mailadres : kraan.c@woerden.nl

Onderwerp:

Minima Effect Rapportage gemeente Woerden; onderzoek Nibud.

Kennisnemen van:

Het onderzoek Minima Effect Rapportage - uitgevoerd door het Nibud - laat de effecten zien van landelijke en lokale inkomensondersteunende maatregelen op de financiële positie van huishoudens met een laag inkomen. Daarnaast is voor Woerden onderzocht wanneer er een armoedeval optreedt als betrokkenen (meer) betaald werk gaan verrichten. In deze RIB wordt zichtbaar tot welke – beleidsmatige - constatering dit leidt in relatie tot het beleidsterrein Participatie, Werk en Inkomen (PWI).

Het onderzoek is mede uitgevoerd in relatie met de motie "Werken moet Lonen" die door de raad is aangenomen. De strekking van deze motie is dat werken met behoud van uitkering slechts mogelijk is als aan betrokken inwoner een 'substantiële' premie wordt verstrekt. Het verstrekken van een premie kan er toe leiden dat bij het aanvaarden van betaald werk een armoedeval optreedt.

Inleiding:

Globaal onderzoek door beleidsambtenaren in 2013 (gemeente Woerden) en 2014 (Ferm Werk) liet zien dat in die jaren voor alle types huishoudens in de bijstand in Woerden een Armoedeval aanwezig was. De armoedeval houdt in dat het voor een inwoner financieel niet loont om – meer – aan het werk te gaan, omdat de inkomensstijging onvoldoende is om het verlies aan inkomensondersteunende regelingen - waar lage inkomens recht op hebben - te compenseren. Vanuit het terrein Werk en Inkomen en gelet op de intentie van de bijstandswet- de bijstand is een tijdelijk vangnet - is dit een ongewenst effect. Deze val was in 2013 en 2014 het grootst voor een alleenstaande ouder met een bijstandsuitkering, omdat deze een vrij hoge toeslag op de bijstandsuitkering ontving. Daarnaast droeg de declaratieregeling maatschappelijke ondersteuning voor veel huishoudens bij aan deze val.

Deze armoedeval werd ook op landelijk niveau geconstateerd, waarna een versobering van de wetgeving heeft plaatsgevonden. Binnen de Participatiewet (voorheen de Wet werk en bijstand) zijn per 1 januari 2015 vier maatregelen van kracht geworden:

1. De alleenstaande oudertoeslag op de bijstandsuitkering voor alleenstaande ouders is afgeschaft. Compensatie heeft voor een deel plaatsgevonden via het kindgebonden budget.
2. De kostendelersnorm is ingevoerd. Dit betekent dat als een bepaald huishouden meerdere (bijstands)uitkeringen ontvangt, er gekort wordt op de uitkering.
3. De langdurigheidstoeslag is omgezet in een individuele inkomensvoet waarbij een bepaalde inspanningsverplichting geldt.
4. De categoriaal bijzondere bijstand chronisch zieken, gehandicapten en ouderen mag niet meer verstrekt worden. Het Rijk wil dat inwoners alleen een bijdrage ontvangen als er daadwerkelijk meerkosten gemaakt worden.

Na deze versoberingen leefde beleidsmatig de vraag: is de armoedeval nog steeds aanwezig, voor welke huishoudentypes, in welke mate en waar wordt deze door veroorzaakt? Zo ja, wat gaan wij hier beleidsmatig mee doen? Licht dit binnen onze invloedssfeer? Zo nee, is het huidige pakket aan inkomensondersteunende maatregelen voldoende om de inwoners een bepaald bestaansminimum te bieden? Daarom heeft de gemeente Woerden het NIBUD onderzoek uit laten voeren naar de financiële positie van huishoudens met een laag inkomen in relatie tot de armoedeval in Woerden.

Deze RIB informeert u over de uitkomsten van het onderzoek dat het Nibud heeft uitgevoerd om deze vragen te beantwoorden. Het algemene doel van een Minima Effect Rapportage (MER) is inzicht te geven in de koopkracht van de armste groepen in de gemeente. Het onderzoek heeft betrekking op alle soorten inkomens: inkomen uit loondienst, de inkomsten van ZZP-ers en ondernemers, inkomen uit AOW met een klein aanvullend pensioen en heeft ook betrekking op inkomen vanuit de Participatiewet, de bijstand. Speciaal voor gemeenten past het Nibud een methode toe, waarmee inzichtelijk gemaakt wordt wat de effecten zijn van het landelijke en lokale inkomensondersteunende beleid op de inkomenspositie van huishoudens. Voor Woerden heeft het Nibud ook onderzocht wanneer er een armoedeval optreedt. Het NIBUD gaat er bij haar berekeningen van uit dat elk huishouden maximaal gebruik maakt van alle inkomensondersteunende regelingen.

Het Nibud heeft voor Woerden de volgende huishoudtypes onderzocht:

1. Een alleenstaande onder de AOW-gerechtigde leeftijd
2. Een alleenstaande van de AOW-gerechtigde leeftijd
3. Een eenoudergezin met jonge kinderen (3 en 5 jaar)
4. Een eenoudergezin met twee oudere kinderen (14 en 16 jaar)
5. Een echtpaar zonder kinderen
6. Een echtpaar met twee oudere kinderen (14 en 16 jaar)

Voor elk van deze zes huishoudens werden berekeningen gemaakt bij de volgende inkomens: netto minimum inkomen (bijstand of AOW), 110% van het netto minimum inkomen, 120% van het netto minimum inkomen, 130% van het netto minimum inkomen.

Daarnaast werden nog twee huishoudtypes onderzocht met een zorgvraag:

7. Een alleenstaande onder de AOW-gerechtigde leeftijd met een hoge zorgvraag
8. Een alleenstaande boven de AOW-gerechtigde leeftijd met een hoge zorgvraag.

Voor deze twee huishoudtypes werden berekeningen gemaakt bij de volgende inkomens: netto minimum inkomen (bijstand of AOW), 110% van het netto minimum inkomen, 130% van het netto minimum inkomen, 131% van het netto minimum inkomen.

De informatie in deze RIB in relatie tot het terrein Werk en Inkomen beperkt zich tot de vijf huishoudtypes waar het perspectief van de armoedeval interessant voor is. Dit betekent dat huishoudtype 2 (alleenstaande AOW-gerechtigde leeftijd) buiten beschouwing wordt gelaten. Temeer omdat uit dit onderzoek blijkt dat er geen aanvullend minimabeleid voor deze groep nodig is. De resultaten van het Nibud ten aanzien van de huishoudtypes met een hoge zorgvraag zijn verwerkt in de RIB Financiële ondersteuning chronisch zieken en gehandicapten (15R.00424).

Leeswijzer:

Bij het lezen van het rapport is het van belang om te weten:

- Het Nibud maakt bij haar berekeningen gebruik van standaard begrotingen waaruit de inkomsten en uitgaven van groepen van huishoudens af te lezen valt. In werkelijkheid zal de financiële situatie van elk individueel huishouden er anders uitzien. De begroting van een bepaald type huishouden laat dus niet zien in hoeverre een individueel huishouden een sluitende begroting heeft. Wel wordt duidelijk in hoeverre een groep huishoudens een sluitende begroting heeft (rapport, pagina 13). De methode is wetenschappelijk onderbouwd en doet betrouwbare uitspraken (rapport, pagina 5).
- Voor het in kaart brengen van de uitgaven gebruikt het Nibud een **basispakket** (noodzakelijke kosten) en een **restpakket** (algemeen geaccepteerd minimum aan sociale participatie en overige bestedingen). Als een begroting onder aan de streep (rapport, bijlage 1) een negatief bedrag laat zien, betekent dit niet dat dit type huishoudens schulden maakt, maar dat zij het zich niet kunnen veroorloven om aan bepaalde zaken - mee - te doen.
- Het Nibud gaat er van uit dat de inwoners daadwerkelijk gebruik maken van alle vormen van landelijke en lokale inkomensondersteuning die beschikbaar zijn (rapport, pagina 16 en 36). Dit

is niet altijd het geval. In 2014 kende de declaratieregeling maatschappelijke participatie een bereik van 25% (bronnen: Ferm Werk / Tympaan instituut).

Kernboodschap:

Het onderzoek levert de volgende constatering op:

- De koopkracht van een echtpaar met kinderen in de tienerleeftijd is onvoldoende om de basisuitgaven van te kunnen betalen. Dit maakt dit type huishouden financieel het meest kwetsbaar.
- De koopkracht van 15 van de 20 onderzochte huishoudens is onvoldoende om volgens de normen van het Nibud "voldoende" (basisuitgaven en maatschappelijke participatie) van te kunnen leven.
- In acht situaties treedt een armoedeval op; dus - meer - werken loont niet.
- Daar waar de armoedeval om een groot bedrag gaat - € 74 per maand verslechtering van de inkomenspositie - ligt de oorzaak vooral in landelijk beleid, omdat de belastingtoeslagen sterker afnemen dan het inkomen stijgt.
- In de overige zeven situaties varieert de armoedeval tussen de € 9 en € 29 per maand, meestal veroorzaakt door de afname van vergoedingen binnen de lokale declaratieregeling.

(Tabel 1, pagina 27 in het rapport geeft de (inkomens)cijfers bij deze uitgelichte constatering).

Gezien deze uitkomsten ziet het college geen noodzaak om het armoedebelief grootscheeps aan te passen. Vanuit de inkomensplaatjes is versoering van het Armoedebelief niet wenselijk. Vanuit het perspectief van de Armoedeval is verruiming van het Armoedebelief niet wenselijk. Wel gaat het college:

1. Meer bekendheid geven aan het bestaan van de minimaregelingen.
2. Bij Ferm Werk het verzoek neerleggen om de vergoedingen voor kinderen af te laten hangen van hun leeftijd; tieners kosten nu eenmaal veel meer geld dan jongere kinderen.

Participatie, Werk en Inkomen in relatie tot de motie "werk moet lonen".

Een aantal van de bovenstaande constatering op zijn ook van toepassing op inwoners die hun inkomen vanuit de Participatiewet, de bijstand, ontvangen. De regelingen die hierin kunnen sturen zijn belegd bij Ferm Werk. Daarom zullen de uitkomsten en constatering op met de andere in Ferm Werk deelnemende gemeenten gedeeld worden. Via het Dagelijks Bestuur van Ferm Werk kan vervolgens aan Ferm Werk de opdracht gegeven worden om deze inzichten te gebruiken om het beleid ten aanzien van partiële uitstroom en inkomensondersteuning vorm te geven dan wel aan te passen.

Analyse van de oorzaken van de armoedeval levert hiervoor de volgende input op:

- Voor een alleenstaande en een alleenstaande ouder met jonge kinderen met een bijstandsuitkering wegen de extra kosten voor woon-werkverkeer respectievelijk voor de kinderopvang niet op tegen de inkomensstijging.
- Voor twee types huishoudens (een alleenstaande met twee oudere kinderen of een echtpaar met twee oudere kinderen) met een inkomen boven bijstandsniveau wordt de armoedeval voornamelijk veroorzaakt door de afname van landelijke toeslagen.
- In vier gevallen veroorzaakt de afbouw of het vervallen van de declaratieregeling de armoedeval.
- In drie gevallen van de hier boven al genoemde gevallen draagt ook de afbouw of het vervallen van de declaratieregeling bij aan de armoedeval.
- Het wegvallen van de premiebijdrage vanuit het Armoedebelief voor de collectieve verzekering voor minima bij een inkomen boven de 110% van de bijstandsnorm draagt bij aan de armoedeval of heeft een negatieve invloed op de "inkomenswinst" van huishoudens als zij - meer - gaan werken.

Beleidsmatige constatering op vanuit PWI zijn:

- Bij elke huishoudtype komt het bij één of meerdere inkomensgroepen voor dat - meer partiële - uitstroom uit de bijstand leidt tot een verslechtering van de inkomenspositie. Hierdoor ontstaat er een spanning tussen het lange termijn doel - volledig uit de bijstand met daarbij een betere inkomenspositie - en het korte termijn effect - verslechtering van de inkomenspositie omdat het aantal gewerkte uren en dus de inkomensstijging nog niet groot genoeg is. Het optreden van dit effect is onwenselijk, omdat het mogelijk de motivatie om te streven naar - meer - betaald werk verkleint. Zelfs als dit niet het geval is - de inwoner neemt de armoedeval voor lief, juist omdat deze zo graag aan het werk wil - is het wenselijk dat deze er beter van wordt. Werk zou immers

moeten lonen. Hoe dit effect voorkomen kan worden, zal worden betrokken bij het ontwerpen van lokale regelingen op het gebied van Participatie, Werk en Inkomen. De vraag hierbij is er of lokaal gecorrigeerd moet worden voor landelijke beleid (de vermindering van de toeslagen). In ieder geval geeft dit onderzoek inzicht in hoe groot de compensatie zou moeten zijn om – meer – werken op de korte termijn ook lonend te maken.

- Bovenstaande constatering beschrijft de problematiek in algemene zin. De kans dat de armoedeval optreedt, neemt echter toe als de motie "Werken moet lonen" wordt uitgevoerd. De motie bepaalt dat een substantiële premie moet worden verstrekt als inwoners werk verrichten met behoud van uitkering. Toelichting: op basis van de motie gaat een persoon met behoud van uitkering met daarbij een substantiële premie aan het werk. In deze situatie bestaat het inkomen uit de bijstandsuitkering (normaliter 70% van het Wettelijk Minimum Loon), de premie op basis van de motie en ontvangt deze persoon bedragen op basis van toeslagen, bijzondere bijstand, declaratieregeling, etc. Als deze persoon daarna doorstroomt naar werk waarvoor hij regulier loon (veelal het Wettelijk Minimum Loon) ontvangt, dan bestaat het inkomen uit dit salaris en ontvangt hij lagere toeslagen en minder of zelf geen bedragen meer vanuit de bijzondere bijstand, declaratieregeling etc. Het inkomensvoordeel bij de overstap naar betaald werk kan daardoor klein zijn en in sommige gevallen zelfs negatief zijn.
Om deze reden (en ook vanwege de mogelijke verdringingseffecten op de arbeidsmarkt) is in het bestuur van Ferm Werk besloten vooralsnog geen gebruik te maken van het instrument participatieplaats (werken met behoud van uitkering voor een periode van langer dan een half jaar). In het kader van het beleid Participatie, Werk & Inkomen 2016/2017 wordt dit besluit heroverwogen. Daarbij is de vraag aan de orde welke premie verstrekt kan worden zonder dat sprake is van een (forse) armoedeval. We gaan er vanuit dat het toepassen van het instrument participatieplaats sowieso individueel maatwerk moet betreffen.
- Een verhoging van de tegemoetkoming kosten kinderopvang voor alleenstaande ouders die vanuit een bijstandsuitkering aan het werk gaan, kan de armoedeval verkleinen. Dit is beleid dat via de aanpassing van beleidsregels gerealiseerd kan worden.
- Hoewel de declaratieregeling in een aantal gevallen de oorzaak is van of bijdraagt aan de armoedeval is het raadzaam hier niet op in te grijpen. Immers: onder aan de streep beschikken 15 van de 20 onderzochte inkomensniveaus ondanks de declaratieregeling nog steeds over onvoldoende inkomen om volgens de norm van het Nibud sociaal te kunnen participeren. De enige aanpassing die zinvol lijkt is om – conform de aanbeveling van het Nibud – om het bedrag dat aan schoolkosten vergoed wordt, afhankelijk te maken van de leeftijd van het kind waarbij een ouder kind een hoger bedrag en een jonger kind juist een lager bedrag vergoed krijgt. Dit kan via de aanpassing van beleidsregels gerealiseerd worden.

Relatie met de Nota Indicatoren Sociaal Domein:

De aanpassingen in het beleid moeten bijdragen aan twee van de concrete doelstellingen zoals genoemd in de Nota Indicatoren Sociaal Domein (15R.00267). Namelijk een percentuele toename in de periode 2015-2018 van:

- Het aantal inwoners dat inkomen verwerft uit arbeid.
- Het aantal huishoudens met problemen op het gebied van werk en inkomen dat meer participeert.

Vervolg:

Er zal meer aandacht besteed worden aan de communicatie van de bestaande minimaregelingen. Daarnaast zullen de uitkomsten worden gedeeld met de andere in Ferm Werk deelnemende gemeenten. Via het Dagelijks Bestuur van Ferm Werk kan vervolgens aan Ferm Werk de opdracht gegeven worden om deze inzichten te gebruiken om het beleid ten aanzien van partiële uitstroom en inkomensondersteuning vorm te geven dan wel aan te passen.

Bijlagen:

1. Minima Effect Rapportage Woerden van het Nibud d.d. 30 juni 2015 (15.016336).

De secretaris

drs. M.H.J. van Kruisbergen

De burgemeester

V.J.H. Molenboer

Beleid Participatie, Werk & Inkomen (PWI) 2016-2017

Versie 3 09122015

1. Inleiding
2. Uitgangspunten van beleid
3. Bestaand bestand en nieuwe groep
4. Beoogde resultaten
5. In te zetten instrumenten
6. Aanpalende beleidsterreinen

Bijlagen

1. Samenvattend schema beleid PWI 2016-2017
2. Instrumenten Ferm Werk

1. Inleiding

Sinds 1 januari 2015 is de Participatiewet van kracht. Daarmee is de wereld van het verstrekken van inkomensondersteuning en ondersteuning bij het verwerven van betaalde arbeid fors veranderd. Woerden heeft van meet aan gekozen voor een integrale benadering. De transities in het sociaal domein worden in onderling verband, een integrale transformatie, vormgegeven. De uitgangspunten die daarbij gelden, zijn vastgelegd in het Integraal Beleidsplan Sociaal Domein 2015-2016 dat eind 2014 door de raad is vastgesteld. Een bijlage bij dit beleidsplan bevat een aanduiding van het beleid op het terrein van Participatie, Werk & Inkomen (PWI).

Eind 2014 was nog sprake van grote onduidelijkheid over de implicaties van de invoering van de Participatiewet. De taken en bevoegdheden die aan gemeenten werden overgedragen, en de middelen die daarmee gemoeid waren, stonden niet vast. De onduidelijkheid had als gevolg dat de eerder genoemde bijlage een betrekkelijk algemeen karakter had. Die bijlage bestond met name uit uitgangspunten; het gehalte aan concreet te behalen resultaten was beperkt.

Daarnaast is van belang dat per 1 januari 2014 Ferm Werk was ontstaan (de samenvoeging van IASZ, de sociale dienst van Bodegraven Reeuwijk en werkvoorzieningsschap De Sluis). Daarmee was sprake van een uitvoeringsorganisatie Werk & Inkomen voor vier gemeenten. De eerste periode ging de aandacht vooral uit naar het op orde brengen van processen en werkwijzen. Het ontwikkelen van uitvoerend beleid en daarmee samenhangende instrumenten op basis van de Participatiewet kreeg logischerwijs minder aandacht

Het stof is nu wat neergedaald; we kunnen nu concreter zijn over het beleid PWI. Dat doen we in deze nota. Dat neemt niet weg dat er ook op dit moment nog onduidelijkheid bestaat over een aantal belangrijke aspecten. Landelijk, regionaal en lokaal zijn deze onderdelen nog in discussie. Als gevolg daarvan zal de periode 2016-2017 zich kenmerken door het opdoen van ervaringen bij de uitvoering van de Participatiewet.

De inhoud van deze nota vormt het kader waarmee Ferm Werk wat Woerden betreft aan de slag gaat. Vooruitlopend op de vaststelling van deze nota wordt met Ferm Werk gesproken over de te behalen resultaten waarbij de eerder vastgestelde begroting Ferm Werk 2016 het financiële kader vormt.¹ De onderwerpen waarop de te behalen resultaten betrekking hebben zijn opgenomen in het raadsvoorstel.

De raad heeft in de afgelopen periode meerdere keren opvattingen en wensen ten aanzien van PWI kenbaar gemaakt. dat is gepaard gegaan met het aannemen van een aantal amendementen en moties waarvan de inhoud in deze nota is verwerkt. Voetnoten geven aan waar dat is gebeurd².

2. Vastgestelde uitgangspunten van beleid

In het Integraal Beleidsplan Sociaal Domein 2015-2016 zijn de volgende beoogde maatschappelijke effecten aangegeven:

- Een vitale samenleving en economie waarbij het bedrijfsleven zich medeverantwoordelijk voelt voor de participatie van inwoners.
- Een inclusieve samenleving en een inclusieve arbeidsmarkt waarin het normaal is dat inwoners in staat worden gesteld om mee te doen naar vermogen.
- Alle inwoners van de gemeente participeren naar vermogen in de samenleving en verwerven indien mogelijk daarmee een inkomen. Inkomensondersteuning door de overheid is als voorziening een laatste redmiddel.
- Indien het verwerven van inkomen niet mogelijk, is participeren inwoners door deel te nemen aan vrijwilligerswerk of dagbesteding. Dit helpt voorkomen dat inwoners een beroep (moeten) doen op (specialistische) ondersteuning.
- Alle inwoners dragen naar vermogen bij aan het functioneren van de samenleving waardoor welzijn en welvaart voor alle leden van de samenleving wordt bevorderd.

¹ Hier wordt niet meer gesproken over een DVO omdat een dienstverleningsovereenkomst een privaatrechtelijke vorm is die niet past bij een gemeenschappelijke regeling waarin sprake is van delegatie. Zie hiervoor het raadsvoorstel/besluit betreffende de wijziging van de GR van november 2015 (15R.00643).

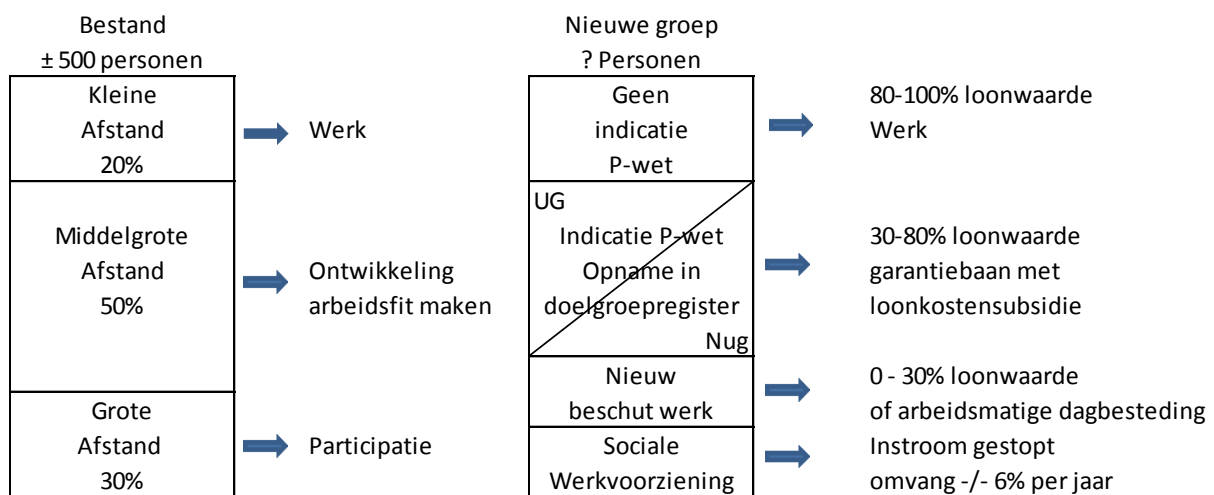
² De inhoud is ook in andere stukken verwerkt zoals het economisch actieprogramma en het projectplan Woerden Werkt!

Deze uitgangspunten van beleid zijn door de raad onderschreven en zijn onverkort leidraad in de jaren 2016 en 2017. De beoogde maatschappelijke effecten impliceren dat wij uitdrukkelijk een verantwoordelijkheid hebben ten aanzien van inwoners die niet zelfstandig in staat zijn via betaald werk een inkomen te verwerven. Die verantwoordelijkheid betreft deze personen te voorzien van een uitkering en deze personen te ondersteunen zodat zij kunnen meedoen in de samenleving, bij voorkeur in de vorm van het verrichten van betaalde arbeid. Het voorgaande neemt niet weg dat wij inwoners met een uitkering ook uitdrukkelijk aanspreken op hun eigen verantwoordelijkheid om te bewerkstelligen dat zij er naar streven dat zij kunnen voorzien in hun eigen levensonderhoud³

3. Bestaand bestand en nieuwe 'doelgroep'

Wij maken geen onderscheid in verschillende doelgroepen. Ontschotting was oorspronkelijk ook de bedoeling van het ontwikkelen van de Participatiewet; het moest gaan om regelgeving die van toepassing is op alle personen met een afstand tot de arbeidsmarkt ongeacht de oorzaken daarvan. Wij willen inwoners ondersteunen bij het verkrijgen van betaald werk dan wel zinvolle sociale activiteiten, passend bij hun persoonlijke omstandigheden en kenmerken zoals hun leeftijd, opleiding of arbeidsbeperking.

Dat neemt niet weg dat het zinvol is te kijken naar de samenstelling van deze brede doelgroep. Daarbij maken we onderscheid tussen het bestaande bestand van personen die een vorm van (inkomens)ondersteuning krijgen en de zogenaamde 'nieuwe' groep personen.

Bestaand bestand

Voor de volledigheid is ook de Sociale Werkvoorziening opgenomen⁴. SW-medewerkers ontvangen geen bijstandsuitkering maar hebben een dienstverband met Ferm Werk. Nieuwe instroom in de SW is sinds 1 januari 2015 niet meer mogelijk. Het bestand (ongeveer 250 inwoners van Woerden werken op dit moment in de SW) zal als gevolg van natuurlijk verloop met 6% per jaar dalen. In het kader van het Verbeterplan Ferm Werk wordt onderzocht hoe deze daling (met een daling van de eigen inkomsten van Ferm Werk) kan worden opgevangen⁵.

Op de volgende pagina zijn gegevens opgenomen over het bestaande bestand van inwoners met een bijstandsuitkering. De gegevens hebben betrekking op de eerste 9 maanden van 2015 dan wel peildatum 1 oktober 2015. Op die datum hadden 497 inwoners⁶ een (gedeeltelijke) bijstandsuitkering. Het is tegen de landelijke trend in, gelukt om na een piek in mei (524 uitkeringen) het aantal te laten dalen. En dit ondanks een toename van de instroom van statushouders.

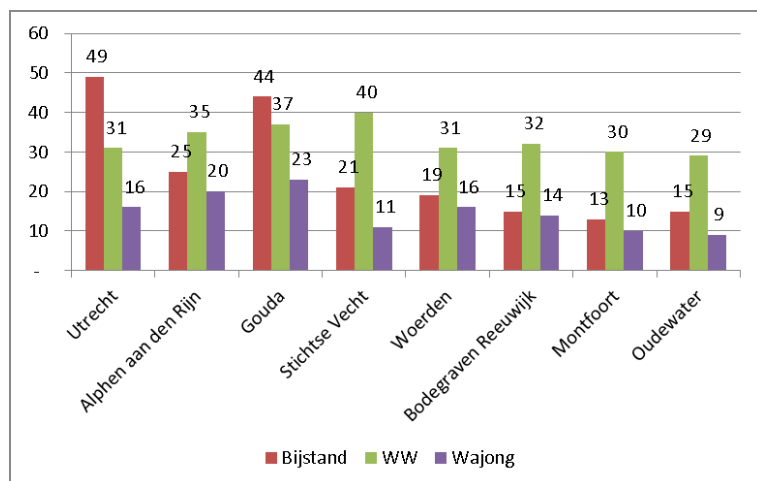
³ Vergelijk amendement november 2014

⁴ de SW is gesitueerd onder nieuw beschut werk omdat die twee qua voorziening erg op elkaar lijken maar de SW is natuurlijk geen nieuwe groep

⁵ Vergelijk amendement september 2015, zie ook de rapportage met betrekking tot uitvoering van het Verbeterplan (15R.00746)

⁶ Ter vergelijking: het rijksbudget BUIG voor Woerden 2016 is toereikend voor gemiddeld 520 uitkeringen

Ook in absolute aantallen kunnen we tevreden zijn over de ontwikkeling van het bestand. Vergeleken met de rest van Nederland heeft Woerden een gering aantal bijstandsgerechtigden. Het landelijk gemiddelde is twee maal zo hoog; indien Woerden het landelijk gemiddelde percentage zou hebben dan zouden meer dan 1.000 inwoners afhankelijk zijn van een bijstandsuitkering. Ter illustratie van het voorgaande de volgende grafiek. Het betreft cijfers uit maart 2015; aangegeven is het aantal uitkeringen per 1.000 personen. De cijfers geven naar ons idee een indicatie van de kracht van het lokale bedrijfsleven en van het succes van inspanningen op het terrein van re-integratie.

Het Woerdense bestand is qua samenstelling niet stabiel. Jaarlijks stromen zo'n 200 inwoners in, en jaarlijks stromen ook zo'n 200 inwoners uit. Bij de uitstroom gaat het niet alleen om uitstroom naar (deeltijd) werk, er is ook uitstroom vanwege pensionering, overlijden, verhuizen, instroom in onderwijs, etc..

Gegevens 'bestand bestand' cijfers tot/met Q3 2015

Totaal bestand	497	100%
leeftijd t/m 27	35	7%
leeftijd 28-58	367	74%
leeftijd 59 en ouder	95	19%
geen opleiding	24	5%
opleiding basisonderwijs	82	16%
Speciaal onderwijs	6	1%
LBO/MAVO/VMBO	177	36%
HAVO/VWO/MBO	96	19%
HBO	22	4%
WO	15	3%
onbekend	75	15%
taalniveau onder inburgeringsniveau	159	32%
langer dan 5 jaar een uitkering	150	30%

In bovenstaande tabel is een aantal cijfers opgenomen over het bestand van inwoners met een bijstandsuitkering. Het (ten opzichte van het landelijke gemiddelde) kleine bestand inwoners met een bijstandsuitkering brengt met zich mee dat relatief veel van deze personen een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Personen die tot die groep behoren zijn slechts met grote inspanningen naar betaald werk te bemiddelen en in veel gevallen zal dit nauwelijks het geval kunnen zijn. Daarvoor zijn meerdere factoren verantwoordelijk.

Relatief veel inwoners in het bestand hebben een behoorlijke tot grote afstand tot de arbeidsmarkt. Bijna 20% van de betrokkenen is ouder dan 58 jaar, zeker 58% beschikt niet over een startkwalificatie, bijna één derde heeft een te beperkt taalniveau en 30% heeft langer dan 5 jaar een uitkering. Op basis van deze kenmerken en op basis van specifieke persoonlijke omstandigheden wordt door consu-

lenten van Ferm Werk een inschatting gemaakt van de afstand tot de arbeidsmarkt. De inschatting is dat 80% van het bestand niet binnen een jaar naar werk begeleid kan worden; voor 20% zal dat waarschijnlijk nimmer kunnen worden gerealiseerd. Snelle bemiddeling naar betaald werk is slechts in 20% van de gevallen aan de orde.

Het voorgaande impliceert voor het beleid:

- Beperking van de instroom: uitgangspunt is dat inwoners die recht hebben op inkomensondersteuning die ook moeten kunnen krijgen. Inwoners die dat recht niet (meer) hebben moeten ook geen ondersteuning (meer) krijgen. Dat wil zeggen dat aanvragen scherp moeten worden getoetst op rechtmatigheid waarbij doelmatigheid niet uit het oog mag worden verloren. Oneigenlijk gebruik van voorzieningen wordt tegengegaan en indien nodig gesanctioneerd⁷. Ook al is de instroom afhankelijk van moeilijk te beïnvloeden factoren als economische ontwikkeling en de komst van extra statushouders, het beleid is er op gericht dat het bedrag dat wordt besteed aan bijstandsuitkeringen, het rijksbudget dat we daarvoor ontvangen, niet overstijgt⁸. Dat zullen we nauwlettend monitoren, mede omdat uit datzelfde budget loonkostensubsidie wordt betaald voor werknemers in een garantiebaan (zie verder).
- Bevordering van de uitstroom moet zich niet alleen richten op het vervullen van vacatures bij lokale en regionale werkgevers. Belangrijk is ook dat de mogelijkheden van zelfstandig ondernemerschap onder de aandacht worden gebracht van inwoners die afhankelijk zijn van een uitkering. In dat verband zullen we in overleg met Ferm Werk het instrument van de BBZ⁹ vaker voor dit doel in te zetten¹⁰.
- Inwoners moeten te allen tijde met respect worden behandeld en de inzet van instrumenten moet passen bij de persoonlijke omstandigheden¹¹. De inwoner en zijn/haar problematiek is het uitgangspunt, niet het systeem; er dient maatwerk te worden geleverd. Bij complexere problematiek op meerdere levensterreinen moet sprake zijn van intensieve samenwerking en afstemming tussen Ferm Werk en WoerdenWijzer. Bij verschil van mening over het traject dat moet worden gevolgd, prevaleert de opvatting van de sociaal makelaar¹². De 'doorzettingsmacht' van de sociaal makelaar is inmiddels formeel geregeld.
- Gezien de algemene uitgangspunten van beleid zoals verwoord in het integraal beleidsplan en verschillende uitspraken van de raad¹³ blijft het Woerdense beleid gericht op het bevorderen van zinvolle deelname aan de samenleving bij voorkeur door betaald werk. Deze keuze heeft financiële consequenties. Het leidt tot hogere uitvoeringskosten dan wanneer alleen inspanningen worden gericht op inwoners die relatief eenvoudig naar werk kunnen worden begeleid.
- Instrumenten die worden ingezet, worden maximaal afgestemd op de inwoner in kwestie. Indien Ferm Werk niet zelf beschikt over noodzakelijke ondersteuningsinstrumenten, worden deze elders ingekocht. Als wordt ingeschat dat betaald werk ook op langere termijn niet haalbaar is, wordt betreffende inwoner 'warm' overgedragen aan instanties die ondersteuning bieden bij het verwerven van dagbesteding en eventueel vrijwilligerswerk. Afstemming met WoerdenWijzer is vanzelfsprekend. We laten deze inwoners niet los. Jaarlijks wordt gezien of verandering in de situatie en ontwikkelingsmogelijkheden is opgetreden. Indien mogelijk wordt de inwoner alsnog in een traject naar betaald werk geplaatst.
- Werkgevers zijn nogal eens huiverig om een dienstverband aan te gaan met een persoon met een grote afstand tot de arbeidsmarkt. Zij verwachten bij deze groep een financieel risico te lopen als de werknemer arbeidsongeschikt raakt. Wij bevorderen dat werkgevers deze inwoners een kans geven. Ferm Werk zet instrumenten in die werkgevers 'ontzorgen' zoals de no-risk polis en detacheringsbanen. Wij spreken werkgevers aan de arbeidsorganisatie meer inclusief te maken; func-

⁷ Vergelijk amendement november 2014

⁸ Dit betekent in elk geval dat de gemiddelde grootte van het bestand in 2016 niet mag uitkomen boven 520 personen

⁹ Besluit Bijstandsverlening Zelfstandigen

¹⁰ Vergelijk amendement november 2014

¹¹ Vergelijk amendement april 2015

¹² Vergelijk o.a. amendement september 2015

¹³ Zie onder andere amendement november 2014 en amendement april 2015

ties te creëren die bezet kunnen worden door inwoners met een grote afstand tot de arbeidsmarkt als gevolg van bijvoorbeeld een lage opleiding of een arbeidsbeperking¹⁴.

- Los van het voorgaande zijn wij, evenals de raad¹⁵, van mening dat nog meer geïnvesteerd moet worden in de samenwerking met het lokale bedrijfsleven. Daarvoor is naast het onderhouden van een netwerk, noodzakelijk dat ondernemers beter geïnformeerd raken over de implicaties van de Participatiewet, vooral wat betreft het aanbieden van garantiebanen en de instrumenten die Ferm Werk daarbij kan inzetten zoals een no-risk polis. Wij geven Ferm Werk opdracht meer inspanningen te verrichten om het contact met het lokale bedrijfsleven te verstevigen. Ook wij zullen de contacten met het bedrijfsleven aanhalen¹⁶.
- Er wordt in verschillende gemeenten onderzocht in hoeverre een vorm van regelarme of regeluwe bijstand of basisinkomen voordelen kan bieden bij sociale activering. De gedachte daarachter is dat minder nadruk op plichten en verboden bijdraagt aan het laten ontstaan van eigen initiatief en participatie¹⁷. Ferm Werk is gevraagd op neutrale wijze inzicht te verschaffen in de verschillende varianten opdat de raad vervolgens zijn eigen afweging kan maken.

Nieuwe groep

De zogenaamde 'nieuwe' groep bestaat uit inwoners die een beroep doen op ondersteuning van de gemeente binnen de kaders van de nieuwe Participatiewet. In kort bestek gaat het daarbij om de volgende procedure:

- Het UWV beoordeelt of personen een arbeidsbeperking hebben die hen belemmert bij het zelfstandig verwerven en behouden van een betaalde baan waarmee het Wettelijk Minimum Loon kan worden verdiend.
- Als een inwoner die 'indicatie' heeft gekregen wordt hij/zij opgenomen in het doelgroepregister: de inwoner komt in aanmerking voor een garantiebaan overeenkomstig de door de sociale partners gemaakte baanafpraak. Het UWV kan adviseren dat betrokkene is aangewezen op een beschutte werkplek.
- Voor de inwoner wordt een passende garantiebaan gezocht en er vindt een proefplaatsing van maximaal drie maanden plaats; er wordt tijdens de proefplaatsing gewerkt met behoud van uitkering.
- Na drie maanden wordt een loonwaardemeting uitgevoerd. Op de uitkomst wordt een loonkosten-subsidie gebaseerd. De inwoner treedt in dienst bij de werkgever; deze ontvangt de loonkosten-subsidie ter compensatie van de mindere productiviteit van de werknemer.

Op bovenstaande wijze moeten uiterlijk in 2026 125.000 zogenaamde garantiebanen tot stand zijn gekomen, 25.000 bij de overheid (waaronder ook provincies, waterschappen, openbare lichamen, etc.) en 100.000 in het bedrijfsleven¹⁸.

De arbeidsmarktregio Utrecht Midden heeft de opgave om voor 1 januari 2017 1.145 garantiebanen te realiseren. De gedachte daarbij is dat ongeveer de helft van deze banen wordt gerealiseerd met de bestaande Wajong-doelgroep die wordt begeleid door het UWV. De andere helft door de gemeenten wat ongeveer neerkomt op 13 personen per jaar voor de gemeente Woerden¹⁹.

In de arbeidsmarktregio Utrecht Midden zijn door gemeenten tot september 2015 38 indicaties aangevraagd. Daarvan zijn er 11 toegekend, 18 afgewezen en 9 nog in behandeling. Het relatief hoge aantal dat is afgewezen correspondeert met het landelijke beeld; de criteria die worden gehanteerd (met name de vraag of een aanvrager een zogenaamde 'drempelfunctie' kan vervullen) zijn behoorlijk strikt. Op dit moment zitten 31 personen in een bemiddelingsfase, dat wil zeggen dat zij worden voorbereid

¹⁴ Vergelijk amendement oktober 2015

¹⁵ Vergelijk amendement april 2015

¹⁶ Zie het gedeelte over Woerden Werkt. Daarnaast zal het college uitvoering geven aan de wens van de raad dat elk collegelid minimaal één bedrijfsbezoek per jaar aflegt en zijn met Ferm Werk afspraken gemaakt over de meer systematische handhaving van SROI-afspraken in contracten die de gemeente afsluit. Zie oa amendement april 2015

¹⁷ Daarbij kan worden gedacht aan het loslaten van de sollicitatieplicht en het toestaan van bijverdiensten zonder dat dit direct effect heeft op de uitkering

¹⁸ Zie voor meer informatie:

<http://www.gemeenteloket.minszw.nl/binaries/content/assets/Participatiewet/kennisdocument-wet-banenaafspraken-quotumheffing-versie-oktober-2015-oktober.pdf>

¹⁹ Het gaat hierbij niet om een taakstelling op gemeenteniveau. Of voldaan wordt aan de baanafpraak wordt gemeten op het niveau van de arbeidsmarktregio.

op het bezetten van een garantiebaan. Van deze geïndiceerden zijn nog geen personen daadwerkelijk geplaatst, onder andere omdat ook het aanbod door werkgevers achterblijft bij de afspraken die sociale partners daarover hebben gemaakt.

Implicaties voor beleid

- Er zijn drie groepen te onderscheiden:
 - inwoners waarvan wordt vastgesteld dat zij in principe in staat zijn WML te verdienen
 - inwoners die zijn opgenomen in het doelgroepregister; zij komen in aanmerking voor een garantiebaan waarbij loonwaardemeting en loonkostensubsidie aan de orde zijn
 - inwoners waarvan door het UWV is vastgesteld dat zij niet in staat zijn bij een reguliere werkgever te werken; het UWV adviseert plaatsing in een vorm van beschermt werk of dagbesteding.
- De grenzen tussen bovenstaande groepen zijn niet scherp. Zoals aangegeven worden tot nu toe betrekkelijk veel aanvragers van een indicatie afgewezen. Toch zijn deze inwoners nauwelijks in staat zelfstandig een baan te vinden waarmee zij in hun levensonderhoud kunnen voorzien. Ook de grens tussen de twee laatste groepen (al dan niet aangewezen op beschermt werk) is niet scherp. Of een inwoner in staat is bij een reguliere werkgever te werken is niet alleen afhankelijk van zijn loonwaarde maar ook van andere persoonlijke omstandigheden. Dit betekent dat in alle gevallen maatwerk moet worden geleverd. Ferm Werk moet altijd een individuele arrangement aangaan passend bij de persoonlijke omstandigheden van de inwoner en daarbij maximaal gebruik maken van de mogelijkheden die de Participatiewet biedt.
- Bijzondere aandacht moet uitgaan naar 'kwetsbare' jongeren die vanwege hun leeftijd of woonsituatie (nog) geen recht hebben op een uitkering. Voor een deel worden zij automatisch opgenomen in het doelgroepregister. Dat zij geen uitkering ontvangen zou aanleiding kunnen zijn dienstverlening minimaal in te richten zoals dat tot op heden voor alle Nuggers²⁰ gebeurt. Daarvoor kiezen we uitdrukkelijk niet als het gaat om deze groep. Zij verkeren in een kwetsbare positie waardoor de kans bestaat dat zij later alsnog een beroep doen op een uitkering of andere vormen van ondersteuning. Niemand mag tussen wal en schip vallen!
- Daarnaast is de groep van belang die door het UWV is afgewezen voor opname in het register. In veel gevallen is toch sprake van een beperking en van een grote, niet zelfstandig overbrugbare, afstand tot de arbeidsmarkt. Deze inwoners hebben recht op maatwerk. Het is toegestaan om voor deze groep toch het instrument van (tijdelijke) loonkostensubsidie in te zetten. Wij kiezen er voor dit instrument altijd te overwegen als de indruk bestaat dat iemand door een arbeidsbeperking grote moeite zal hebben om zelfstandig een baan te vinden waarmee WML kan worden verdiend.
- Wat betreft beschermt werk²¹ hebben gemeenten op basis van de Wet een keuze. Deze verplicht de gemeenten niet in aanmerking komende personen in dienst te nemen en WML te verstrekken. Alternatief is deze inwoners een vorm van arbeidsmatige dagbesteding aan te bieden waarin zij participeren met behoud van uitkering. Wij hebben de opvatting dat ook hierbij sprake moet zijn van maatwerk. We schatten in welke mate de inwoner een ontwikkeling kan doormaken die hem/haar beter in staat stelt bij een reguliere werkgever aan de slag te gaan, bijvoorbeeld in de vorm van een detabaan. Is dat het geval dan kan hij/zij worden geplaatst op een beschutte werkplek (arbeidsovereenkomst). Is die ontwikkelingsmogelijkheid er niet, dan ligt arbeidsmatige dagbesteding meer voor de hand. Voor deze groep inwoners geldt overigens ook dat eens per jaar wordt bekeken of de situatie zich geeft gewijzigd.

4. Beoogde resultaten

In het voorgaande is onderscheid gemaakt tussen bestaand bestand en de zogenaamde nieuwe groep. Dat is eigenlijk een kunstmatig onderscheid; het gaat om alle inwoners die niet zelfstandig in staat zijn om in hun levensonderhoud te voorzien. Die voor hun levensonderhoud en/of voor begeleiding en bemiddeling naar betaald werk afhankelijk zijn van de overheid. Eerder is al opgemerkt dat wij

²⁰ Niet uitkeringsgerechtigden

²¹ Het gaat hier om "nieuw" beschermt werk en niet om bestaand beschermt werk in het kader van de sociale werkvoorziening

maatwerk willen bieden als het gaat om ondersteuning van deze inwoners. Op basis van de persoonlijke omstandigheden worden passende arrangementen ingezet bestaande uit een combinatie van instrumenten.

Met het inzetten van die arrangementen willen we de volgende resultaten²² bereiken

- Een rechtmatige en rechtvaardige verstrekking van inkomensondersteuning
Inwoners die zijn aangewezen op een vorm van inkomensondersteuning en daarop gezien hun omstandigheden recht hebben, moeten deze ondersteuning ook krijgen overeenkomstig te wettelijk vastgelegde procedure, voorwaarden en termijnen. Inwoners die daarop geen recht hebben moeten de ondersteuning ook niet ontvangen.
- Beperking van het aantal inwoners dat afhankelijk is van een bijstandsuitkering door beperking van de instroom en bevordering van de uitstroom²³:
 - beperking van instroom en bevordering van uitstroom leiden er toe dat het bestand in 2016 en 2017 niet toeneemt (peildatum: 1 januari 2015). Dit komt overeen met de doelstelling dat het beschikbare rijksbudget ter dekking voldoende is en dat geen aanvullende gemeentelijke bijdrage hoeft te worden verstrekt²⁴
 - in 2016 neemt de uitstroom toe met tenminste 5% ten opzichte van de uitstroom over 2015. De toename van de uitstroom met 5% geldt voor het gehele bestand maar ook voor afzonderlijke onderdelen zoals jongeren, ouderen en inwoners die al langer afhankelijk zijn van een uitkering
 - ook het college intensificeert contacten met het lokale bedrijfsleven (bijvoorbeeld door het afleggen van bedrijfsbezoeken) en zet bij aanbestedingen en het sluiten van contracten in op het maken van SROI-afspraken. De naleving van die afspraken wordt gemonitord door Ferm Werk.
- Op het terrein van de uitstroombevordering willen wij dat grotere inspanningen worden geleverd. Wij zullen bewerkstelligen dat:
 - contacten tussen Ferm Werk en het regionale bedrijfsleven worden geïntensiveerd waarbij dit bedrijfsleven Ferm Werk ziet als een belangrijke partner bij het voldoen aan de behoefte aan personeel
 - allianties tot stand komen waarbij werkgevers zich verplichten maatregelen te nemen die de arbeidsorganisatie inclusiever maken, een concreet aantal garantiebanen aan te bieden evenals banen waarvoor inwoners met een grote afstand tot de arbeidsmarkt in aanmerking komen
 - Ferm Werk zich opstelt als adviseur en dienstverlener van het bedrijfsleven. Werkgevers moeten worden geadviseerd en gefaciliteerd bij het invulling geven aan hun maatschappelijke verantwoordelijkheid
 - regionaal en lokaal aanvullende instrumenten worden ontwikkeld die kunnen worden ingezet om werkgevers beter te informeren over de mogelijkheden en om bij werkgevers levende bezwaren weg te nemen of te verminderen²⁵.
- We maken met Ferm Werk afspraken over de inzet van instrumenten die zijn gericht op toeleiding naar een vorm van betaalde arbeid. Bij de inzet van deze instrumenten is van belang dat het gaat om maatwerk en dat rekening wordt gehouden met:
 - werken met behoud van uitkering is 6 maanden mogelijk in het kader van een werkervaringsplek
 - werken met behoud van uitkering voor een langere periode is mogelijk op vrijwillige basis waarbij een 'substantiële' premie wordt verstrekt overeenkomstig de motie Werken moet lonen²⁶
 - in geval iemand werkt met behoud van uitkering vindt elke zes maanden een evaluatie plaats. Afhankelijk daarvan wordt gezamenlijk besloten tot voortzetting
 - werken met behoud van uitkering mag geen verdringend effect hebben, het moet gaan om additionele werkzaamheden. Het heeft onze voorkeur dat werken met behoud van uitkering zoveel mogelijk wordt beperkt. Wij prefereren dat met betrokkenen een arbeidsovereenkomst wordt aangegaan. Daarom zullen we met Ferm Werk afspreken dat wordt geëxperimenteerd met alternatie-

²² Deze resultaten zijn onder meer afgeleid uit de voor 2015 bestaande prestatie-indicatoren en uit de opvattingen die de raad bij verschillende gelegenheden heeft kenbaar gemaakt (zie het overzicht van amendementen en moties). Zij worden met Ferm Werk verder gekwantificeerd

²³ Vergelijk amendement oktober 2015

²⁴ dit afgezien van de komst van extra statushouders. De gemeente wordt daarvoor gecompenseerd

²⁵ Vergelijk amendement oktober 2015 en de doelstellingen die zijn opgenomen in de programmabegroting

²⁶ In de huidige verordening is een beperkte premie opgenomen. Naar aanleiding van de motie 'werken moet lonen' zal (na verdere analyse van het onderzoek naar het optreden van armoedeval) aan het bestuur Ferm Werk worden voorgesteld de mogelijkheden van het geven van een hogere premie te verruimen.

ve instrumenten zoals detacheringsbanen en bijvoorbeeld intensievere samenwerking met uitzendorganisaties.

- Inwoners met een bijstandsuitkering waarvan de inschatting is dat de afstand tot de arbeidsmarkt in de komende jaren onoverbrugbaar is worden ondersteund bij het intensiveren van de participatie in de samenleving. Daartoe worden deze inwoners door Ferm Werk “warm” overgedragen aan vrijwilligersorganisaties. De handhaving op de plicht mee te werken aan de re-integratie naar betaald werk (vergelijk de sollicitatieplicht) is bij deze inwoners minder strikt. Het contact is gericht op sociale activering. Jaarlijks wordt bekeken of de situatie van de inwoner in kwestie zodanig is gewijzigd dat alsnog een traject naar betaald werk kan worden ingezet.

5. Aanpalende beleidsterreinen

Het beleid PWI staat niet op zichzelf. Het is ingebed in het integrale beleid sociaal domein en het heeft een duidelijke relatie met het beleidsterrein onderwijs en het beleidsterrein economie. Onderwijs is relevant vanwege het belang dat inwoners in staat worden gesteld noodzakelijke competenties te verwerven. Economisch beleid is van belang omdat het bijdraagt aan lokale economische ontwikkeling en daarmee aan werkgelegenheid voor de inwoners van Woerden.

Wat betreft onderwijs kunnen we verwijzen naar het project dat onlangs is gestart bij het Regionaal Bureau Leerplicht²⁷. Overeengekomen is dat scholen voor praktijkonderwijs, speciaal onderwijs en Entree-opleidingen (dreigende) uitstroom melden aan het RBL. Het RBL bekijkt in samenspraak met de jongere zelf, zijn/haar ouders of verzorgers en de school welk ondersteuningstraject het best kan worden ingezet. Indien de jongere naar (aangepast) werk wordt begeleid, gebeurt dit door Ferm Werk. Het RBL monitort vervolgens het verloop van de door deze instanties ingezette begeleidingstrajecten en initieert bijstelling als dat noodzakelijk lijkt.

Wat betreft de economische ontwikkeling is het economisch actieprogramma van belang. In dat stuk²⁸ wordt een aantal activiteiten genoemd die economische ontwikkeling en werkgelegenheid stimuleren. Een belangrijk onderdeel is WoerdenWerkt, een verzamelnaam voor projecten op het snijvlak van economie, onderwijs en Werk & Inkomen. Eén van de projecten is “Kom binnen bij bedrijven”. Het lokale bedrijfsleven zet de deuren open voor inwoners die een baan zoeken of bijvoorbeeld een stageplek. De dag wordt georganiseerd in samenwerking met Samen voor Woerden, Ferm Werk en het UWV.

De afgelopen periode is Ferm Werk bij meer van bovenstaande initiatieven en projecten betrokken geraakt. De samenwerking levert duidelijk meerwaarde op en wordt verder uitgebreid.

²⁷ Preciezer: het gaat om een RMC-project dat is ondergebracht bij het RBL (RMC: Regionaal Meld en Coördinatiepunt voortijdig schoolverlaters)

²⁸ Zie raadsvoorstel 15R.00360 van 26 mei 2015

Voetnoten verwijzen naar

- Raadsbesluit april 2014: raadsbesluit nav Rekenkameronderzoek uitvoering WWB tevens oprichting Ferm Werk (14R.00231)
- Raadsbesluit juni 2014: raadsbesluit zienswijze DVO 2014 Ferm Werk, Gewijzigde begroting 2014 en Begroting 2015-2018 (14R.00214)
- Motie oktober 2014: Motie Jongeren uit de bijstand nav raadsvoorstel Programmabegroting 2015-2018 (14R.00381)
- Amendement november 2014: Amendement inzake kaders Participatiewet nav raadsvoorstel Integraal Beleidsplan Sociaal Domein 2015-2016 (raadsvoorstel 14R.00386)
- Motie november 2014: motie Werken moet lonen
- Amendement april 2015: Amendement wijziging zienswijze en financiële uitgangspunten Ferm Werk nav raadsvoorstel 15R.00137
- Amendement september 2015: Amendement aanscherping zienswijze nav raadsvoorstel inzake begroting Ferm Werk 2016 en meerjarenraming Ferm Werk 2017-2019 (15R.00493)
- Amendement oktober 2015: Amendement ondersteuningsbehoefte werk en inkomen nav raadsvoorstel programmabegroting 2016-2019 (15R.00575)

Agendapunt: 11.

Onderwerp: Beleid Participatie, Werk & Inkomen 2016 - 2017

De raad van de gemeente Woerden;

gelezen het voorstel d.d. 15 december 2015 van:
- burgemeester en wethouders

gelet op het bepaalde in de Gemeentewet;

b e s l u i t:

- 1) Vaststellen van de nota Beleid Participatie, Werk en Inkomen 2016 – 2017.
- 2) Het college opdracht te geven voor 2016 uitvoering te geven aan het beleidsplan, gericht op het behalen van de benoemde beoogde resultaten (doelstellingen) in het beleidsplan en in dit raadsvoorstel, inclusief amendement. (zie paragraaf uitvoering).
- 3) Het college opdracht te geven de raad uiterlijk 1 april 2016 (behandeling in vergadercyclus april) te informeren over de met uitvoerende partijen gemaakte afspraken, incl. meetbare resultaten.

Toelichting: De raad wil uiterlijk in april weten of het beleidsplan uitvoerbaar is binnen de reeds beschikbaar gestelde middelen binnen de gemeentebegroting 2016. Omdat het budget reeds is vastgesteld en het beleidsplan geen beeld geeft van consequenties die de beleidskeuzes tot gevolg hebben en daarmee op dit moment onduidelijk is in hoeverre het beleidsplan uitvoerbaar is, wil de raad vanuit haar kaderstellende en controlerende taak nauw betrokken zijn.

- 4) Het college opdracht te geven de raad uiterlijk 1 maart 2016 (behandeling in vergadercyclus maart) te voorzien van een raadsvoorstel met de procesagenda voor de totstandkoming van het beleid PWI 2017. Het proces wordt zodanig vormgegeven dat de raad beleidskeuzes kan maken binnen de driehoek mensen – instrumenten – geld, waarbij voor de raad inzichtelijk gemaakt wordt welke keuzes welke gevolgen hebben. Dit als onderdeel van de procesagenda Sociaal Domein zoals toegezegd door het college naar aanleiding van motie 27 van 16 december 2015.

Toelichting: De raad vindt het absoluut onwenselijk om binnen het PWI domein beschikbare financiële middelen en inhoudelijk beleid los van elkaar te bespreken. Voor 2017 wordt passend in de cyclus van de gemeentefinanciën voor dit domein een programmabegroting opgesteld (acties en middelen met elkaar verbonden), welk na goedkeuring door de raad dient als kader voor de afspraken met uitvoeringsinstanties.

In de paragraaf **Uitvoering** de tekst:

Bij het formuleren van de concrete afspraken zullen in ieder geval de volgende elementen

worden meegenomen:

te vervangen door:

De te sluiten overeenkomst (afspraken) met de uitvoeringsorganen zal de volgende elementen, beoogde resultaten en doelstelling bevatten:

De volgende doelstellingen worden toegevoegd:

- De uitstroom uit de bijstand t.o.v. 2015 zal met 5% toenemen over de populatie die langer dan een half jaar in bestand is, waarbij dit doelpercentage ook wordt gehanteerd voor de groepen jongeren en 50+.
- Met partners in de regio worden in 2016 minimaal 3 nieuwe instrumenten ontwikkeld om het voor werkgevers aantrekkelijk te maken inwoners met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te nemen, eventueel op indirecte wijze. Met minimaal 1 (lieft meer) nieuw instrument start in 2016 een daadwerkelijke pilot. De andere 2 instrumenten worden in 2017 gerealiseerd.
- Ferm Werk gaat in 2016 naast de reeds gehanteerde instrumenten/werkwijzen minimaal 2 nieuwe instrumenten uitwerken en inzetten om (arbeids)participatie te bevorderen. Deze richten zich met name op het wegnemen van bezwaren van zowel betrokken inwoners als werkgevers.
- WoerdenWerkt wordt voortgezet, waarbij de samenwerking met Ferm Werk belangrijk, maar niet exclusief is, en in samenhang met het economisch actieprogramma. Samen met de maatschappelijke partners worden minimaal 2 nieuwe initiatieven gestart of bestaande initiatieven uitgebouwd om de economische ontwikkeling en de aansluiting onderwijs arbeidsmarkt te bevorderen om op die manier passend werk te creëren. Daarnaast heeft het college als doelstelling om ieder collegelid maandelijks minimaal 1 bedrijfsbezoek af te laten leggen bij werkgevers binnen de gemeente waarbij werk onderwerp van gesprek is en gestuurd wordt op concrete vervolgspraken op dit terrein. Daarnaast is er maximale focus op social-return bij opdrachtverlening door de gemeente.
- Een deel van het aanvullend participatiebudget van de gemeente Woerden wordt ingezet richting FermWerk of een andere daarvoor aangewezen partij, met de opdracht jongeren die dat nodig hebben voor een vervolgopleiding naar een arbeidscontract met aantoonbaar 16 uur/werk per week te begeleiden. Eind 2016 heeft 60% van deze jongeren het gewenste arbeidscontract, en eind 2017 is dat 80%.
- In 2016 wordt gezorgd voor de beschikbaarheid van Beschut Werk voor degene waarvoor dit de enige optie is te participeren.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Woerden in zijn openbare vergadering, gehouden op 28 januari 2016

De griffier

De voorzitter

E.M. Geldorp

V.J.H. Molkenboer